

که وئن

تہ لبیر کامو

وہرگیڑانی: توانا تہمین

بہراوکردنی بہ دہقی فرہنسی:

بہیان سہلمان

ناوهندی ئاویر بۆ چاپ و بلاوکردنهوه
ژماره‌ی بلاوگراوه: ۲۴۱

AWER
Nawendi Awer

- ناوی کتیب: که‌وتن
- بابەت: تۆقلیت
- وه‌رگی‌پانی له فارسییه‌وه: توانا ئەمین
- به‌راوردکردنی به ده‌قی فره‌نسی: به‌یان سه‌لمان
- تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
- چاپ: دووهم (۲۰۱۵)
- نرخ: (۵۰۰۰) دینار
- له‌به‌رپه‌وه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی (۱۹۷۴)ی
سالی ۲۰۱۴ پیدراوه.

ناوهندی ئاویر
بۆ چاپ و بلاوکردنهوه
ناویشان: هه‌ولیر-پشت بازیرگا-به‌رانهر ده‌رگای سه‌لات
ژماره‌ی موبایل: 07504209495 - 07504242101
ئیمه‌یل: Nawendi.awer@yahoo.com
فەیس بووک: www.facebook.com/nawendiAwer

ଅଂଶ

ئەم وەرگىرانە كوردىيە لە كۆمەڵى سەرچاوە وە وەرگىرپدراوە،
سەرەكىترىنيان ئەم سەرچاوە يەيه:

كامو، آلبر

سقوط

ترجمة: شورانطيز فرخ

چاپ: ششم ۱۳۸۶

انتشارات: نیلوفر- تهران

ئەم وەرگىرانە كوردىيە بەراورد كراوە بەم سەرچاوە فرەنسىيە:

Albert Camus

LA CHUTE

Récit

Edition, Gallimard, Paris, 1956

Till Antina...

پیشکشہ بہ نتینا...

شتیک وهک پيشه کی

له باره ی ئەم پۆمانه وه...

خوینەری خوڤه ویست .. ئیستا تۆ له بهردهم کتیبیکدایت،
که کتیبی خوڤه، ژیاخت، ههلوسته کانت، پامانه کانت له
میتافیزیک، له شوین، له ههـووو ئەوانه ش گرنگتر؛
په یوه ندی خه لکی تر به تۆوه و تۆ به خه لکی تره وه،
دهتوانیت به شیکى باشی خوڤت له م کتیبه دا بناسیت و
بخوینیته وه .. ئەم کتیبه ئاوینه ی پۆزگاری ئیستایه،

كتيبيكه مرؤف زور دلخوش ناكات، ئەو شتانهت بىر دەهينيتەوه كه لهوانەيه له بىرت كردبىت، باسى بەمەي مرؤفت بۆ دەكات، دووروى خەلك، لهوانەيه دووروى خوشت...! كامۆ هەم فەيلەسووفە و هەم سايكۆلۆژیست، رۆماننووستىكى وردە،، لەم كتيبهدا سەرى چالى تاريك.. بىرى قوولى ناوخۆمان بە دەستى خۆمان هەلەدەداتەوه.. (كهوتن) كتيبي ئەوانە نيە كه له تالى دنيا و بيهيزى خويان هەلدين..

ئەم كورتە رۆمانە سەخەتە؛ مەلانییهكى دەروونبىژە، خۆكارە، توێژەرکار و ئاكارناسانەيه، لەسەر ئاستى فورم هەم سادەيه و هەم ئالۆز؛ سادەيه چونكه لەبەردەم تەكنىكىكى فلات داین و يەك گيڕەرەوهمان هەيه، ئالۆزە چونكه له دواوايهكاندا دەزانی تۆى خوینەر، لەسەرەتاوه كاراكتەرىكى كتيبهكەيت!..

له ساالى ۱۹۵۶ دەقى كتيبي "كهوتن" به چاپ گەيه نراوه، لەسەر كتيبهكه نووسراوه تۆقيلیست نەك رۆمان، له فەرەنسیدا به "récit-پرسی" ناوبراوه. ئەگرچی تیوریزانە ئەدەبیهكان دەلین كه ئەمە له خودى خۆیدا هەلەيه، چونكه ئەریستۆ له كتيبي "poétique-شعرییهت" دا، واتای "diégésis-دیئیرئیسيس" (پانتایی دەقى خەيالى، تۆقيلیست) دژ به واتای "mimésis-میمیسیس" (كه

لاساييكردنه وهى پاسستى و قسهى نيو شانوگه ريبى ده گريته وه) داده نييت، به م مانايه ش نووسينى "پيسى" له سهر كتيبه كه نادرسته، چونكو زورينهى ده قه كه له سه ره تاوه تا كوئايى گوتاريكى تيكه له، رهنگه خواستى كامو خووشى بووبى كه وه ها له سهر ده قه كه بنووسى له بهر نه وهى پيناسهى تىرى نه بووه بو نه م تيهه لكيشانى قسه كردن و گيرانه وهيه .

ئه لبير كامو بو نه م كتيبه بيرى له ناونيشانى تىرىش كرد بووه وه، به تاييه تى "هاوار" نه مه ش وهك هاواريك دژى كوومه لگا و دژ به بوونگه راکاتى نه وكاته . ناونيشانى "كه وتن" ره هه نديكى مورالى، كوومه لايه تى، فيزيكى، ئاينى، ژيوگرافى و بيگومان نه ده بيشى ههيه، له پيش هه موو شتيكدا نه مه كه وتن يكي جهسته ييه، خو كوشتنى كچيكي گه نجه به كه وتن ي له سهر "پردى" رويال وه، نه م خو كوشتنه ش، ده بيته ئاكامى كه وتن ي كلامانس (كاراكتهرى سه ره كى نو قليسه كه) له پرووى كوومه لايه تى و ئاكاربييه وه . كلامانس بووى ده رنه كه ويى كه كه سيكى دوو پرووه، لي ره وه ده قه كه كار يكي ورد له سهر نه م كه سايه تيه ئالوزه ده كات، كه هينده ي به ته نزه وه باسى له خو ي و مرو ف ده كات به به ها و به ياخه وه نايكات .

كلامانس خۆى وهها دهناسينى كه دادوهريكى تۆبهكاره، بى
ئوهى بلى تۆبهى لهچى كردووو...! دهچيته بارپىك له
هۆلاندە بهناوى مهكسيكوستى و لهوى خۆى دهشاريتهوه،
بهو پلهيه (دادوهرى تۆبهكار) كلامانس دهبيته دادوهرى
خۆى و سزاي خۆى دهدات لهسەر ئوهى ئه و كچهى پزگار
نهكردووو و بهوهش كهوتنى خۆى مسۆگەر كردووو.
ههروهها ئه مه كهوتنىكى ژيوگرافيشه، چونكه كلامانس
دهچيته ئه مستردام كه جييهكى نسرمة، نزميشه بهراورد به
جييهكى بهرزى وهك پارس كه كلامانس پيشتر لى دهژيا،
له خويندوهيهكى خيئادا ئه مه وهك هيمايه كه بو دۆزهخ
دهردهكهويت، ئه مستردام ئه و شاره تهختهيه كه له
خوارووى ئاستى رووى دهرياوهيه.

ئينسان بوونهوهريكى تهنيايه.. ئينسان بوونهوهريكى
گوناهباره.. كورتهى مانفيستى گشتى كامويه له م كتيبهدا،
به يادخستنه وهى ئوهى گوناهبارى لاي كامو، شتيك نيه
هيئىكى ميتافيزيكي دابيتى به شانيدا وهك ئوهى له
ئه فسانهى سيزيفدا ويناي دهكات، به پيچهوانه وه له م كارهدا
مروف خۆى تاوان له كوئى خۆى و هاوچهشنهكانى دهنيته،
به جوړى له كوئاييدا هه موومان پيش زه مينهين بو تاوانى
كه سىكى تر و به م جوړه له روودانى هه تاوانيكدا دهستى
هه موومان وهكو هيئىكى مائيل ههيه.

له پرووی ئایینیشه وه کتیبه که کۆمه ئیک هیمای گه وره ی
تیدایه، وهک ئاماره کردن به که سایه تی پیاوچاکی کلامانس-
که هه مان ژان باتس کلامانس واته یه حیای سه رانسۆکاره-،
که وتنی ئاده م و حه وا و ئه بلیس له به هه شت. دوا وشه ی
پۆمانه که به مه کۆتایی دیت: "خۆشبه ختانه" وشه ی خوشی
له پاش ئه وه موو قسه و دلکرانه وه ییه ی که له سه ره تای
پۆمانه که وه دهستی پیکرد تا کۆتایی ته نها خوشیه که له
که وتنی بۆ ناو زه لکاویک.

به کارهینانی فۆرمی دیالۆگیش له دهقه که جه ختکرده
له سه ر تیوه گلانی خویته ر له وه که ش وه وه وا توندو تیژه ی
کلامانس تییکه وتووه. له راستیشدا مۆتۆلۆگن و به
ته کنیکیک له فۆرمی دیالۆگدا ده رئه که ون تاکو بینه
چوارچیوه ی ئه وه گوته ره یه ک لایه نه یه ی کلامانس که له گه ل
خۆیدا دروستی ده کات. سه رجه می دیالۆگه کانیش تاک
لایه نه یه، کلامانس خۆی و خۆیه تی و قسه کان له نیتو خۆیدا
ده گۆرپته وه هه موو قسه کانی له گه ل به رامبه ره که ی نارپوونه،
ته نها ده بیستین قسه ئاراسته ده کات بی ئه وه ی له به رابه ردا
که سیک وه لامي بداته وه.

هه ر بۆیه کاتیش پۆلی که شوبایه کی هه یه، ئه وه نده ی
ئاگاداری باران و ته م و مژین ئه وه نده به چاکی ناچینه ناو
کاتیکی دیاریکراو. ئه وه نه بی که کاتی ئیستا (ئه مستردام

و هاودژیی خوئی) دژ به کاتی ئەوسا (پاریس، له
 خۆپازیبوون و به خۆزلزانینی؛ کاتی (کهوتن، گێرانەوهی
 هەموو بەدکارییەکانی) دژ به کاتی (سەرکهوتن، وەک
 پارێزەرێکی لێهاتوو له پێشوویدا). ئەمستردام له خۆیدا
 دەبیته تاراوگە، دەبیته ئەو سەکۆییە له رێی گێرانەوهی
 پووداوەکانی پێشووی لێهاتوو دەچینهوه بۆ پابردوو،
 پابردوویەک که کلامانس به خواستی خوئی مەبەستی
 ئاشکرای بکات و دلی تیدا بکاتەوه، وەک بیهوی هەندیک
 لەو باره قورسەیی شانی به ئیمەیی خوینەر که م بکاتەوه .
 دواجار گرنگی ئەم دەقه له وهشدايه که سەرجهمی
 پووداوەکان به زمانیک نووسراوه که دابەزینی که له سەر وه
 بۆ خوار وه . پلهی ئەم دابەزینەش له ویدا زۆر بەرزە که
 کلامانس کچه که پزگار ناکات له مردن، بەلکو جیهیشتنی
 بۆ چاره نووس جوړیکه له جیهیشتنی خوئی بۆ چاره نووسی
 که سیکی خیانهتکار، داوین پیس، تەنانەت کاتیک وەک
 هیمایەک باسی بازنهکانی دۆزهخی دانتي دەکات، ئاماژە به
 بازنهیی نۆهەم دەکات که خیانهتکارهکانی لێن . خایینی که
 دەستیکی شاراوهی هەبووه له کۆمهلی مەسهله و له
 پاستیدا کردارهکانی به پێچهوانه وه بوون . به و شیوهیه
 کهوتن ئەو دابەزینەیه که پهوتسی که سایهتیه که مان پی
 نیشاندهات، ئەو خلیسکان و دابەزینەیه که رهنگه سەرەتا

به هیوری بیت، دواتر به خوکوشتنی کچه که به ریژه یه کی
خیرایش کلامانس ده که ویتته خواره وه و "خوشبه ختانه" له
وشه یه کی تال تیناپه ری که هونه ری فریودان له کوتایی
کتیبه که دا دهیسه پینتته سه ری.

هه رچی سه باره ت به وه رگیپانی ئەم کتیبه یه ده بیت بلیم؛
من 'توانا' ئەگه رچی نوقلیتته که م له فارسییه وه و له بهر
هه ردوو وه رگیپانه فارسییه که ی (شورانگیز فرخ) و (امیر
لاهوتی) دا وه رگیپاوه، به لام بۆ پاراستنی هیله لوژیکیه کانی
ده که و له هه ندی جیگاشدا، پوونکردنه وه ی ئیدیوم،
پرسته یه ک که قورس یان ناجۆربوو له به رچاوم، په نام بۆ
سه یرکردنی نوسخه ی ئینگلیزی به ته رجه مه ی Justin
Obrin و نوسخه ی سویدی به ته رجه مه ی
EvaAlexanderson بر دووه، به تـایبته له
پوونکردنه وه ی په راویز و ناوی تابلۆ و شویننه کان
سویدییه که کۆمه کی باشی ئەم وه رگیپانه کوردییه ی
کردوو، به لام له کوتایدا ههروهک دیاره؛ بریاری یه کلایه نه
ده که ئۆرگیناله که داویتی که فه رهنسییه. بۆیه زۆرجار
لیره و له وی جیاوازی له گه ل وه رگیپانه جیاوازه فارسییه کاند
ده بی که به پیی سه لیه ی وه رگیپه کان و توانای
خۆبه دهسته وه دانی پۆمانه که بۆ زمانی دووه م کاری تیدا
کراوه، سه رهنجام ئەم ئیشه م لای من به خاوی کراوه و لانی

كەم دووسالى خاياندووه . ئىستا ئەم پيشه كيبه هيچ
نيازىكى به گيرانه وهى چيروكى نوقليسته كه نيبه، له
كوتايى كتيبه كه دا برى زانيارى زياترمان له سەر ژيان و
به ره مه كاني كامو بو ئاماده كرده وون . ئيره ويسته گه
جيهيشتنى ئيمه يه و په يوه ندى گرتنتانه له گه ل (كه وتن)،
له كه موكورپى كه بيهش نين لى، ئوميدمان هه ر عه قووه .

به يان سه لمان - توانا ئەمين

پارىس - ستوكهولم

2013

بهر پیرز، ده توانم خزمه تیکتان بکهم بیئ ئه وهی بیمه بار
 به سه رته وه؟ تاخر خه می ئه وه مه نه توانی ئه و گوریلا فه نییه
 حالی بکه یست که دهستی به سه ر ئیره دا گرتووه . ئه و له
 هۆلندا ییش بترازی زمانی تر هه ر نازانی، مه گه ر خۆت ریگه م
 بدهیت بیمه پاریزه رت، ئه گینا هه ر نازانی که تو (ژینیوۆئی)*
 ده خۆیته وه، ئه ها، ئه ویرم ئه و ئومیده به دلی خۆم بدهم که
 مه به سه ته که م حالی بوو. ئه و سه ر له قانندنه ئه بی چهنده
 مانایه کی هه بی که به پای من یه کیان؛ خۆبه ده سه ته وه دانه،
 ئه و اهنگاوی نا، ئه ری وه لا، هه تا بشلیی به شینه ییه کی پر
 حیکمه ت پی هه لده گری، به ختت هه یه که بۆله بۆلی نه کرد،
 ده نا که نه یه وی که سیک خزمه ت بکات، ئه وه بۆله یه کی لیوه
 دیت، ئیتر که س له سه ر مه سه له که سوورنابی، خۆ هه موو
 که سیش ناتوانی خۆی بگری، ئه مه خه سه له تی ئاره له
 زده به لاهه کانه . من ئیتر ده بی برۆم، خۆش حالم ئه گه ر

* Genièvre خوارده وه یه کی ئه لکمولیه له جۆریک به ری سنۆبه ری کئیوی ناماده ده کرتیت . به لام له
 کرتیبتکستی ئه م پاراگرافه ی سه ره وه دا هه م به مانای (جن) دیت که ئه ویش خوارده وه یه کی
 ئه لکمولیه و هه م به مانای رۆس جنۆکه دیت که گوزارشته له شتیکی مه حال و ده ستنه کونه . وک

خزمه تیکم کرد بیستی، سو پاس . پازیش ده سووم نه گهر
دلنیا بوومایه نابمه مایه بی سهر ئیشه بوّت، جه نابت لوتفیش
هه یه، ههر له بهر نه وه په رداخه که ی خوشم ده هیتم و له
ته نیشت نه وه ی توه وه دایده نیم .

تو راست ده فهرمووی، خاموشییه که ی نه و گوئی که ر ده کات،
به بیده نگه نه و جه نگه له سهره تاییا نه ده چی؛ که پر
هه ره شه ن و نه و به و شیویه ده ریده بری، جار جار سهرم له و
قیرسیچمه بی و بی بایه خیییه نه و دوسته که مدووه ی خو مان
سوور ده مینیت، که له ئاست زمانه پیشکه وتووه کانداهه یه تی .
هه موو ئیشه که ی نه وه یه؛ له م مه یخانه ی نه مستردامه دا که
هیشتا که س نازانی بو ناوی مه کسیکو سیتییه! ده ریاوانی
هه موو میلله ته کانی دونیا له خو ی خریکاته وه، به و هه موو
نه رکه شه وه وای بو ناچی که نا حالیبوونه که ی جوره
گه مژه بییه ک بیت؟ بیهینه بهرچاوت بو نیامی (کروما یون)* له
بورجی بابل دا* زیندان کرابی! بیگومان ههر هیچ نه بی دلی

* Cro-Magnon کروما یون: ناوی ره گه زتیکی عرقی بهر له میژوره که ۲۰ هزار سال پیش زاین له
نه وروپا زیاره . و.ک.

* بورجی بابل: نه م بورجه به پئی نه فسانه کان نه وه کانی نوح مه لیان چنبوره بو
ده ستگیشتن به ئاسمان، هه روهک له سپهری دروستبوون له ته ورا تدا هاتووه، په هوه {خودا}
به هزی نه و سه رکیشیه یانه وه و بو نه وه ی ده ستیان نه گاته ئاسمان، زمانیان ده گوپی د
به جوری که س له که س تیناگات، نه م مناره یه ده که ویتنه پاریزگای بابل {حله ی ئیستا} ۹۲م

سه غلەت دەبێ. ئەمە نازانی دەردی دووری چییە، کە سێکە
 هەست بە نامۆیی ناکات، ملی پێی خۆی گرتوو و هیچ شتێک
 پەڕیشانی ناکات، لەو پستە کە مانەشی لێم بیستوو ئە
 ئەمە یە: "ئەتەوئ بتهوئ ناتەوئ نەتەوئ" ئەو چ شتێکە
 دەبێ بتهوئ یا نەتەوئ؟ بێگومان ئەو خودی دۆستەکە ی
 خۆمانە، لە بەردەمی جەنابتاندا پێی لێدەنیم کە من هۆگری
 ئەو بوونە وەرە قسە لە پروو و نەکلۆکانەم، هەرچ کە سێکیش
 بایەخ بە ئەسلی مەرۆقدادەت، ئیدی ئەمە پیشەیی بیت یان
 هەر خولیاپیەک بیت، پوودەدات کە مەیلی گەرانهووی بۆ
 سەردەمی ئەو مەرۆقه سەرەتایانە دەبێ، بۆ قوناغی مەیموون،
 لایەنی کەم ئەوان بیریۆکە ی شاراو لە سەریاندا نەبوو.

پاستیت دەوئ؛ خانەخۆیکە ی ئیمەش ئەگەرچی بە تەرزیکێ
 لێل دەریدەخات، لێ دروست هەمان دەردی هەیه، ئە
 لێرەشەو، عانی تێنە دەگێشت لەو شتانە ی لە بەردەمیدا
 دەوترا رقبەرقی دەکرد، وەک بلیی بە گومان بێ، یان هەر
 هیچ نەبێ هەستی کردبوو کە بەنیادەم کیماسییەک لە کاریاندا
 هەیه.

خوارووی بەغدا. دەستەواژە کە بۆ دەسلی جینگایەکی قەرەبالیغ بەکارئێ کە کەس لە کەس
 نەگات. وک

ئەم مەيلەش وەھا دەكات؛ ھەر گەتوگۆيەك پەيوەندى نەبىي نەبىي بە
كارەكەيەوہ ئاسان نەبىي، بۆ نمونە تەماشاي ئەو جىيى
لاكىشە بەتالەي سەر ديوارەكەي سەرروى سەريپەوہ بگە،
ئەوہ جىيى خالىي تابلۆيەكە كە ليكر اوہ تەوہ. تا بلىيى
تابلۆيەكە دانيسەقە بوو، ھەر شاكارىك بوو بۆ خۆي. ئەو
كاتەي خاوەنى شوينەكە وەريگرت من ئامادەبووم، ئەو
كاتەشى دەستى ليھەلگرت ھەر لەويى بووم، لە ھەردوو
جاريشدا بە ھەمان گومانەوہ. پاش چەند ھەفتەيەك لە
دوودلى و تيرامان، ئەوجا داىگرتە خوارەوہ، دەبىي ددان
بەوہشدا بنين كە كۆمەلگا بېرى لە سادەيى سروشتى و بىي
پيچوپەنايى ئەوي گۆريوہ.

باش سەرنج بدە؛ من دادگايى ئەو ناكەم، من بۆ ئەو
بەدگومانىيە پاساوەلگەرى ئەو رېزم ھەيە، و ئەگەر سروشتى
خەلقوخواويى من تەمasha بگەيت لەگەل ئەودا دژايەتبيەكى وای
نيە، بەوپەرى ئارەزووہوہ لەو رەشبينيەي ئەودا پشكىكم
ھەيە. بەداخەوہ من زۆربلىم! بەئاسانى پيشنيارى دوستايەتى
بۆ خەلك دەكەم، ھەرچەندە دەزانم نيوانىك كە پيويستە،
چۆن بپاريزم. بەلام ھەر بواريكم بۆ رەخسا رەتى ناكەمەوہ.
وختىك كە لە فەرەنسا بووم قەت نەبووہ كەسيكى ميشتك

كراوه ببينم و هر زوو په يوه ندى له گه لدا نه به ستم، ټاه،
 سه رنج ددهم ته ووت به لاوه سهيره كه ده ليم؛ ته گه را! ددان
 به وده دا ده نيم كه ته مه شيوازه قسه كردنى لاوازه و به گشتى
 مهيلم له قسه ي رازاويه، باوه ربغه رموو خوم له بوونى ته مه دا
 سه رزه نشت ده كه م، هوشم به وويه كه له بهر كردنى ټاوريشم
 ناكاته ته ووي كه پاشيلمان پيسه، پوشينى ټاوريشم ريگرنيه
 له خاوينى. له گه ل ته وهدا شيوازي قسه كردن وهك ټاوريشمى
 پاراو وايه زورجار پوځلى ده شارپته وه. دواچار دلى خوم به وه
 خوش ده كه م كه ته وانه ي زمانيان ده يگرى ته وانيش هر به
 زمانىكى پاراو قسه ناكهن. نه ي چى، ليگه رى با
 (ژينيونى) يه كه مان بخوينه وه.

زور له ته مستردام ده مينسيه وه؟ شارپكى جوانه، وانپيه؟
 دلرفينه؟ ته مه ش په سنپكه كه من سه رده مانپكه نه م
 بيستوه، ريك له وكاته ووي پاريسم جي هيشتوه، عه يامپكه.
 به لام دلپش بو خوى ياده وهرى خوى هه يه؛ من له پايته خته
 قه شه نكه كه مان و كه نار پوياره كه ي هيچ شتپكم فه راموش
 نه كردوه. به راستى پاريس تراويلكه ي چاوه، تابلويه، به
 ديكورى پرشكوويه وه كه چوار ميليون تارمايى تيدا
 نيشته جيپه، نزيك به پينچ ميليون، له دوا سه رزميريدا؟

باشه، كه واته مناليان خستوتته وه، له م بابه ته دا سه رم
ناسو پرم، هه ميشه به و جو ره تيگه يش تووم كه؛
هاونيش تيمانن يه كانى من دلان بو دوو شت ده فرى: يه كه م
بيروباوه ر و ئايديا، دووه م شهروالپيسى، ئيتر له هه ركوييه ك
بن، ده سبه ردارى ته م دوو فيعله نابن.

هه لبه ته وا باشته ره خو مان له مه حكوم كردنى خه لك ببو ئيرين،
هه ر ئه وان نين هه موو ئه وروپا به ده ست ته مه وه ده نالينى.
هه ندى جار خه ون به وه وه ده بينم ده بى ميژوونووسانى داها توو
چيمان له سه ر بنووسن، هه ست ده كه م له باره ي مرؤفى
ئيس تاوه يه ك پرسته به سه: "ئه و؛ گان ده كات و رور نامه
ده خوئينته وه" دواى ئه و رونه كرده وه يه ئه گه ر بو ئيرم بلئم ئيتر
ويژه ر هيجى بو وتن ناميينته وه.

هولنديه كان؟ ئاه، نا، ئه وان زور كه متر نو بخواز و
سه رده ميترن! كاتيان زورتره، ته ماشايان بكه، چى ده كه ن؟
ده با من بيت بلئم؛ ئا ئه و پياوه به ريزانه مشه خوون به سه ر
ئاه م ژنانه وه. هه ر هه مووشيان به نير و مى وه بوونه وه ريكي
چينى ناوه راستن، راهاتوون بينه ئيره، ئيدى ته م هاتنه به
پالپشتى درويه كى زل بيت، يا خود ته نها گه مره يى بيت.
به كورتى، كه م تا زور به هاندانى خه ياليان هاتوون. جار

ناچار يېكيش ئەو پياوۋە بە پېزانە خۇيان بە شەرە چەقۇ و دەمانچەو خەرىك دەكەن، بە لام ئەمە ناكاتە ئەوۋە ئىشيان ئەوۋەبى، تەنھا پۇلەكەيان ئەوۋە پى كىردوون. ئانەوۋەتا، ھەموويان، ھەر بە تەقانى دوا فېشەكيان لە ترسانا زەندەقيان دەچى.

لەگەل ئەوۋەشدا، من ئەمانەى لە نىو خۇياندا خىزانى خۇيان دەكوژن بە پەوشتتەر دادەنىم لەوانى دىكە. تىبىنى ئەوۋەت نەكردوۋە كە كۆمەلەكەمان لەسەر ئەو جۆرە يەكتىرى بىرانەوۋەيە پىكخراۋە؟ بىگومان ئەوۋەشت بىستوۋە كە لە پوويارىكى بەرازىلدا؛ جۆرە ماسىيەك دەژى، وەختى مەلەوانىك پىي وىل دەبى بە ھەزارانىان ھىرش دەكەنە سەرى و گازى بچووك و خىراى لى دەگرن، ئىتر ھەر بە چاۋ تروكانىك لە ئىسكى سىپى زىاترەيچى لى نامىنىتەوۋە. دەبا بىخۇن، كۆمەلى ئەوان ئا ئەمەيە: "ژيانىكى خاۋىنت دەۋى وەك ھەموو خەلكى؟" دەلىي بەلى، ئەمەش ئاسايە. ئەوجا چۇن دەلى نەخىر؟ "دە باشە تاكو دوا ئىسكت دەخۇين، فەرموو ئەوۋە خىزان، ئەوۋە ئىش، ئەوۋەش خۇشگوزەرانى كۆمەل." ئەوۋەتانى داتە وردەكان ھىرشە دەكەنە سەر گۆشتەكەت و لە ئىسك بەولاۋە ھىچت لى نامىنىتەوۋە. بە

پاستى منىش ناپەوا بېرىپ دەدەم، دواجار ناپى بلىين ئەو
كۆمەلى ئەوانە، ئەو كۆمەلى ئىمەيە . مەبەستىش ئا لەمەيە:
كى زووتر ئەويدى تەواو دەكات؟ سەرنجام ژىنيوۋى بۇ
ھىناين، بەخۇشيتان، بەلى گۇرىلاكە دەمى ترازان تا من بە
دكتور گازكا، خۆلەم مەملەكەتەدا ھەموو ئۆمەتى خوا يا
دكتورن يا مامۇستا، ئەمانە لە خۇشمەشرەفى و خاكەپايى
خۇيانەو ھەزدەكەن رېز بنوينن، لايەنىكەم لاي ئەمان بى
مارىفەتى سمبولىكى نەتەوھىيى نىيە! بەھەرھال ئەگەر
دەشتەوئى بزانى، من دكتور نىم، پىش ئەوھى بىمە ئىرە
پاريزەر بووم، ئىستاش دادوھرىكى تۆبەكارم .

پوخسەت بدە خۆم بناسىنم: ژان باتىست كلامانس، بچووكى
جەنابت . خۇشحالم بەناسىنت، ھەلبەت جەنابت خەرىكى
بازرگانىت...؟ تەقريبەن...؟! وەلامىكى بى وئەيە! تەواوئىشە؛
ئىمە لەھەمووشتىكدا (تەقريبەن!)، زۆرباشە، دە پىمبە با
ھەلىھىنم، تۆ تەقريبەن ھاوتەمەنى منىت، سىماي لووتبەرزى
پىاوتىكى بازرگانى چل سالت ھەيە، كە تەقريبەن ھەموو
شتىكى تاقىکردۆتەو، تۆ تەقريبەن جلى جوانت ھاوشىوھى
ئەوھى لە ولاتى ئىمەدا لەبەردەكرىت پۆشىووه، دەستىكى

نهرم و ناسکت ههيه، كه واته ته قريبه ن خانهدانى، به لام
خانه دانىكى پالىوراو!

ئه و خه ندهيه شت له كاتى به كارهيئنانى وشه ي (ئه گهر) يش له
راستيدا دوو جار نيشانه ي ئه وهيه كه تو تيگه يشتنت ههيه،
يه كه م له بهر ئه وه ي خه لك چاك ده ناسى، ئه و جا له بهر ئه وه ي
به سه رياندا زالى. پاشان من خو شحالت ده كه م، ئه مه ش بي
خوه لكيشان نيشانه ي ميشك كراوه ييتانه، له بهر ئه وه
جه نابتان ته قريبه ن، به لام هيچ گرنگ نيه!

پوخسه تم بده دوو پرسيارتان لى بكه م و ئه گهر به خو
تيه لقورتانتان نه زانى وه لامم بده نه وه: هيچ سه روه تيك
ههيه؟ باكه ميش بيت؟ باشه، ئايا له گه ل هه ژاراندا به شت
كردووه؟ نه خير. كه واته تو ش له و سه دوقى* يانه ي كه
باوه ريان به قيامه ت نه بوو، ئه گهر په يره وي كتيبى پيروژتان
نه كردبى، ئه وه ددانى پيدا ده نييم كه ئه مه جيى تيگه يشتن
نيه، كه واته تو به كتيبى پيروژ ئاشنايت؟ دلنيا به كه
سه رنجت پاكيشاوم.

* *saducee* زه نديق ناوى ئه و جوله كه موخافيزكارانه ي چينى ئورووه كه ده قى پروكه شى
ته وراتيان قه بوول بوو، به لام به قيامه ت و پوژى دوايى باوه ريان له ق بوو. و ف

سه بارهت به خووم،، باشه، خووتان داوه ریی بکه ن له باره ی
قه دوبالا و شانوبالم و نه و ده موچاوه م که زورکه س پی و تووم
وشک و په قه، زورتر له یاریکه ریکی رگی ناچم؟ وانیه؟
به لام نه گهر شیوه ی ناخاوتنیشم ته ماشا بکه یت، په نگه
هه ندی نه رمیم پی ره وا بفرموویت.

نه و حوشتره ی توکی پالتوکه ی منی لی دروستکراوه، هه لبت
توشی گه ری هاتووه، که چی نه وه تا من نینوکه کانم تیا
شاردوته وه. منیش وهک تو دنیا دیده و به نه زموونم، له به ره وه
ته نیا له پرووی قیافه و به بی له به رچاوغرتنی دووربینی به تو
متمانه ده که م و دلمت بو ده که مه وه. مه به سته که م نه وه یه
پیچه وانیه ی خووش په فتاریی و قسه ی شیرینم، مشته ری
هه همیشه ی مه یخانه کانی ده ری اوانانم له (زدیک). ئی ئیتر
له سه ری مه پو، من دووکاره م وهک مه خلوقی خودا، پیشتیش
پیم وتی من داوه ریکی توبه کارم، له و حال و باره دا ته نیا یه ک
شت پوونه؛ نه ویش نه وه یه من خاوه نی هیچ شتی ک نیم، به لی
من سه ره و تمه ند بووم، نه خیر یارمه تی هه ژارانیشم نه داوه،
نه مه چی ده خاته سه ر به ره؟ که منیش سه دوقییه ک بووم...

ٲاه...! گویت له زایه لهی ئاژیری به نده ره که یه؟ نه مشه و
زویدریز* ته م ده یگرئ.

هه روا زور ده پوی؟ بمبورره نه گهر کاتم گرتبیتی، به چاوی تو
میوانی منیت، له مه کسیکۆسیتی تو میوانی من ده بی، زور
خۆشحال بووم که لیره له خزمه تدا بووم، بی شه و بویر
سبه ینیش لیره م، وه ک شه وه کانی تر به وپه پری سوپاسه وه
میواندارییه که تان قه بسوول ده که م، پینگای گه رانه وه ت؟
زورباشه، به لام نه گهر پیتباشه ره نگه ئاسانتر بیت که تا
ده ره نده که خووم له گه لتدا بیم؟ له وئی هه ر گوزهری
جوله که نشینه کان جیده هیلی، نه و شه قامه قه شه نگانه ده بینی
که تراموایه کانی یه ک به دوی به کدا گولیان هه لگرتوو و
موزیکیان لی به رزده بیتته وه.

میوانخانه که ی ئیوه له سه ر یه کیک هه ر له و شه قامانه یه
به ناوی (دامراک)، فه رموو پیشبکه ون، چه زده که م. مالی من
له گه ره کی جوله کانه یا نه و ناوچه یه ی به و ناوه ناسراوه، تا
نه و کاته ی برا هیتله ریه کان له ویدا جیگیربوون من وام پیده وت،
ٲاه چ پاکتاویک کرا! چه فتاوپینچ هه زار که سیان راگویتزا، نه م
پرۆسه یه سرینه وه یه له پینگای راگویتزانه وه، له دله وه

* Zudrezec نپوه دورگه یه که له هۆلندا له که ناری ده ریای باکور وک

سەرسام بەم ھەلمەتە و بەو میتۆدی سەبرە، ئاخەر کہ
ئینسانیتت نەبوو میتۆدیکی لەم جۆرە بەکار دەھێنی. ئەم
میتۆدە لیڤرە بە بێ کہموکۆری و بێ بەربەست کاری پیکرا.
من ئیستا لە ناوچە یەکێ لە گەورەترین تاوانکاریبەکانی
میژوو نیشتەجیم، رەنگە ھەر ئەمەش بیت کہ یارمەتیم دەدات
لە گۆریلاکە و ھەرچی گومانیتتی تیگەم.

بەو جۆرە دەتوانم دژ بەو مەیلە سروشتیەم تیبکۆشم کہ بە
بێ بەرگری بەلای ئەو تیگەیشتنەدا دەمبات؛ وەختی
دەموچاویکی نوێ دەبینم؛ کەسێ لە مندا زەنگی بۆ لێ دەدا:
"مەچۆرە پیشی، مەترسی ھەیە!" تەنانت ئەوکاتەشی کہ
دۆستایەتی گەرمە، دیسانەوہ من ھەر یەدەک دەخەم.

دەزانی لە گوندە بچکۆلەکە ی ئیمە لە میانە ی ئۆپراسیۆنیکی
تۆلەسەندنەوہی سەربازیدا، ئەفسەریکی ئەلمانی بەنەرمی
داوای لە پیریژنیکی کرد، یەکیک لە دوو کورەکە ی ھەلبێژریت
کہ وەک دیل گیرابوو. دەبوو گوللە باران بکریت؟ ھەلبێژرە؟
بیهینە پیش چاوی خۆت، ئەمەیان؟ نا، ئەمە ی تریان؟
دریژرە ی نەدەمئ، بەلام باوەرپیکە براکەم پوودانی ھەموو
پیشھاتیکی لە ئارادایە، من دلێکی بیگەرەم دەناسی ھەرچی
گومانی خودا بیت نەیبوو، کەسیکی ئاشتیخواز و ئازادێخواز

بوو، هه موو مرؤفایه تی و ئازه لیشی وهک یهک خوشده ویست، بیگومان که سیکی ئاسایی نه بوو. لهو دوا بیسانه ی جهنگه ئاینییه کانی نه وروپادا، لانه یه کی ئارامی له دووره دئییه کدا هه لبرارد بوو، بو خوی ده ژیا، له سه ر ده روزه ی ماله که ی نووسی بووی: "له هه ر کوئییه که وه هاتووی فه رموو وه ره ژووری و به خیری بییت" تو ئه لئی کی به ده م ئه م میواندارییه گه رمه وه چوو...؟ چه کداره کان، ماله که شیان داگیرکرد و ورگ و ریخۆله ی خاوه نماله که شیان هه لدری.

ئاه، بیوره خانم! به هه رحال خانم هیچ تیینه گیشته. چ قه ره بالغه، ئه م هه مووه؟ به م نیوه شه وه و به و بارانه ش که پۆزه که شی هه لی نه برینگاندووه و بن وچان باریه وه! ئۆخه یش که ژنیۆفی هه یه، ته نیا تروسکه یه که له م شه وه زولمه ته دا. هه ست به و تیشکه زیڕینه ده که ی که ناخت پروتاک ده کاته وه؟ من چه زده که م شه وانه به چوارده وره ی شاردا پیاسه بکه م و ناخم به ژنیۆفی گه رم بیته وه شه وه های شه وه من پیاسه ده که م، خه ون ده بینم و بنی کۆتاش له گه ل خۆمدا قسه ده که م، به لی وهک ئه مشه و، ئه ترسم سه رم یه شان دبیتن، مه منوتانم، تو زۆر به پرزیت، ئاخه من پریم له قسه، هه ر ده م کرده وه وشه سه ره و ژیر دیته ده ره وه، دوا جار ئه م ولاته

سەر سامم دە کات، خەلکە کهیم خوێشدهوئ، خەلکانیک که له م
 شه قامانه دا به یه کدا ده چن له نیوان ماله کان و که نالی
 ئاوه کاندایه ستراون، ئەم ههوا ته مومژاوی و ئەم خاکه سارد و
 شیداره، ئەم ده ریا که فاوییه وهک سابون له هه موو لاه
 ته وقی داون، من ئەم شارهم خوێشدهوئ چونکه دوو پرووی
 هه یه؛ هه م ئیره یه و هه م جیه کی تریشه .

هه لبه ت گاهئ دهنگی پئی سه نگینان له سه ر ئەو به رده پیره
 ته پانه ده ژنه فی، گاهئ ئەوان ده بینن به ئە سپایی به پیش
 دوکانه کانیا ندا که پره له ماسی ئارینگى* زی پین و ئەو
 مروارییه نه ی رهنگی گه لای سیسه و بوون، بیگومان وای بو ده چی
 که ئەم شه و لی رهن؟ تۆش وهک هه مووان بیه ده که یته وه،
 تۆش وهک هه موو که سیک وا له م خه لکه باشه تیگه یشتووی
 که خیلکی کاسب و بازرگانن، به ئۆمیدی ژیا نیکی نه مر
 پاره کانیا ن ده ژمیرن، تا قه خو شیشیا ن به و کلاه قه راغ
 پانانه وه بریتیه له وه ی چه ند وانه یه کی تۆیکاری بخوینن؟
 تۆه له یه ت. راسته ئەوان به لاماندا تیده په پرن، سه هیری
 هه موویان بکه بزانه سه ریا ن بو کوی هه ل سو پان دووه: له و
 ته مه دا که له گلۆپه نیونه کان و مژی سنه و بهر و نه عناوه

* Harengs جۆره ماسیه که له ئاوی سارد و تۆز سوێردا دهژی و یک

هاتۆته بوون و له تابلۆی کهسک و سوروی دوکانه کانه وه به رزده بیته وه، برای به پیزم هۆلندا خه ونه، خه ونیکی زیپین و دووکه لای، پۆژانی زۆرتر دوکه ل و شهوانی زۆرتر ئالتوونیی، شه و پۆژی ئەم خه ونه ش پیره له لۆهه نگرین* . وهک ئانه مانه، به خه والوویی سواری پاسکیله ره شه دهسک به رزه کانیاں بوون، وهک ئاوازیکی پرسه، به بی پشوو به دهوهری هه موو زهوی و ده ریاکان و که ناله کاندایه سوپینه وه .

ده پۆن و سه ریاں له هه وریکی ژهنگاوی هه لگژاوه، خه ون ده بینن و به بازته یی پاسکیله کانیاں لی ده خوین . له خه ونه کانیاندا به نیو بخوردی زیپینی ئەو ته مه دا ده پۆن و چیدی لیسه نین، که واته لیسه نین . هه زاران کیلومه تر دوورتر، پوهه و جاوه* دورگه ی دوره دهست ته شریفیاں بردووه . له وئ؛ له و خواوهنده مۆنانه ی ئەندونیسیا ده پارینه وه که به رده م جامخانه کانیاں پی رازاندۆته وه، ئا له م کاته دا به سه ر سه رماندا تیده پین وهک مه یمونی وردیله که به سه ر له وحی گوئسووانه به رزه کاندایه بازبازین ده کهن، تا ئەو داگیرکه ره پیره نیانه

* Lohengrin به شۆره سواری قازوقولینگ ناسراوه، که سایه تیکی به ناویانگی ئەفسانه ی ئارتوره .

وک

* Jawa جاوه، به کیکه له نوورگه کانی ئەندونسیابه که (جاکارتا) ی پایته ختیسی که وتۆته نار و قه ره بائغترین دورگه ی سه رزه و بیه، له ۱۳۲۰۰۰ کی می سنوریدا ۱۲۷ میلیۆن سه رنشینی هیه؛ که له ۹۸% موسلمانن، جی یان هینانه وه به جاوه کۆلۆنیالی هۆلندا بووه . وک

وه بېر بھينټه وه؛ كه هوله ندا تهنه نه وروپاي بازرگانه كان نييه،
به لكو هي دهرياشه، نه و دهريايه ي كه به ره و سپانگو
ده چيت، به ره و نه و دوورگانه ي كه مروف تياندا به شيتي و
شادمانی ده مرئ.

من ئازادی ته واو به خووم ده دم، ببوره . ددان به وه دا ده نيم
كه له سهر نه وه ش راهاتووم . به پريم، شتيك هه يه هانم ده دات
و حه زيشم لييه وات لي بکه م له م شاره تي بگه ي و بجيته
قولاي شته كانه وه! ئاخر نه وه تاي نيمه له قولاي
شته كانداين، سه رنجت داوه كه كه ناله كاني نه مستردام به
بازنه كاني دوزخ ده چي؟ بيگومان مه به ستم له دوزخي
بورژواكانه، نه وه ي خه ونی خراپي تييدايه . به پيوانه ي
تپه ربوون له و بازنانه، ژيان و تاوانه كان خه ست تر و تاريخ
تر ده بن . لي ره نيمه له دوا بازنه داين . بازنه ي .. ئاه! تو
ده يزاني؟ ملي شه يتان بشكي، تو وات لي هاتووه به زه حمه ت
پولين بكر يي . به لام ئيستا له وه تيده گه يت كه من له به رچي
ده توانم بليم كه سه نته ري شته كان ئيره يه، ئيستا نيمه له
كوتايي كيشوهر ي نه وروپا داين، پياوي حسابي ده بي نه م
عه جاي بيه ته بزاني . به هه رحال پورژنامه خوين و شه پوالپيس
ناتوانن له وه دوورتر برؤن، نه وانه له هه موو كونيك ي نه وروپاوه

خۆيان دهگه يه ننه ئيره و به شوين ده رياكاني ناوخوي
 ولاته كه دا دهگه پرين و له سه ر زيخه لانه بي پهنه گه كاني
 ده وه ستن، گوي له زايه له ي ئازيره كان ده گرن، نه و جا بيهوده
 له ته مدا به دوي تارمايي كه شتتیه كاندا دهگه پرين، پاشان به
 كه ناله كاندا تیده پهن و ديسان به نيو باراندا دهگه پینه وه و
 رهقه و بوو خۆيان دهگه ن به مه كسيكۆ سیتی دا تا به هه موو
 زمانى داواي ژنيوڤى بگهن، منيش هه ر ليره چاوه پروانيان
 دهگيشم.

براي به پريم، دیداری من و تو بو سبه يني، ئيتير پي خوتان
 ده دۆزنه وه؛ لاي نه و پرده ليتان جيا ده بمه وه، من قهت شه و
 به سه ر پرده ناروم، نه وه له پای په يمانيكه كه له گه ل خومدا
 به ستوومه، ئاخو بيربكه ره وه نه گه ر كه سيك خوي هه لداته
 خواره وه! نه و كاته حال له دوو بار به ده ر نيه: يا تو بو
 پزگار كردنى به دوايدا خوت هه لده ديه ته ناوه كه وه و له وه رزي
 سارد و سه رمايه دا خوت دوو چاري نه نجاميكي ناره حهت
 ده كه يت! يا لي دهگه پيئي و دهگه پييته وه ماله وه، له م
 دۆخشا تا ماوي به ده ست نه وه هه سته وه ده ناليئي.

شه و شاد... چون؟ نه و خانمانه ي پشت جامخانه كان؟ خه ونه.
 ئازيزم خه ونيكي هه رزان، گه شتيكي هندستانه! نه و خانمانه

خویان به عهتری به هارات بونخوش کردوه هر که چویته
ژوره وه، ژنانه کان په رده که داده دهنه وه و که شتی که به پری
ده که وی، خواوه نده کان داده به زنه سهر له شی پوتیان و
دوورگه کان له گه ل شه پوله کانداه یان به ن، چ رچی کی ونبون،
تاله کانی قزیان به په لکی دارگویزی هندی پازاندوته وه و
له بهر با ده شه کی، ناته وی تاقیکه به وه؟

دادوهری تۆبه کار چیه؟ ئاھا! من بهم چیرۆکه م تۆم
وروژاندوو، برۆبکه من له م کاره دا هیچ جوره به دنیا زییه کم
نییه و ده توانم مه به ستم پوونتر بکه مه وه، له لایه کی تریشه وه
ئه مه به شیک له ئهرکی منه، به لام له پێشدا ده بیته هه ندی
پووداوت بۆ پوون بکه مه وه که یارمه تیته ده دا له له
چیرۆکه که م تیبه گه یته.

چه ند سالیک له مه وپیش له پاریس پاریزه ر بووم، به راستیه
بیلیم پاریزه ریکی بایی خوی ناسراو بووم، هه لبه ته که من
ناوی راستی خۆم به تۆ نه وتوو. لیژانییه که م له شتی که دا بوو:
به رگری له داواکاری ره وا، یا هه ره که ده لێن پشتگیری له
هه تیو و بیوه ژنان. نازانم بۆ وا ده لێن، چونکه سه ره نجام
بیوه ژنی فیلباز و هه تیوی چه یوان سیفه تیته که م نین.

ئه وه نده به س بوو تۆمه تباریک که مترین بۆنی مه زلومی لی
بیته تا قۆلی لی هه لبه که م، چ بگره وه به رده یه که بوو!
گه رده لولیک! دلیم له مشتما بوو، له راستیدا وات ده زانی که
عه داله ته هه موو شه وی له باوه شی مندا ده نوئی. دلنیام که تۆ
به باشی، راستگویی و هه ستراستی و هیزی توانام و گه رمی
وشه و خۆگرته منت له به رده م داگادا، په سه ند ده کرد.

له جهسه ته دا سروشت کومه کي پي کرډبووم که بي هيچ
 زه حمه تیک هه لسوکه وتي مه زمانه له من بووه شیتته وه . سهره پای
 نه وانه ش دوو هه سستی پاسگويانه دلسي ده دامه وه : يه که م
 ره زامان دبووني نه وه ي که لايه نگرى عه داله تم، دوو هم قه شمه ريم
 به ران بهر به دادوهره کان . هه موو نه وانه تيپه رين، نه و گالته
 ليها تنه م رهنگه نه وه نده ش هه ره مه کيي نه بووي، نيستا ده زانم
 که هوگه ليکي هه ر هه بووه، به لام که له دووره وه ليت پوانيبايه
 ده رده که وت که خوليا بي . ناتوانري نکولي ليکري ته نانه ت
 له م زه مانه دا بووني دادوهره کان پتويسته، وانيبه ؟ به هه موو
 نه وانه شه وه ناتوانم تيپگه م که چون ده کري که سيک خوي بو
 نه م کاره سهيره ته رخان بکات! داني پيداده نيتم، چونکه
 ده مبيني، وهک کولله ده مبينين، له کاتيکدا بزاني که هيرشي
 نه م ميرووانه هه رگيز فلسيکي بو من تيا نه بووه، ژياني من
 له ريگه ي گفتوگو له گه ل که سانیکدا دابين ده بوو که من تابليي
 بيتم لييان ده بووه وه .

به لام نه وه نده م له لا به س بوو که من لايه نگرى عه داله تم، تا
 ويژدانم ناسوده بيت . براي به ريتم، هه سستی راسته قينه ي
 حه ق، پازي بوون به وه ي حه ق به توپه، شادي حورمه ت گرته ي
 خوت، نه مانه دايه موي نه و هيزه ن که به پيوه پامانده گرن و
 بو پيشه وه ده مانناژوون، خو به پيچه وانه وه نه گه ر تو نينسان
 له مانه بي به ري بکيت نه و ده يگوري بو سه گي هار . بي

شومارن ئەو تاوانگە لەی لەبەر ئەو پوویانداوه که
تاوانبارەکانیان بەرگە ی ئەو هیان نەگرتوووە خەلک بەهەلەیان
بزانن!

من وهختی خۆی خاوهن کۆمپانیایەکم ناسی، ژنیکی هەبوو
وهکو گۆل، جینی ستایشی هەمووان بوو، کهچی سەرەپای
ئەوانە، میتردهکهی خیانهتی لی دەکرد، ئەم پیاووە لە پووی
ئەو هی خۆی بە سووچبار دەزانی، نەیدەتوانی نە باسی پاکیی
لەگەل که سدا بکات و نە خۆشی پاک دەبوو، هەتا ژنهکهشی
چاکەکانی زیادی دەکرد ئەو خەریک بوو دلی دەتەقا، دواچار
بەرگە ی گوناھەکهی خۆی نەگرت، ئەو کاتە چی بکات باشە؟
وازی لەخیانەت هینا؟ نەخسیر، ژنهکهی خۆی کوشت! لەو
پینگە یەووە بوو که من ناسیم.

حالی من زۆر باشتر بوو، من نەک تەنها لە بازنە ی ئەو
مەترسییەدا نەبووم که بێم بەتاوانبار-بەتایبەت چونکه
زگوردی بووم و بەهیچ شیویدیەک بواری کوشتنی ژنم نەبوو
بەلکو بەرگریکردن لەمانم لەئەستۆ دەگرت، تەنیا بەو مەرجهی
که ئەوان تاوانبارانیکی دلپاک بن، هەرۆک چۆن ئەوانی تر
دپندە ی دلپاکن.

تەنانەت شیوازی من لە بەرەوپیشبردنی ئەم بەرگریانەدا
پەزنامەندییەکی قولی دەدامی. من لەژیانی پیشەیییدا بەراستی
بئێ عەیب بووم، ئاسایی من هەرگیز بەرتیلم قەبوول نەکردوو،

پوونه که دهسته و داویننی که س نه بووم، له وهش گرنگتر؛
 هرگیز پوژنامه نووسیکم به لای خوډما رانه کیشاوه که پیویستم
 پیی بی، یان ماستاو بو کارمه ندیکی کاربه دهست بکه م تا
 سوودیکی بوم هه بی و پوژیک خوی یان هاوړیکه ی به که لکم
 بی. من نه و به خته وه ریه شم پی برا که دوو یا سی جار
 مه دالیای لیژیون دوونورم* پی به خشرا، به لام توانیم به
 سه ربه رزی په تیکه مه وه و پاداشتی راسته قینه م له و ریزه ی بو
 خوم هه م بوو ببینم. قسه ی کو تاییم نه وه یه؛ هرگیز ته نگم به
 خه لکی فه قیر بو پاره ی پاریزه ری هه لنه چنیووه، منه تیشم
 به سه ر که سدا نه کردووه و جاریشم بو که س نه داوه. به ریزم،
 واهه ست نه که یت من که نه مانه بو تو ده گیرمه وه ده مه وی
 خوم بنوینم، من هیچ هونه ریکم نه نواندووه، هه لپه؛ که له
 کو مه لگای نیمه دا شوینی تیکو شانی شه ری گرتووته وه،
 هه میشه من پیکه نیم پی هاتووه، من نامانجیکی بالاتم
 هه بوو، تو دواتر ده بینی که نه م قسه یه م له وه ی په یوه سته
 به ژیانی منه وه چهند راسته.

به لام له هه موو باریکدا تو هه لیبسه نگینه، بزانه دلم چهند
 ناسوده یه، من چیژ له سروس تی خوم ده به م، هه مووانیش
 ده زانین به خته وه ری جگه له مه شتیکی تر نییه و جار جار بو
 نه مه یه کتر نارام ده که ینه وه و پیشاندانی نه م چیژه له ژیر

* لیژیون دوونور به نرخترین مه دالیای نه ته وه یی فوره نسایه . وک

ناوی خۆپه‌رستیش مه‌حکوم ده‌که‌ین. به‌لای که‌مه‌وه من له‌و
 به‌شهی سروشتم چیژ ده‌به‌م که له‌گه‌ل هه‌تیو و بیوه‌ژنان باش
 بووه و ئەمه ده‌ستپیش‌خه‌رییه‌ک بوو که کۆنتروۆلی ته‌واوی
 ژيانی کردم. بۆ نمونه من ئەو چاکه‌یه ده‌په‌رستم که کۆمه‌کی
 نایباناگان له‌ په‌رینه‌وه‌یان له‌ شه‌قامی‌کدا بکه‌م، له‌ دوورترین
 خاله‌وه‌ گۆچانی‌کم چا‌و‌کردبایه‌ که به‌ قه‌له‌قییه‌وه‌ پیش ده‌می
 خۆی پاک ده‌کاته‌وه، خێرا خۆم ده‌گه‌یاندی، توند قۆلم
 ده‌کرد به‌قۆلیدا و بی ئەوه‌ی سه‌رنجی که‌س بۆلای خۆمان
 رابکیشم به‌ نیوان دارتیل و نیشانه‌کانی په‌رینه‌وه‌ و هاتوچۆدا
 به‌ره‌و پیاده‌په‌وییه‌که‌ی به‌سده‌ره‌ ئارامه‌که‌م ده‌بردوو و له‌وی
 له‌یه‌کدی جیا‌ده‌بوینه‌وه.

هه‌ر به‌م شیوه‌یه هه‌میشه مه‌یلم بوو له‌سه‌ر جاده‌کان ری
 نیشانی ری‌بواره‌کان بده‌م، جگه‌ره‌یان بۆ پێبکه‌م، یارمه‌تی ئەو
 عه‌ره‌بانچیانه بده‌م که باری زۆر قورسیان پێیه، ماشینی له
 ئیش که‌وتووم پال ده‌نا، گۆلم له‌ پیریژنه‌کانی سه‌ر‌جاده
 ده‌کری - ئەگه‌رچی سووریش ده‌مزانی له‌ گۆرستانی مونپارناس
 دزیویانه هه‌روه‌ها حه‌زم لی بوو، ئاه، وتنی دژواره، حه‌زم
 لی بوو خێر بکه‌م، مه‌سیحییه‌کی باوه‌رقایمی ناسیاوم ده‌یگوت
 یه‌که‌مین هه‌ستیک ئینسان هه‌یی، له‌ نزیک که‌وتنه‌وه‌ی
 گه‌دایه‌ک له‌ده‌رگای ماله‌که‌ی؛ ناخۆشییه، باشه‌لای من

له وهش خراپتر بوو! من له خوشياندا هله دده به زيمه وه، با له مه بگه ريښ.

باشتره له باره ي ئازاديمه وه قسه بکه م که قسه ي سهر زاري خه لک بوو، هه رچوئي بوو نکولي لي نه ده کرا، له راستيدا پياده کردني ئاداب و رسووم خوشييه کي گه وره ي به من دده، نه گهر هه نديک به ياني به خت يارمبايه و له ميترؤ يان پاسدا جيبي خووم بدايه به که سي که شايه ني بوو، يان شتيکم بدايته وه ده ست خانميکي پير که لي ي که وتبووه خواره وه و بزه يه کم بو بکردبايه، بزه يه ک که هه رخووم ده مزاني چوون ده مکرد، يا تاکسييه که مم پيشکه ش نه فه ريکي تر بکردايه که زوري په له بوو، ئيتر من زور زور به خته وه ر ده بووم. نه بي بليم که من ته نانه ت چيژم له و پورانه ش ده برد که هوکاني گواستنه وه و گه ياندين مانيان ده گرت و نه وکاته من له ويستگاکاني پاسدا سي چوار هاوالاتي نه گبه تم - که نه يان توانيبوو بگه نه وه ماله وه ده خسته ئوتومؤ بيلک و ده مگه ياندين، له سينه ما و شانوکاندا کورسيه که ي خووم چول ده کرد بو که پلي تا بتوانن له ته نيشت يه که وه دانيشن، له سه فه را زانتسام بو نه و کچانه داگرتوووه که ده ستيان نه يده گه يشتي، زورتر له م هه له ده گه رام و چيژيکي بي وينه ي ده دامی.

خۆشنان و دەستبلاو بووم و ئاوها بە جوامیری ناوبانگم
 رۆیشتبوو، چ بە ئاشکرا و چ بە نھینسی زۆرم بە خشی،
 دەستبەردان لە شتیکی یا لە پارەیهک نەک ئازاری نە دەدام،
 بە لکو چیژیکی بەردەوامی وەهای دەدامی که جیگایەکی بو
 خەفەت نە دەهیشتەوه، تەنانەت ئەو خەفەتانی لە
 سەیرکردنی بیسودی ئەو بەخشیشانە بو سێلە و پێ
 نەزانەکان لە مندا شکۆفەیی ئەدا. من لەوەی شتیکی ببەخشم
 بە ئەندازەیهک چیژم دەبرد که نە فرەتم دەکرد لەوەی بەم
 کارە ناچار دەبووم، سەرنجدان لە شتەکان شەکەتیان دەکردم
 و منیش بەوەرزیهوه دەمکردن، دەبوو ئەوەی دەیبەخشم بە
 ویستی خۆم بیتم.

ئەمانە شتی بچووکی بچووکن، وەلی چیژی بەردەوامن که من
 لە ژیانمدا و بەتایبەتیش لەبوارەکی خۆمدا دەمبەرد، شتیکی
 که بو جەنابیشتان شایەنی باسە، بو نمونە ئەوەی
 لە پارەووەکانی کۆشکی دادگا ژنی یەکی لەو تۆمەتبارانەیی که
 تەنها بەخاتری داد و بەزەیی، یانی بی بەرانبەر پارێزەریت بو
 کردوو، بیته بەردەمت و گویت لیبی لە ژیر لیووە بلی که
 هیچ شتیکی، نا، هیچ شتیکی ناتوانی لە پای ئەوەی که تۆ بو
 ئەوت کردوو پیاووەتیت بداتەوه، تۆ وەلام بفرمووی: "نا من
 هیچم نە کردوو، هەرکە سیکی تریش بووایە هەر وای دەکرد" و
 تەنانەت بو بەرێکردنی پۆژە سەختەکانی ژیانە ئەمە و لاشی

شتیکیش یارمه تی بدهیت و پاشتر بۆ ئه وهی ئه و لافاوی
 سوپاسگوزارییه کوتایی پی بهینیت و ئه و زایه له یه له
 یاده وه ریتدا بیاریزی دهستی ژنه داماره که ماچ بکهیت و
 کوتایی به و شانۆگه رییه ی پی بهینیت .
 باوه رپکه به ریز تۆ به جیگایه کی بالتر له جیگای داواکاری
 خه لک گه یشتوویت، تۆ خۆتت به جیگایه کی به رز گه یاندووه
 که له ویدا جگه له تۆ کهس ئه و فه زیله ته ی چنگ ناکه وی .
 با له م به رزاییه دا بووه ستین، ئیستا جه نابت تیگه یشتی که
 مه به ستی من له وهی ئامانجیکی بلندرتم له خه یالدایه چی
 بوو، من باس له و لوتکانه ده که م، ئه وه ته نها شوینیکه که من
 ده توانم تییدا بزیم، به لی، من هه رگیز جگه له مه قامی
 پایه داری، له هیچ شتیکی تردا نه حه ساومه ته وه، هه تا له شته
 بچووه کانی ژیانیشدا، پیویستم به وه بووه که بالتر برۆم؛ من
 پاسم له میترو و تریشقه م له تاکسی و سه ربانم له نهۆم پی
 باشتره، حه زم له و فرۆکه وه رزشییه بوو که ئینسان ده یتوانی
 سه ری لیوه ده ریینیت، من نمونه ی توریستی هه میشه یی سه ر
 پرووی که شتییه کان بووم، له ده ربه نده کانه وه له گرده کانه وه
 به تووله ریکاندا به ره وژوور بۆ شاخه کان هه لده هاتم . لایه نی که م
 ریباری سه پاله به رزه کان بووم، ئه گه ر چاره نووس ناچاری
 کردبامایه له نیوان پیشه یه کی ده ستیی وه ک خه پراتی و

ئاسنگەرىدا سەرپىشك بىم، ئەو دەلىنباين من تەپەدۇرچىتتىم
 ھەلدەبىژارد، بەسەرەگىژەو پەيمانم لەگەل خەلك دەبەست .
 ئەمبار، گۆر، دالەن، ئەشكەوت، چال، لە مندا رىق بەدى
 دەھىنن . من رىقىكى تايبەتم لە زانايانى ئەو ئەشكەوتانە ھەيە
 كە لاپەرەي يەكەمى رۆژنامەكانيان پىرکردۆتەو و سىرك و
 ھونەرەكەشيان دلم تىك دەدات . ئىنسان ھەولدەدا خوى بە
 ھەشتسەد مەتر قولايى زەوى بگەيەنى كە رەنگىشە سەرى لە
 بەينى دوو شاخەبەردى گەورە گىرىبىنى كە خەلك بىنى
 خەبەرانە بە سىفون ناوى دەبەن، بەبرواي من ئەو رۆلنواندەنە
 و لەژىر ئەم پەردەيەدا تاوانىك ھەيە .
 كەچى بە پىچەوانەو، بالكونىكى ئاسايى پىنجسەد شەشسەد
 مەترى بەرزتر لە ئاست روى دەرياو و كراو و پووناك، بۆ
 من شوينىك بوو لەھەر جىيەكى تر زياتر ھەناسەم تىدا
 ھەلكىشاو، بەتايبەت ئەگەر تەنيابام . بەرزتر لەو مرقانەي
 ۋەك مىروولە دەرنەكەوتن، بەئاسانى لەو تىدەگەيشتم كە
 بۆچى پىاوانى ئاينى و وتارىبىژە تۆتالىتارەكان ھەمىشە لە
 جىگا بەرزەكانەو قسە دەكەن، بە برىواي من ئىنسان لە
 ژىرزەمىن يان كونجى زىنداندا ناتوانى تىراپمىنى - مەگەر بلىنى
 زىندانەكە لەبورجىكى بەرز و تابلىنى بەرچاۋ كراو دا بىنى
 ۋەگەرنا لەو جىگا نزمانەدا ئىنسان قالب دەگرى .

من به باشی پوچی ئەویونیا مه درک ده که م، که ساتی چوونه
ناو دینیکه وه، په نجه ره کان له جیی ئەوهی به سه ر
گول وگول زاردا لیتی بازیی، دروست وهک په نجه ره ی حوجره کان
به پرووی دیواردا ده کریتته وه و ئەویش خیرا له ئاینه که هه لیدی.
ئیه دنیابن من به درییایی ژیانم قالبم نه گرتوووه؛ له هر
سه عاتیکی پوژدا له گه ل خۆم و له ناو خه لکدا به لوته که کاند
هه لیده زنیم، له وی ئاگریکی گه وره داده گیرسیتم و درودی
به خته وه ری پووم تی ده کات. لایه نی که م به م شیوه یه بوو که
من له ژیان خۆم چیژم ده برد.

خۆشبه ختانه پیشه که ی من؛ ئەم تاسه ی به لوتکه گه یشتنه ی
ده دامی و هه رساتیک نارچه تی و گلله ییه کم له هاوچه شنه کانم
هه بوایه - که هه میشه ئەوانم منه تباری خۆم ده کرد، بی ئەوه ی
هه رگیسز خۆم قه رزاریان کردیی له یاده وه ری خۆمدا
ده مسرییه وه. کاره که م منی له دادوه ر بالاتر ده نواند که منیش
به نۆره ی خۆم ئەوه م دادگایی ده کرد و بالاتریش له تۆمه تبار
که ئەوم به قه ده رشناسی ده دایه وه، برای به پریژم باش سه ی
بکه؛ من بی ترس له سزا ده ژیام، هیچ جوړه دادوه ریبه ک
له گه ل مندا ده رنه ده چوو، من له سه ر شاتوی دادگا نه بووم،
به لکو له شوینیکی تر بووم، له شوینه به رزه کان؛ هه روه ک
خواوه ندگه لیک که به کۆمه کی ده زگایه ک ده یانه یینه خواری تا
په وتی نمایشه که بگۆرن و مانای ئەم به ئەو بده ن. له

سەردەمەدا لە خەلک بەلاتر ژيان، تەنھا پێیەک بوو تا
زۆرینەى ئەو عەشاماتە هەست بەم بونيامە بکەن و ببینین و
پێزى لى بگرن.

لەکاتێکدا هەندى لە تاوانبارە دلپاکەکانى من، لە ساتى مرۆف
کوشتندا دووچارى هەمان هەست بووبوون، لەو پەوشە
نارەحەتەى کە هەيانبوو، بى هیچ دوودلپاک پۆژنامە
خویندەو هەيان؛ جۆرىک بوو لە قەرەبووى پۆحیى.

ئەوانەى مابوون لە زۆرینەى خەلک، بەرگەى بى ناویان
نەدەگرت، ئەو بى سەبریەيان بە ئەندازەپەک بەرزبوو کە پەل
بۆ دژوارترین کار بکێشن. بۆ ئەوەى ناوبانگ دەربکەیت،
سەرەنجام بەسە ئینسان کارەکەرەکەى خۆى بکوژیت،
بەدبەختانە ئەم ناوبانگانە درێژەيان نەدەکێشا، سەرەپای
ئەوەى ژمارەى ئەو ئیشکەرانەى شایەنى چەقۆبن و چەقۆیان
لى دەدرى، کەم نین.

تاوان هەمیشە جیگەپەکی لەبەشى پێشەووەى شاتۆ هەپە،
بەلام تاوانبار چەند ساتىکى کورت نمایش دەکات تا جیگاکی
بە شوینىکى تر بگۆرئى، بەکورتى ئەم سەرکەوتنە ماو کورته
بەبەهایەکی هێجگار قورس لەسەرى تەواو دەبوو. بەلام
پێچەوانەو بەرگرى لەم عاشقە چارەپەشانەى ناوبانگ
بەقازانچ دەشکایەو لەسەر کەسێک لە هەمان شوین و هەمان

خۆپاگر، من سەرکەوتوو بووم لە کاتی کدا ئەوەش بزانی هێندە
ئاسان نییه هەم ژنت خۆشبووی و هەم عەدالەتیش .

سەرقالی من لە وەرزش و هونەرە جوانەکاندا بوو، بە کورتی
کۆتایی بە قسەکانم دەهێتم تا وا نەزانی من خۆم هەلئەنیم،
بەلام تەمەننا دەکەم پیاویک بێنیتە بەرچاوت لە لوتکە
بەهیزی تەمەنیدا، ساغ و سەلامەت و ئامادە بۆ هەموو
پێشھاتیک، سەرکەوتوو لە وەرزشە پۆحیی و جەستەییەکاندا،
نە دەولەمەند و نە هەژار، باش دەخەوی و بەقوولی لە بوونی
پازییە، ئەم پەزمامەندییەش جگە لە پێگری هەلسوکەوتی خۆی
لە هیچ لایەکی دیکەو دیار نییه، لەم حالەتەدا پێگەم دەدە
چونکە من مۆلەتم هەیه لەم سەرکەوتنەدا تا لە بارە
سەرکەوتوووە قسە بکەم .

بەلی کەم کەس بەقەد من ئاسایی بوو، بەتەواوەتی من لە گەل
ژیان پێکەوتبووم، بەھەر جۆری بوو و جوووم لە عەرش تا
فەرش قبوول بوو، بێ ئەوەی خۆم لە گەورەیی و کەیفوسەفا
و قەشمەریاتەکانی ژیان بدزمەو، بەتایبەت هەستی شەھوانی
یان ماددە، یان بە کورتی حەزی لەش، کە زۆریک لە خەلک لە
عەشقبازی یان تەنھاییەکی پەشیودا سەرگەردان دەکات، بێ
ئەوەی من یەخسیری خۆی بکات، بەختەوھرییەکی نایابی
بەدیاری دەدامی، من بۆ ئەوەھا تێبوومە دنیاو تە جەستە یەکم
ھەبێ، لەویدا بوو لەو بالانسە دەرونییەدا، ئەو زالییە بەسەر

نه فسدا كه خه لك له مندا هه ستي پي ده كرد و كوومه كي
ئه واني بو ژيان ده كرد. له بهرانبه ردا خه لك حه زيان به
تيكه ليم بوو، بو نمونه زوربه ي كات و ايان ده زاني پيشتر
منيان ديوه، ژيان و سه روه ت و سامانيان ده هينايه پيشوازيه،
من ته م ريزه م به له خو بايونيكي موخته ره مانه وه قه بوول
ده كرد، له راستيدا به و پله يه له به خته وه ريي و ساده يمه وه
خوم له مرؤف بانتر ده بيني.

من له به ره بابيكي شه ريف به لام گومناو بووم، باوكم ته فسه ر
بوو، به و په ري خا كه پايه مه وه جه خت ده كه مه وه كه هه ندي رؤژ
ده مه ويه يان، هه ستم ده كرد كه شازاده يا تيشكي ناگري كيوي
توورم. باش سه رنج بده؛ لي ره دا شتيك له ئارادابوو وايدة كرد
خوم به هوشمه ندر له هه موو خه لك بزانم، ته م شته هينده
گرنگ نه بوو چونكه گه مژه ي زور هه يه هه ست به مه ده كه ن.
هينده م لوتف هه بوو نه مده زاني چون بچمه ژيري، هه ستم
ده كرد من هه لبري دراوم، به تايبه ت له ناو هه موواندا بوو ته مه
سه ركه وتنيكي دريژ و هه ميشه يي هه لبري دراوم، سه ره نجام
ته مه يه كي له هوكاني پايه به رزي من بوو، من ئاماده نه بووم
ته م سه ركه وتنه م ته نها بو تواناي خوم بگيرمه وه، نه مده تواني
باوه ر بكه م كه خربوونه وه ي ته وه هه موو تايبه تمه ندييه جياواز
جياوازه له يه ك كه سدا ته نها له ته نجامي ريكه وتنيكه وه يه،

چونکه بهخته وهرانه ده ژيام هه ستم ده کرد ریگایه ک فه رمانیکی سه رووتر، منی بو درکی ئەم بهخته وهرییه هه لبراردوووه .

له کاتیکیدا عه رزی جه نابت بکه م که من پاپه ندی هیچ ئاینیک نه بووم تا له پووی میتافیزیکه وه ئەم بساوه رهم هه بی، ئەم پر وایه م چ ئاسایی و چ نا ئاسایی وه ختی خوی منی له پووداوی به دبه ختی ژیان به رزتر برد، من له ماوه ی سالانیکی دریزدا - پاستیت ده وی ئیستاش داخی له دلمدایه به مانای وشه له ئاسماندا ده فریم، له و مه کویه دا ما بوومه وه تا شه ویکیان، وه لئ نسا، ئەمه چیرۆکیکی تره و ده بی له یادی بکه یت، دواتر ره نگه من ورینه بکه م .

پاسته من له هه موو شتیکیدا بهخته وهر بووم، به لام له هه مانکاتدا له هیچ شتیکی رازی نه بووم، هه ر خوشییه ک له ناو مندا ویستی خوشییه کی تری تیدا ده ورورژاندم، له جیژنیکیه وه بو جیژنیکی تر پامده کرد، جار هه بووه شه وانیکی دریز که زور زور عاشقی ژیان و بوونه وهران ده بووم، ده چووم بو سه ما، هه نده ک جارن دره نگان، له و شه وانه دا سه فای دوا ی خواردنه وه و میهره بانی من و چیژی خوبه ده سته وه دان، هه موو شتیکی ده خسته حاله وه و سه رشار ده بیردم بو ئاسمان . له شه که تیی کوتاییدا بو ماوه ی چرکه یه ک وام هه ست ده کرد که سه ره نجام په یم به نهینی رازی جیهان بر دووه، لئ سپیده ی رۆژی دواپی که ماندوویتیم ده رده چوو و له گه لیشیدا نهینی بوون ده پۆیی، من

سەرلەنوی ھەلمەتم دەبردەو، بەم جۆرە سەرشار وەلئ
نەپاراو پامدەکرد بئ ئەوہی بزائم دەبئ لە کویدا بووہستم، تا
پۆژئیک یان راست تر شەویک؛ ھەمووشتئیک وەستا و دنیا م لئ
تاریک بوو، جیژنئیک کہ من تئیدا خوشبەخت بووم، بەلام
پوخسەت بدە ئەو برادەرە مەیگێرە بانگ بکہم، سەرتان بە
نیشانەئ سوپاس پراوہشئین و بەتایبەت لەگەل مندا بخۆنەو،
من پئویستم بە ھاوخەمیی جەنابتانە .

ئەبیینم سەیرت لەو دلکرادنەوہیەئ من دئت، باشە ئازیز تا
ئئستا لە ناکاو ھەستت نەکردووہ پئویستت بە ھاوخەمئیک، بە
کۆمەکتیک، بە دۆستئیک ھەئە؟ بەلئ، ھەلبەت، بەلام من خۆم
پازی کرد بە ھاوخەمیی داسەکنئیم . ئاسانتر دەتوانئ ئەمەیان
بەدەست بئنی، ئەمە پئویستئ بە پەیماننامە نییە . "لە
ھاوخەمئ من دوودل مەبە" بەدوای ئەوہدا دەسبەجئ لەدلی
خۆتاندا دەلئ: "ئئستا دەبئ دۆخیکی تر قبوول بکہم"
ھاوخەمیی لە ھەستئ خاوەن مەقام و نەجیبزادە دایە،
ئەوہش زۆر ئاسان دوای ھاتنی بەلایەک بەسەرتدا بەدەستئ
دئنیست . بەلام دۆستایەتئ بەم سادەییە نییە، بە ماوہیەکی
درئژ و زەحمەتئکی زۆر بە دەستئ دەخەیت، کہچی
ھەرئەوہندەئ بەدەستت ھئنا، ئئتر پئیەکت بۆ پزگاربوون لئئ
نییە و دەبئ سنگئ پئوہ بئئئ .

ۋا نەزانى كە دۆستەكانت ھەموو شەوئى - ھەروەك ئەوھى
 ۋەزىفەيان بىئى ھەمووشەوئى - تەلەفۇنت بۆ دەكەن بۆ ئەوھى
 بزەنن ئايا رېكەوت ئەمە ئەوشەوھ نىيە كە تۆ بېرىارت داوھ
 خۆتى تىدا بكوژى؟ يان بەكورتى تاقەتى دەمەتەقىيەكت
 ھەيە؟ يان سەلىقەى چوونەدەرەوھ لە مال و پياسەيەكت
 ھەيە؟ نـ، ئەگەر تەلەفۇن بکەن ئەوھ لەشەويكدايە كە
 تۆ بەتەنيا نىت و ژيان بەكامى دل شىرىنە، ئەسلەن
 خۆكوشتن لەوشەوھدا، شتىكە ئەوان ھانت دەدەن، ئەوھش بە
 پشتبەستن بە پوانىنىك، كە بەبېرواي ئەوان تۆ سەبارەت
 بەخۆت ھەتە .

ئەو خوايە لەوھ بمانپارىزى كە ئىمە لای ناسياوھكانمان پايە و
 مەقامىكى مەزنامان ھەبىئى! بەلام سەبارەت بەكەسانى كە
 كاریسان ئىمەيە، يانى دۆست و ھاوپرىكان، ئەوھ بۆخۆى
 چىرۆكىكى ترە! ئەوان وشەگەلى گونجاو بەكاردەبەن، بەلام
 وشەگەلىك كە زياتر كاریگەرىيە فېشەكى ھەيە . تەلەفۇن
 دەكەن، ۋەك كەسى گوللەت پىئوھئى، رېك ئەدەن لە
 نىشانەكەت، ئاھ، خيانەتكاران!

چۆن؟ كام شەوھ؟ بەوھش دەگەين، ئەبىئى لەگەل مندا پەلە
 نەكەيت، چونكە ئەم باسى دۆست و ھاوپرىتەيە لە ھەندى
 سەرەوھ دەچىتەوھ سەر بسابەتەكەى خۆمان . گوئىدە!
 بەسەرھاتى پياوئىكان بۆ گىرامەوھ كە ھاوپرىتەكەيان خستبەوھ

زیندانه وه و ئەمیش شه وه های شه و له سه ر عه ردی ژوره که ی
 ده خه وت، تا چیژ له و ئارامیه نه بینئ که هاوړیکه ی لئی
 مه حرومه، کئی؟ ئازیزم کئی بو ئیمه له عه ردا ده نوئ؟ ئایا من
 خووم ئەمه ده که م؟ گوئیگره؛ من ویستم ئەمه بکه م و
 کردیشم، هه موومان پوژیک ده توانین ئەمه بکه یین و ئەو
 پوژه ش ئازاد ده بین، به لام ئەم کاره ئاسان نییه، سه ره پای
 ئەوه ی چه زی فه رامۆشکاری یان لایه نی که م بی توانایش
 له گوړپیه، ئەوه ی ده ته ویت ناتوانی، ئەوه ی ناتهوئ ده توانی،
 په نگه ئیمه ژیانمان ئاوابئ، دۆستمان ناوئ. سه رنجت داوه
 هه سته کانی ئیمه ته نیا مه رگ بیداریان ده کاته وه؟ ئەوانه ی
 تازه به جییان هیشته وین چه ند خوشمان ده وین! وانیه؟ ئەی
 ئەو ئوستازه گه ورا نه ی ئیستا ده میان پر له خو له و ئیتر قسه
 ناکه ن، کوا له بیرمانن؟ کوا باسیان ده که یین؟ کوا پپیاندا
 هه لئه ده یین؟

له م باره دا ریزگرتن له وان به سه روست لای ئیمه پیشیل ده بی،
 هه مان ئەو حورمه ته ی که په نگه ئەوان به درێژایی هه موو
 ته مه نیان له ئیمه چاوه پریان کردبئ، به لام ئایا ده زانی بوچی
 هه میشه سه باره ت به مردوو هکان دادگه ر و به خشنده ترین؟
 هوکاره که ی ئاسانه! له به ره ئەوه ی هیچ ناچاریه ک له گوړپئ
 نییه، لیمان ده گه پین ئازاد بین، ئیمه ده توانین هه رکاتیگ
 بوومان کرا، له ماوه ی نیوان دانیشتنی میوانیه ک له گه ل

دۆستىكى مېھرەباندا؛ حورمەتى ھەموو ئەوانەى تىپەپىيون و ھەموو ئەو كاتانەى بەھەدەر پۇيشتوون بگرين، ئەوان [مردووهكان] ئەگەر ئىمە ناچارى شتىك بكن ئەو تەنيا يادەوهرىيە، يادەوهرى ئىمەش لاوازه. لە راستىدا ئەوھى لە ھاوپىكەنى خۆماندا ھەزمان لىيەتى مەرگىكى تازەيە، مەرگىكى سوتىنەر؛ كارىگەرى خۆمان و دەستى ئاخىرى وجودمان.

بەم شىوھىيە، من دۆستىكم ھەبوو كە زۆربەى جار خۆم لى دور دەگرت، كەمى دلتەنگى دەكردم، ئەو سەرەپاي ئەوھى پابەندى ئوسول و ئەخلاق بوو، بەلام منى بە باشترين ھاوپى خوى دەزانى، خەيالتان ئاسودە بى، منىش يەك پوژ لىي خافل تەبووم، ئەو لە كاتىكدا مرد كە لە من پارىيى بوو و دەستەكانمى لە دەستىدا دەگوشىي، ژنەكەى كە ماوھىيەكى زۆر و ئەويش بى ئەنجام، ھۆگرىي من ببوو، ئەوھندە جوان بوو كە لە جوانىيەكەيدا بمرىي، دەسبەجى ھاتە دلەمەو، سەرەپاي ئەو خۆكوژىش لە گۆرپى بوو! چ ئاشوبىكى دلفرىن! تەلەفۆنەكان كەوتنە كار، ترپەى دل فرى، پستەكان كورت بەلام پىر مانا بوون، غەمى خوى بە زەحمەت دەشاردەو، تەنانەت، بەلى، بىرىكىش خوى تۆمەتبار دەكرد!

ئىنسان ئاوايە كاكى بەرپىز، دوو پووى ھەيە؛ ناتوانى كەسىكى خۆشبووى ئەگەر خسوى خوشنەوى. ئەگەر بە پىكەوت لە

باله خانه يه كدا كه مالى توى تىدايه پروداويكى مردن پرويدا، له پهفتارى دراوسيتكان ورد ببه ره وه، نه وان له پوتيني بچووكى ژيانى خوياندا نووستبوون و له پرې بؤ نمونه پاسه وانكه ده مرئى، يه كسه ر بيدار ده بنه وه، ده كه ونه جموجول، هه وال ده دن به يه ك، دلسوژى ده نوينن، مردوويه ك له ژير چاپ دايه و سه ره نجام شانوييه كه ده ست پى ده كات، نه وان پيوستيان به نمايشيكي ماته مه، چاره نييه، نه مه بؤ نه وان جوړى له مه زنايه تيبه، جوړى مه شروبي دل به ره .

وا نه زانى به ريكه وت قسم له باره ي پاسه وان وه هينا؟ نيمه ده رگاوانيكمان هه بوو به پراستى ته ره س و ناساز و نه كلوك بوو؛ ديوى له كينه و پق بوو كه شيخي گه يلانيى بي هيو ده كرد، خو من قسم له گه لدا نه ده كرد، به لام ته نيا وجودى به س بوو تا تورپه يي ناسايى من هه ستيني، نه و مرد و من چوومه پرسه كه ي، نه توانى هو كه ي بلئى؟

دوو پوژ پيش مردنه كه ي زور ناياب بوو، ژنى پاسه وانكه نه خو ش بوو، له ته نيا ژووريك كه هه يانبوو، له ته نيشت ميرده كه يه وه دريژ ببوو، له لايه كى ژووره كه دا له سه ر چند ته خته يه ك قابووته كه دانرابوو، ده بوو هه ركه س خوى به اتبايه و نامه كاني ببردايه، {باله خانه نشينه كان} ده رگايان ده كرده وه و ده يانگوت: "به يانيت باش خانم" ئيدى گوئيان له مه دحى ژنه ده گرت بؤ په حمه تى و كه ده ستيشى نامارزه ي بؤ ده كرد.

لەم کارەدا هیچ شتێکی چێژبەخش بوونی نەبوو، کەچی
 تەواوی خەلکی بەلەخانە کە لە ژووری دەرگاوانە کەدا کە بوونی
 ناخۆشی ترشی کاربۆنیک تەنی بووی پریزان بەستبوو،
 کرێنشینەکان هیشتا نەگەیشتبوون، نا، ئەوان نەیان دەویست
 ئەم هەلە لە کەیس بەدەن، بێچاوەروانی دەهاتن،
 خزمەتکارەکانیشیان بەدزییەوه خۆیان دەگەیان دەئەوی، پۆژی
 بەپێخستنی تەرمە کە تابووتە کە لەوه گەورەتریوو بچی
 بەدەرگای ژوورە کەدا، ژنی دەرگاوانە کە لە ناوجیگاوه بە
 سەرسورمانیکی تیکەل لە پەژارەوه وتی: "ئاه، ئەو ئازیزە ی
 من چەند کەلەگەت بوو؟".

سەرپەرشتیاری مەراسیمە کە بۆی سەندەوه: "خانم، ناپەخەتە
 مەبە، بەپێوه دەیهێنێه دەرەوه" مردوووە کەیان بە پێوه هینایه
 دەری و دواتر رایانکشاندهوه، من تەنیا کە سیک بووم لەگەل
 مەگێرێکدا - کە دواتر تیگەیشتم هەموو شەویک لەگەل ئەم
 مەحرۆمەدا شەرابیان نۆشیوو - تا گۆرستان پۆیشتم و لەسەر
 تابوتیک کە بە کەشخەییە کە ی سەرسامی کردم، گولم
 هەلرشت، دواتر بۆ سەرەخۆشی چوومه دیداری ژنە
 نەخۆشە کەشی. دە بە من بلێ، چ هۆیە ک بۆ ئەو هەموو کارە
 لە گۆرپییە؟ هیچ، مەگەر بۆ خۆشیی.

هاوکاریکی پیریشم لە سەندی کای پارێزەران بەخاک سپارد،
 پارێزەریک بوو خەلک زۆر بایەخی پێنە دەدا، هەمیشە

به گه رموگورپیه وه ته وقه م له گه ل ده کرد، - من له هه رشوینئ
 بوویم ته وقه م له گه ل هه مووان ده کرد، نهک جارئ دوو جار،
 ئەم دۆستایه تییه بی رپایه ده بووه هوی ئەوهی موحیبه تی
 هه مووان که بو ئاماده ییه کانی من پیویست بوو، بوخۆم
 پراکیشم بو پرسه ی ئەو پاریزه ره سه روکی سه ندیکا زه حمه تی
 نه کیشابوو، به لام من به لئ؟! هه ر ئەو شه وهی که بو
 به یانیه که شی سه فه رم له رپئ بوو، ده مزانی ئەم
 به ده مه وه چوونه ی من جئ سه رنج ده بی و هه رواش بوو، له م
 باره دا ده زانم جئگای سه رنجیش ده بی بو تو ئەگه ر پئت بلیم
 ته نانه ت به فریک که بو به یانیه که شی باری، نه یتوانی من
 په شیمان بکاته وه .

وتت جیی؟ ده گه ینه ئەوه ش، مه ترسه، هیشتا له بابه ته که
 دوور نه که وتومه ته وه، به لام لیگه رپئ پیش ئەوه سه رنجی
 جه نابت بو ئەو خاله پراکیشم که؛ ژنی ده رگاوانه که بو
 چئژبردن و پراکیشانی زیاتری سه رنجی خه لک و ده رخستنت
 کاریگه ری خوی، به کرینی خاچ و داربه پرووی گرانبه ها و
 ده سکی زیوین، مالی خوی خه راپ کرد بوو، هه ر مانگی دوی
 ئەوه خوی هه لواسی به کورپژگه یه کی قۆز و ده نگخۆشدا،
 کورپه که لئ ده دا، هاتوهاواریکی ترسناکت گوئ لئ ده بوو،
 که چی توژئ دوی ئەوه په نجه ره که ی ده کرده وه و ده یگوت:
 "ژنان، ئیوه چه ند جوانن!" دراوسئکان به یانگوت: "هه ر وابئ"

هه روابی چی؟! له تو ده پرسم؟ زۆرباشه، به پوکه ش دژی نه و
کورپه گۆرانیبیژه و نه و ژنه ی ده رگاوانه بوون، به لام هیچ
شتیک به لگه ی نه وه نه بوو که نه وان به کیان خوش نه وی،
هه روه ها هیچ شتیکیش به لگه ی نه وه نه بوو که نه و میرده که ی
خوی خوشنه ده ویست. کاتیکیش کورپیزگه ی ده نگخوش و
ده ست قورس ملی پیوه نا و پویی، ژنه وه فاداری و مه دحی
مه رحومی که وته وه سه ر.

له و رابردووه دا من که سانیکی تر ده ناسم که دونیا به سودی
نه وانه و که چی سه راوسه داقه تیش نافامن، من پیاویکم
ده ناسی که بیست سال ژیا نی خوی بو ژنیکی گه مژه سه رف
کردبوو، هه موو شتیکی له ده ست دابوو؛ دوست، کار، ته نانه ت
حورمه تی ژیا نیشی له پیی نه ودا دانا بوو، به وه هه موو
قوریا نییه وه شه ویک په ی به وه ده با؛ که هه رگیز نه وی
خوشنه ویستوو، له راستیدا نه و دوو چاری مه له ل بوو، وه کو
زۆربه ی خه لک ژیا نیکی پر ئازار و زه حمه تی بوخوی سازاند
بوو، کیشه ی زۆربه ی په یماننامه ئینسانیه کان نه وه یه که
ده بی پوو داوینک پوو بدات، یا به ندایه تی عه شق یا شه ر یان
مه رگ، گرنگ نه وه یه شتیک پوو بدات!

من لایه نیکه م نه و به هانه یه م نه بوو، تووشی مه له ل نه بووم،
جگه له وه ش حوکم ده کرد. شه ویک که وا له باره یه وه قسه ت
بو ده که م، ته نانه ت ده توانم بلیم که متر له هه میشه دوودل

بووم، به پاستی چه زم نه ده کرد پروداویک پروبدات و به بوونی
 نه و... سه رنج بده نازیم، نیواره یه کی جوانی پایز بوو، که
 ژووری شار هیشتا گهرم بوو، باکوری پروباری (سین) * تازه
 شیئی گرتبوو، شه و خه ریک بوو دا ده کشا، له بهر تاریکی
 به هه زار حال پروباره که ده بینرا، چرای قه راغ شوسته کان به
 پویشنا یه کی کز ده سوتان، من له که ناری چه پی پروباره که
 به ره و پردی (دیزار) ** ده پویشتم، له نیوان به سته کتیبی نه و
 فروشیاران وه که شتی دهستی دوو ده فروشن، ده تتوانی پرووی
 ناوه که ببینی، که ناری پروباره که چوّل بوو، نیستا هه مور
 پاریس دانیشتبوو بو نان خواردن، من گه لا زهره و
 خو لایه کانم پیشیل ده کرد که هیشتا یاده وه ری هاون بوون،
 که م که م ناسمان پر ده بوو له نه ستیره، نه ستیره هایه ک که
 بونیام کاتی پویشتن له نیوان دوو دارتیلدا بو چرکه یه ک
 سه ریان بو به رز بکاته وه، من تامی بیده نگی که تازه بالی
 کیشا بوو، هاوپی له ته ک خوشه ویستی شه و و چو لی پاریسم
 ده چه شت، خوش حال بووم، پوژه که م خوش تیپه ری بوو؛
 نابینایه ک له کاتی په رینه وه له جاده یه کدا، که مکر دنه وه ی
 سزایه ک که نومیدم پی پی بوو، ده ست گوشینیک که
 بریگرته که م پی پی دابووم، چند هاوکاری و به خشیشیک به

* Seine سین: پرناترین پروباری فهره نسا به و له باکوری خورتاوی نه و ولانه ره دیت و به شاری

پاریسدا نیده په ریت. وک

** پردی دیزار به مانای پردی هونه ر دیت و له سه ر پروباری سینیه. وک

هه ژاران، ده مه ته قتيه كي پاشنيوه پو له باره ي دلره قسي تويزي
 حاكم و رپاكار يي هه لېزار ده كانمان له گه ل چه ند دوستي كمدا .
 گه يشتبووم به پردي (ديزار) كه له و كاتانه دا ته واو خاليه ،
 تا هه لكشان و داكشاني شه پوله كان ته ماشا بكم كه ئيستا
 به داهاتني شه و زه حمهت تر دياري ده كرا، پوهو و دورگه ي
 (قيرگه لان) وه ستابووم، وام هه لده هينجا كه هه ستيكي مه زن
 له هيز و چ بل يم، له كه مالن ده روونمدا لوتكه ي ده گرت و
 دل مي ده كرده وه، خو م راست كرده وه و ويستم جگه ره يه ك پي
 بكم، جگه ره ي تورپي، كه له هه مان كاتدا قاقاي پي كه نيني كم
 له دوامه وه گوئي لي بوو، سه راسيمه ئاورم دايه وه، كه سي لي
 نه بوو، تا كه نار محاجه ره كان رو يستم، نه به له مي لي بوو، نه
 قايق، پوهو و دورگه كه ئاورم دايه وه و دووباره ده نكي
 پي كه نينه كم له دوامه وه بيست، بري دوورتر، وهك نه وه ي
 له گه ل شه پولي ئاوه كه دا بي، دانه كشا، له شويني خو م
 چه قيم. پي كه نينه كه كه م ده بووه، له هيچ شويني كه وه
 نه ده هات جگه له مه رخي ئاوه كه، به لام من به پووني
 له پشتمه وه ده مبيست، له هه مانكاتدا لي داني په له ي دل مم
 هه ست پي ده كرد. باش گويم لي بگره؛ له و پي كه نينه دا هيچ
 شتيكي نه يني نه بوو، پي كه نيني كي ساده و سرو شتي ي و
 تاراده يه ك دوستانه بوو كه هه موو شتيكي ده خسته وه شويني
 خو ي، بري دواتر پي كه نينه كه كش بوو .

گه پامه وه كه ناری پووباره كه، كۆلانی (دوفین) م گرته بهر،
 له گه ل ئه وه دا پتویستم پتی نه بوو جگه ره م کری، گیزبووم و
 به زه حمه ت هه ناسه م ده کیشا، ئه وشه وه ته له فۆنم بۆ دۆستیک
 کرد، له ماله وه نه بوو، دوودل بووم كه له مال برۆمه دهره وه
 یان نا كه له پر له ژیر په نجه ره ی ژوره كه مه وه دهنگی
 پیکه نینیکم گوی لیبوو، په نجه ره كه م کرده وه له سه ر
 شه قامه كه كۆمه لی گه نج به خوشیه وه خواحافیزیان له یه ك
 ده کرد، شانم هه لته كاند و په نجه ره كه م داخسته وه . دۆستییه كم
 هه بوو ده بوو به لیکۆلینه وه ی رابگه م، چوومه چه مامه كه وه
 په رداخیک ئاو بخۆم، وینه كه م له ئاوینه كه دا پیده كه نیی، به لام
 واهاته بهرچاوم كه پیکه نینه كه م دوو پروانه یه .

وت چی؟ بمبه خشه، خه یالم له شوینیکی كه بوو، هه لبه ته
 سبه ینی دووباره ده تبینمه وه، به یانی، به لی ته واوه، نا، نا،
 ناتوانم بمینمه وه . ئه و ورچه بۆره له ویا ده بینی كه بانگم
 ده كات؟ پیاویکی شه ریفه، پۆلیس له بهر ئاژاوه گیر ی و
 به تایبه ت گه نده لی ئه خلاقیی ئه زیتی ده كه ن، به پای تو له دز
 و پیاوكوژ ده چی؟ ده دلنیا به ئیشه كه ی ئه وه یه، ئه گه ر
 بشرانی ئه م بونیامه ئه شكه وتنشینه پسپۆری قاچاغچیتی
 تابلۆیه سه رت ده سوپمیت!

له هۆلنده هه مووان پىسپۆرى گول و تابلۆن به لام ئەمه وهك
 فرۆشيارى يه كيك له ناسراوترين تابلۆدزه كان كاردهكات، كام
 تابلۆ؟ رهنگه رۆژيك پيت بليم كام تابلۆ! له و ئاگادار بوونهى
 من سهرت نه سورميت، ئەگه رچى من دادوه ريكى تۆبه كارم،
 به لام ليره ئيشيكى دلخوازيشم ههيه، من راوئىركارى ياسايى
 ئەم خهلكه دلسادانهم، ئاگادارى ياساكانى ئەم مهمله كه ته م و
 له و جينگه يهى كه ئيوه بروانامه تان ناوى، من مشتەرى خۆم
 ههيه، ئەم كارە ئاسان نه بوو، به لام قه وقيافهى من باوه رى
 خهلك بو خوى راده كيشيت، پيكه نينه كه م خۆمانه و دلفرينه
 و دهستى توقه م توند و گهرمه . ئەمه كارە سهركه وتوووه كان
 بوو، ويراى ئەوهى چەند دۆسييه يهكى كيشه دارم حەل و
 فەسل كرد، سه ره تا بو پاره و دواتر له روى برپاوه . كاكى
 به ريز ئەگه ر دزورۆز نه كان هه ميشه و له هه موو شوينيك
 مه حكوم بن، ئەوه خهلكانى تر هه ميشه و له هه موو شوينيك
 خويان به بيگوناه ده زانن و به باوه رى من "به لى، باشه ..
 ئيستا ديم" به تايبه ت ئا ئەمه يه كه ده بى خوتى لى بپاريزيت،
 وه گه رنا هه مووشتى ده بيته قه شمە ريات .

هاونيشتيماني نازين، به پاستى من له كونجوكوډى جه نابت
 سوپاسگوزارم، چيروكى من هيچ شتيكى نائاسايى تيدا نييه،
 ئيستا كه هز دهكەيت بيزانيت، بزانه كه من تا چەند پورتيك
 هەر له بيري ئه و پيكه نينه دا بووم و دواتر له يادم كرد،
 جار جاري كه ماوه يه كي زور له نيوان ئه و جارانه دا بوو، وام
 ههست ده كرد كه زاياله ي ئه و پيكه نينه له گوشه يه كي
 وجودمدا ده بيستم، به لام زور به ي كات، بي ئه وه ي خووم ئه زيت
 بدهم خه يالم بو شوينيكي تر راده كيشا. ويرا ي ئه وه ش ده بي
 دداني پيدا بنيم كه ئيتر پيم نه خسته كه ناري پوباري
 سينه وه، كاتيكيش به ئوتومبيل يا پاس له ويوه تيده په پيم،
 له مندا جورتيك خاموشي حاكم ده بوو، وابزانم چاوه پي
 ده بووم، كه به سه ر پووباره كه دا ده پويشتم و هيچ پووداويك
 پوي نه ده دا، من به ئيسراحت هه ناسه م هه لده كيشا. له زور
 به ته نگه وه هاتني سه لامه تيم توشي نارپه حه تيبه كي بي مانا
 ده بووم، شتيكي دياريكراو نه بوو، ئه گه ر وردتر بته ويست،
 جورتيك له كو تراوي بوو، جورتي غه مگيني بو دوزينه وه ي

به خته وه ريبهك كه هه مبوو. سهردانی چەند پزیشكیكم كرد و
 بۆ به هیزکردنی پۆحییم دەرمانم وەرگرت، له پرووی دەررونیه وه
 به هیز دهبووم و له پڕ دهكه و تمه وه، ژیان بۆ من ئاسانی
 خۆیی له دهست دابوو. کاتی جهسته ماندوو بئی دلش بئی
 توانا ده بئی، وادیته پیش چاوم به شیک له مه هه رگیز
 فیرنه بووم، ئەمه م باش ده زانی، یانی جووره پاكردنیك، له
 بییری ده كه م، به لئی، وابزانم له هه مان ئەو كاته دا بوو كه
 هه مووشتیك دهستی پئی كرد.

به لام من ئەمشه ویش باش نیم، رسته كانم به زه حمهت بۆ
 ده و تریت، وابزانم قهت ناتوانم به باشی قسه بكه م و وشه كانم
 كه متر ده توانن راسته و راست بن، به دلنیایه وه کاریگه ری
 كه شه كه یه، بونیام به زه حمهت هه ناسه ی بۆ ده دریت، هه وا
 ئەوهنده قورسه كه فشار ده خاته سه ر سنگم، هاو نیشتمانی
 ئازیز، ئایا به پای تو كیشه یه ك نابئی ئەگه ر لیڤه برۆینه
 دهره وه و كه میك به شاردن پیا سه بكه یین؟ سوپاست ده كه م.
 ئەم كانالانه شه وان چ جوانن! من حه زم له كه فی ئاو یكه كه
 ما بیته وه، گه لای خوساوی سه ر ئاو كه له م كانالانه دا
 ده خولینه وه، بۆنی گولاوی شومی قایقی هه وایی لیو ریژ له
 گول. نا... نا، له مانه دا هیچ شتیکی ئازارده ر له گوڤی نییه،
 باوه ر بكه به پیچه وانه وه، له مندا ئەم مه یله به ئەنقه ست
 دروست بووه، راستییه كه ی ئەوه یه كه من خۆم به زۆری

زۆردای ستایشی ئەم كانالانە دەكەم. ئەو هی كه من له دونیادا
 له هەمووشتیک زیاتر خۆشم دەوێت دورگەى سىسیلیایە*،
 سەرنج بفرمۆن لەوێ لەسەر ئیتنا** له پوناكى پۆژدا بپوانم
 بەسەر دورگە و دەریاکەدا، خۆ جاووش هەروایە. هەلبەت له
 کاتی باى وەرزیدا، بەلێ، له گەنجیتیدا بۆ ئەوێ پۆیشتووم.
 بە شیۆهیهکی گشتی من هەموو دورگەکانم خۆشدهوێت، لەوێ
 ئاسانتر دەتوانی حوکم بکەیت. مالتیکی دلرپینە، وانیه؟ ئەو
 دوو کەلەسەرەى لەویا دەیان بینى سەرى دوو کۆیلەى
 پەشپێستن، ئەم ماله هی کابرایهکی کویله فرۆشه، ئاها!
 جاران بونیام دەستی خۆی نەئەشاردەوه! بویری هەبوو و
 بلێ: "ئەو هی كه هەیه، من سەرۆتم هەیه، بازرگانی کۆیلە
 دەكەم، گۆشتی پەش دەفرۆشم". تۆ كەسیك پێدەزانی ئەم پۆ
 وەها بە ئاشکرا بلێ من ئەوه پیشەمه؟ چ فەهیتیکە! چ
 حەیاچوونیک! من لێره دەنگی هاوشارییه پارسییهکانم
 دەژنەفم، چوون ئەوان لەم بابەتەدا چارەسەریان قبول نییه،
 تا دوو سێ بیانی و بگره زیاتر ئاودیو نەكەن (قاچاغچیتى)
 دانانیشن. باشه، كه بیریش دەكەمهوه سەیر دەكەم منیش
 واژووم له تەنیشست واژووهکانی ئەواندا جیهیشتوووه.
 کۆیلەیهتی؟ ئاها نا من له گەل ئەمه دا نیم! ئیستا ئەگەر بونیام

* Sicil - سیسیل: گەورەترین دورگەى ئیتالیاىە له دەریای سپیدا و جینگابەکی سەرنج پانکیشی

گەشتبارییه و سىسیلیایشی پێدەوتری. وک

** ئیتنا: شاخکی بورکانییه له باکورى پۆژهلانى سىسیلیا. وک

بەناچارى كۆيلەيەتى لە مالى خۆى يان كارگە يەكدا بىكات
 قەيدى نىيە، ئەمە ھاوتايە لەگەل نەرىتى خەلكدا، بەلام ئەگەر
 بىهويت شانازى بەو ھە بىكات، ئەو ھە ئىتر قىامەتە .
 مەن باش دەزانم كە بونىام ناتوانى بىى ھوكم كەردنى خەلكى تر
 يان خزمەت كەردنى بىى، ھەر ئىنسانى ھەروەك چۆن ھەوای
 پاكى پىويستە ئاھاش ئەو ھەجى بە كۆيلەيەك ھەيە،
 فەرمان كەردن يانى ھەناسەدان، جەنابت بەتەواوى لەگەل
 ئەمە دايت؟ تەنەت ئەم بە ھەرە سەروشتىيە دەتوانى
 بىگوناھترىن كەس تەنگەنەفەس بىكات. سو كوسە لىمترىن
 كەس لە زنجىرەى قۇناغبەندى كۆمەلەيەتيدا دىسان ھاوسەرى
 يا مندالى و ئەگەر تەنىاش بىى سەگىكى ھەر ھەيە، لە
 بەرانبەرىدا گىرنگ ئەو ھەيە بونىام تۆرە بىيت، بىى ئەو ھەي
 بەرانبەرى كەى ھەقى جىواب دانەو ھەي ھەبىى. جەنابت ئەو
 دەستورە ئەخلاقىيەت بىستوو كە دەلىى: "كەس جىوابى
 باوكى ناداتەو ھە؟" لەلەيەكەو ھە ئەم پەندە سەيرە؛ جگە لە
 كەسى كە خۆشتەوئى لەم دونىايەدا ئىتر دەتوانى جىوابى كى
 بدەيتەو ھە؟ لەلەيەكى ترىشەو ھە قەناعەت پىكەرە؛ سەرەنجام
 دەبىى كەسى قسەى كۆتايى بىكات. ھەگەرنا بۇ جىوابى ھەر
 ھۆكارىك دەتوانى ھۆكارىكى تر بلىيت و ئەم كارە ناكۆتا درىژ
 دەبىتەو ھە، ھىز؛ بەپىچەوانەو ھەموو شتىك ھەل و فەسل

دهكات، ئيمه كاتيكي زورمان سهرفکرد به لام سه ره نجام
پهيمان به مه برد.

بۆ نمونه، دهبي تيبيني نه وهت كرديي كه له م دوایيانه دا له
كونه نه وروپا حهياته كه ي خومان فهلسه فه ده نوئي و چيدي
وهك زه ماني گه مژه يي نالين: "ئمه راي منه، تو هيچ
په تدانه وه يه كت هه يه؟" ئيستا وامان لي هاتوو هينده به
سه ليقه ين ئاخافتنه كانيشمان وهك به ياننامه لي كر دووه و
ده ليين: "ئانه مه يه هه قيقهت، تا ده شتواني به دو ايده بگه رئي،
خو ئه مه گرنگ نيه له لامان، به لام له چه ند سالي دا هاتوودا
پوليست لي په يدا ده بيت و بيت ده لي كه من له سه ره قم"
ئاها! ئه م نه وروپا ديري نه حه ياته، ئيستا هه موو شتي پروونه،
خوشمان چاك ده ناسين و ده شزانين چيمان له توانا دايه
بيكه ين. با له بري گورپيني باب ته كان نمونه كان بگورپين و
نمونه يه كي خومت بۆ بينمه وه، من هه ميشه ده مويست به
پوو خوشيي خزمه تم بكن، نه گه ر نه و پوژه خزمه تكاره كه
پوو خوش نه بوايه قوزه لقورتی ده كرده هه موو پوژه كه م،
بيگومان مافي نه وه ي هه بوو پوو خوش نه بيت، به لام من وه هام
پي چاكثر بوو كه خزمه ته كه ي به خه نده يه كه وه بكات باشتره
تا به گريانه وه. له گه ل نه وه شدا بي نه وه ي ئه مه خو هه لكيشان
بيت، ئه م بۆ چوونه م به گيلى نازانم، هه ر وهك چۆن حه زم به
خواردني ريستورانه چينيه كان نييه، ده زاني بۆ؟ چونكه كاتي

پوڙهه لاتيه كان له به رده م سپی پیسته كاندا بی دهنگن نه مه
نیشانه ی قیزکردنه وه یانه، ئاساییشه که نه م چروچاوه یان له
کاتی خزمه تکرده نیشدا هر ده مینی، ئیتر چوئن چیژ له و
مریشکه سورکراوه یه ده بیینی؟ له وهش زیاتر چوئن له ئاست
نیگایاندا خوت به هق داده نیی؟

به یینی خوښماندا بیټ؛ تو وای نابینی که به ندایه تی هر ده بی
به پووخوشییه وه یه بی؟ به لام نابی ئیمه ددان به وه دا بنیین.
باشتریش نیه نه و که سانه ی که بی بوونی کویله ناژین، ناویان
بنیین؛ مروقی ئازاد؟ یه که م له بهر پره نسیپ و دووهه میش
له بهر نه وه ی بی ئومیدیان نه که یین. ئیمه نه و نه رکه مان
له سه ره که وه ها ناویان لی بنیین وانیه؟ به و جوره نه وان
به رده وام پووخوش ده بن و ئیمه ش ویزدانمان ئاسوده ده بی،
ده نا ده بی جاریکی دی به خو ماندا بچینه وه، یان نه وه تا له
خه فه تا شیت ده بین، یانیش ده بینه که سیکی خاکیی، چونکه
نه گه ری هه موو مه ترسییه ک له رییه. له پال نه وه شدا هیچ
لافیته یه کی {ناونیشانیکی} نه وتو نییه به راستی که سیکی پی
بناسین، نه مه ش بوخوی ئابروچوونه. نه گه ر کومه لی که س
هه موو به ده وری میزه که وه دانیشتون و هر که سی باسی
پیشه ی راستی خوی و شووناسی خوی کرد، خو ئیتر هر
ده رناچین له وه! کارتیکیی پیناسه کردنی هر یه که شیان به یینه
به رچاوت: کاک دوپوئن، فه یله سوفی مه زاجی، خاوه ننداری

مه سیحی، مرؤقدۆستی داوین پیس. ده بینسی؟ به راستی به که یفی خۆمان هه لده بژیرین؛ به لام ئەمه بوخۆی دۆزه خیکه! به لئی ده بی دۆزه خ هه ر ئەمه بیته: شه قامه کان پری لافیتیه، که چی هیچ پرون ناکه نه وه، به و شیویهش ئیمه ناتوانین شتیکی خۆمان ده برپین و بو هه تا هه تابه له چوارچیویهی ناودا ده ستنیشان کراوین.

بو نمونه تو هاو نیشتمانی ئازیزم، تو زئی سه بر بکه و بزانه چی له سه ر لافیتیه که ی تو نووسراوه؟ بیده نگ ده بی؟ قه یناکه دوایی پیم بلئی. به هه رحال من می خۆم ده زانم: دوو پوو، (ژانوس) ی جوان، له سه رو ئەوه شه وه لافیتیه که تیدا نووسراوه: "باوه ری پی مه که ن". له کارته که شمدا نووسراوه: "جان باتیست کلیمانس، ئەکته ریکی شانۆ". با ئەمه شت پی بلیم، هه ر پاش ئەو شه وه ی که بۆم باس کردی، بۆم ئاشکرا بوو که ئەو عانه ی پیاوه نابینا که م له و په ر جاده که جیهیشت، دهستم به شه پقه که مه وه گرت. به دلنیا ییه وه ئەو ده ستگرته به شه پقه که مه وه بو ئەو نه بوو، چونکه ئەو نه یده بینسی، که وایی بو کئی بوو؟ بو خه لکه که بوو. پاش ئەوه ی پۆله که شم بینی سلاوم له چوارده ورم ده کرد، خراپ نییه، ها؟ له پۆژیکی تریشدا له هه مان ئەو مساوه یه، له بهر ئەوه ی یارمه تی شو فیژیکی ئوتۆمۆبیلیم دابوو و ئەویش سوپاسی کردم که کهس ئەو هه موو یارمه تیه نادات، منیش وه لامم دایه وه؛ که

بی گومان هر كه سيكي كه ش بووايه نه وهی ده كرد، به لام
نه وه م له ده م ده رچوو، به قورسی له دلش مدا مابوو و
ده رنه ده چوو پیی بلیم؛ نه خیر كه س نه وهی نه ده كرد. ده بوو
له بری نه و خاكیته مه تچه كه م قبول كرد بایه .

هونیشتمانی نازیم، ده بی به سه ردانه واندنه وه نه وه شت پی
بلیم كه من زور له خویایی بووم، هه میشه ده موت من، من،
من، نا نه مه یه شته خوشه كه ی له ژیانی مندا دووباره ده بووه
و هه موو قسه كانیشم هر بونی نه وهی لیده هات. نه سلان بی
خوه لكیشان نه مده توانی قسه بكه م، به تایبه تی كه لیزانانه
نه وه م ده كرد. به راستیش كه ژیانیکی پر ده سه لات و نازادی
ده ژیام، به به راورد به وانی دی خوم ته واو به نازاد ده بینی،
هویه كه ی گرنگیشم بو نه مه هه بوو كه كه س ناتوانی بگاته وه
به من. خوم به زیركترین كه س ده بینی، هر نه وه نا، به لكو
وهك پیم و تبووی خوم به هه ستیارتترین و لیها توو ترین
نیشانه گر و شوقیر و دوستیش ده زانی. ته نانه ت له و بواران هی
به ناسانی ده مزانی تیئاندا باش نیم وهك یاری تیئس له وه
تیئنه ده پیری كه هاوشانی یاریكیری به رانه رم بم، كه چی
نه مه توانی بیر له وه نه كه مه وه نه گه ر ماوه یه کی كه م مه شق
بكه م له باشتترین یاریزانی ده به مه وه. به كورتی جگه له
سه ركه وتن هیچی ترم له بهر چاو نه بوو، نه مه ش لوتف و
نییه ت پاكیم ده رنه خات؛ كه یارمه تی كه سی تریشم ده دا بی

له خۆبایی بوون ئەوهم دەکرد، به بهراورد به خه لکی تر ته واو
ئازاد بووم، ئەمەش له سایه یی خۆم بوو، چونکه پله یه ک
خۆشه ویستی ده چوو ه سەر ئەوه ی بۆ خۆم هه بوو.

ئەمانه و چەند راستیه کی تر که له و ماوه یه، هەر له هه مان
ئەو شه وه ی بۆم باس کردیت هیواش هیواش بۆم ده رکه وتن.
نه خێر، نه به یه ک جار بوو و نه به دووانیش بوو؛ ده بوو
له پێشاندا یادوه ریه کانم بدۆزمه وه. ئەمەش به پله هاته ده ست
و به ره به ره شته کانم له لا پوون ده بووه، له بهر ئەوه ی ورده
ورده ئەو شتانه فێر ده بووم که ده مزانی. هه تا ئێره ش
توانایه کی سه یری له بیرچوونه وه هه بوو. هه موو شتم له بیر
ده چوو، له پێش هه مووشیان وه بریاره کانم، هیچ شتیکی
جه وه ره ی وه هاش نه بوو که بایه خی له لام هه بووبی، بیگومان
بایه خم به شه پ، خۆکوشتن، خۆشه ویستی، هه ژاریی ده دا،
به لام ئەمه - تیی ئەکه وتم - دۆخیک ناچاری ده کردم و هەر به
پووکه شیی ش بایه خم پیده دا. هه ندی جاریش که بارودۆخیک له
په وتی پۆژانه م لای ده دا، خۆم وه ها نیشان ده دا که تۆپه م،
به لام خۆم هیچ پۆلێکم تیدا نه ده بینیی، مه گه ر شتیکی
هه ره شه ی له ئازادیم کردبی. چیت پی بلیم؟ به رپرسیاری
هه موو شتیکی بووم، به لی، هه مووی ده که وته ئەستۆی من.
با دادپه ره ریش بین، ئەو له بیرچوونه وه یه م شایه نی سوپاس
بوو. خه لکانیک هه ن که ئاینه که یان بریتیه له وه ی؛ هه موو

خراپه كان ببه خشن، به لام هه رگيز له بيريان نه چي. من بو
 نه وه باش نه بووم كه له هه رچي به دكارويه خوښ بيم، به لام
 دواچار ده متواني له بير خو ميان به رمه وه. هه ر بو يه نه و
 كه سه ي قيني ليمبو وايه نه يده تواني هيچ بكات كه ده ييني به
 خه نده يه كه وه ده ست به شه پقه كه مه وه ده گرم و سلاوي لي
 ده كه م. چونكه به پي سروشتي نه و، يان نه وه تا ريزي لي
 ده گرم و به كه سيكي پايه به رز ده يينم، يانيش نه وه تا قيني
 له و ته ريته سه قه ته م ده بوو، بي نه وه ي هوشي بو نه وه بچي
 كه كاره كه زور له وه ساده تره؛ چونكه وه ها له بيرم ده چوو كه
 هه ر ناو يشم له بير نه ده ما، هه ر بو يه گويم به م جو ره
 مه زاجه ش نه ده دا، يان نكولي نه و جو ره هه لو يسته م ده كرد،
 نه مه ش واي لي ده كردم له سه رخو و هيوريم.

به و شيويه، به رده و اميه ك له ژيانمدا نه بوو، نه وه نه بي كه پوژ
 به پوژم به سه ر ده برد و ته نيا ده مگوت من، من، من. له و
 ژنانه ي پوژانه ده هاتنه ژيانمه وه، نه و چا كه و به دكار يانه ي
 هيچ پوژيكم لي بي به ش نه بوو، هه ر چو ن وه ك سه گ، به لام
 هه موو پوژي ك هه ر خو م بووم، نا له و بارودوخه توندو تو له دا،
 من سه ر نه كه وتمه سه ر ته ختي ژيان، له جي هاني وشه دا، به لي
 وه ك بليي له دونيا يه كي وشه دابووم نه ك له واقيعدا. نه و
 هه موو كت يبانه كه به هه زار حال ده مخوي نده وه، نه و
 ها وړ ييانه ي زور كه م خوشمويستن، نه و شارانه كه م گه رام،

ئەو ژنانەى كەم لەگەڵياندا نووستم، ھەموو شتتېكم لەبېزاريدا دەکرد، يان بۆ خۆخافلانى خۆم بوو. خەلكى تر بەردەوام بوون، دەيانويست خۆيان بە شتتېكەو بەگرن، كەچى لە بەدكارىي بەولاو ھىچى ترى لى نەبوو تا خۆيانى پتو بەگرن، بەلام من لەبىرم دەچۆو، لە خۆم بەولاو ھىچم لەبىر نەدەما. ھەروا كەم كەم يادم بۆ گەرايەو، يان راستتر بلىم؛ من بۆ يادم گەرامەو، لەوى بىرەو ھەريەكم دۆزيەو كە چاوەرپم بوو، بەلام ھاوئىشتيمانى ئازىزم پوخسەت بەرموو بەرلەو ھى لەبارەى ئەم بابەتەو قسەت بۆ بكەم، ئەو ھى لە دوو تووى كەندوكۆلى خۆمدا پەيم پىبىرد، نمونەگەلىكت بۆ بىرئانى بكەم، كە دلىنام بەكەلكتان دىت.

پۆژىك ئوتۆمبىلەكەم بە خاوى لى دەخوپى، لەكاتى تىپەرىن لە چراى كەسك، ئىستۆپم كرد، چركەيەكىشم پى نەچوو، لەوكاتەدا ھاوئىشتيمانى ھىدى و لەسەخۆى ئىمە بى وەستان لە دواى منەو ھۆرنيان لى دەدا، لەپەر پووداويكى ترم بىر كەوتەو كە ھەر لە حال و بارىكى وادا قەومابوو؛ مۆتۆرسكىلىك كە بابايەكى لاواز و كەموسكە بەچاويلكە و پانتۆلىكى گۆلفەو لىدەخوپى، لەبەردەم چراى سووردا لە پىشمەو وەستا بوو، رىك لەوكاتەدا مۆتۆرەكەى لە كار كەوت و كابرش ھىكرا ھىكرا و بى ھوودە دەكۆشا بىخاتەو كار، كە چرا سەوز بوو، من وەك ئەدەبى ھەمىشەيىم بەرپىزەو داوام

له كابرا كرد، مۆتۆره كه ي له سه ر پښگا كه لابتات تا بتوانم
برۆم.

كابرا كه هيشتا له سه ر مۆتۆرى كوژاوه ي باي ده خوارد، له سه ر
ئادابى پاريسى جوابى دامه وه كه بچم عاره بانه كه م راكيشم!
من جاريكى تر هر به نه ده به وه و به لام به ئاوازىك كه كه ميك
بى سه برى پتوه ديار بوو، داوام كرده وه پښگا كه به ردا، كه چى
پتې وتم نه گهر ده مه وي ئيسكم به اړى نه وه شادمان ده بى!
له م ساتانه شدا له دواى منه وه دهنگى چنه د هورنىك به رزبووه،
به نه وايه كى تر و به جه خته وه داوام ليكرد، كه به نه ده ب بيت و
نه وه له به رچاو بگرى؛ كه پښگاى نه و خه لكه ي به ستووه،
كابراى ئاله تى كه به ده ست مۆتۆره كه يه وه سه رى لى هاتبووه وه
يه ك، تىي گه ياندم؛ نه گهر من نه و شته م ده ويت كه ناوى
كوته كه، نه وه نه و ناماده يه به كه مالى دل بينرته خزمه تم.

نه و هه موو بى شه رمييه منى كه لله يى كرد و به نيازى نه وه ي
توپانترپنىكى باشى بكه م، له ماشينه كه م دابه زيم. من باوه ر
ناكه م ترسنوك بم - به لام جا ئينسان به چى باوه ر ده كات!
سه روگه ردى له و حه ريفه م به رزتر بووم، ماسولكه كانى بازووم
هه ميشه باش خزمه تى منيان كردووه، كه چى له گه ل نه وه شدا
هيشتا قاچم نه گه يشتبووه هتلى په رينه وه ي پياده، له ناو نه و
ئاپورا يه ي كه خه ريك بوو كه م كه م له ئيمه كو ده بووه وه؛
پياويك ده رپه رى و به خيرا يى بووه و من هات و دلنيا يى

کردمه وه؛ که من دهنی ترین تهره سم و نه و ناهیتلایت دست
 بدهمه یه خه ی کابرایه کی داماو که مؤتورسکیلیکی پییه و
 ئیستا له خراپترین حالدا گیری خواردوه، ئاوپم بۆ نه و
 چه کداره* دایه وه، له راستیدا هر نه مبینی و تازه ملم
 سوراندبوو پرووه و دهنگی مؤتورسکیله که - که که وتبووه ئیش-،
 زرمه یه کی تووند گه یشته گویم. بهرله وه ی حالی بجم چی
 پویداوه مؤتور له وناوه نه مابوو، من گیژ و بی ئیراده به ره و
 پووی "داراتانیان" هه لگه پامه وه، له وکاته دا دهنگی بۆقی
 ماشینه باره لگره کان که له دوامانه وه گیریان خواردبوو،
 کونسیرتیکی نوینان ده کرد به و ئاسمانه دا، چونکه چرا
 سهرله نوی سه وز ببوو، له وکاته دا که ده بوو نه و عه نته ره ئاقل
 بکه م، گیژو و وپ مله که چانه به ره و ماشینه که م گه پامه وه و
 پویشتم، له ساتی تیپه ریندا هه مان نه و عه نته ره خوپییه
 سلاویکی به ئامازه ی "برۆ به له نگازی داماو" بۆ کردم که
 ئیستاش وا له بهرچاوم.

ئه فه رموویت حیکایه تیکی بی تامه؟ بیگومان، به لام ماوه یه کی
 زۆرم له فه رامۆشکردنیدا سه رف کرد و گرنگییه که شی هر
 له مه دایه، بۆ هه موو ئه مانه عوزرخوامی ده خوازم، هه لبه ت بی
 نه وه ی کاردانه وه یه کم هه بییت لیگه پابووم لیم بدهن، به لام

لیره دا به کارهینانی وشه ی چه کدار ئامازه یه به کتبی (سن چه کدار) ئه لکساندهر دوما، که سن
 پاله واتنی هه یه، (دارتانیان) به کتیکانه . وک

كەس ناتوانىت من بە ترس تۆمەتبار بىكات، لە دوو لاوھ
ھېرشم بۆ كرابوو، خاقلگير كرابووم و ھەموو شتىك بەسەرمدا
ترشابوو، سەرەپاي ئەوانەش ھۆرپنى ماشىنەكان وەك تۆيزىك
(تەشويشىك) منى سەراسىمە و ناكاوگير كردبوو، بەھۆى
ئەمانەوہ ئەوئەندەى بلىى لە پاراستنى شەرەفمدا كورتم ھىنا
بوو، ھەستم بە بەدبەختى دەكرد، دىمەنى خۆم دەھىناىەوہ
پىشچاۋ، بى ئەوہى كاردانەوہىەكم ھەبىت، لەژىر نىگای پىر
سوكاىەتى ئەو خەلكەدا سوار ماشىنەكەم بووم.

ئەو خەلكە زۆرتەر لەوہ خۆشحال بوون كە من ئەو پۆژە -
ئەمەم باش لەبىرە - كراسىكى شىنى زۆر شىكم لەبەردابوو،
پستەى "بىرۆ بەلەنگازى داماو" ! سەرەپاي ھەموو شتەكان
بەردىكى قورس بوو لەسەر سنگم، بەكورتى ئەو پستەىە
لەبەرچاۋى خەلكدا تۆمەتىكى ناھەق بوو بە من، راستە
پووداۋەكە لە كاتوساتىكى تايبەتدا پىش ھاتبوو، بەلام خۆ
ھەمىشە - كاتوساتىكى تايبەت - ھەر ھەىە . دواى تەواۋ بوونى
ئەم ماجەراىە ئەوہى دەبوو بمكردباىە، بەپوونى دەھاتە
بەرچاۋم؛ خۆم دەبىنى كە بە يەك بۆكسى قايم داراتانىانم
لەپى دەخست، سوار ماشىنەكەم دەبووم، دواى ئەو تەرەسى
زگماك خويىرىيە دەكەوتم، دەىگەىشتمى، مۆتۆرەكەىم لە قەراغ
جادەكە پى رادەگرت، رامدەكىشايە كەنارەوہ و لىيانىكى مزرم
بە تەواۋى حەقى شەرى خۆى تى دەسەرەواند . من ئەم كورته

فیلمەم زیاتر لە سەدجار لەزەینی خۆمدا پاتە دەکردهوه،
بەلام تازە درەنگ بوو، من ناچار تا چەند پۆژیک کینه و
خەفەتم تەحەمول کرد.

عەجیب! هەمدیس باران دەباری، حەز دەکەیت لەژێر
سایپتەیی ئەو چەرداغانەدا بوو سستین؟ ئی، گەشتبوومە
کوئی؟ ئاها! بەئی، شەرەف و ئابڕۆ! کە ئەو پووداووم دووبارە
بە یاد هاتەوه، پەیم بەوه برد؛ لە کۆتایدا پوانینی من لە
بەرانبەر ئەزمونکردنی پووداوێکدا بەرگەیی نەگرتوو، ئیستا
ئیتەر پۆشن بوو کە من خەونی ئەووم لەسەری خۆمدا
بارهیناوه کە مرقۆفیککی تەواو بم، بونیا میک؛ کە دەیهوی ئەوانی
تەر هەلپچیت هەم لەپووی کە سیتی و هەم لەپووی
پیشەییەوه ئەو پیزدار بنرخینن، یان ئەگەر باشترت بوی نیوه
(سێردان) * و نیوه (دیگۆل) ** ، بەکورتی دەمخواست
دەسەلاتم بەسەر هەموو شتیکیدا بشکیت، هەر لەبەر ئەمەش
بوو قەدوبالام دەگرت و لە نیشاناندانی کارامەیی جەستەمدا
زیاتر لە بەهره مەعنەوهیهکانم خۆم دەنواند، بەلام باشە. هەر
ئەوهی لەبەرچاوی خەلکدا شەپازلەیهکم خوارد و هیچم نەکرد،

* Cerdan - ماریسێل سێردان: (۱۹۱۶-۱۹۴۹) یاریزانی مشتەکۆلی فەرەنسی و پالەوانی کیشی

مامناوەندی جیهان. و.ک

** Charles de Gaulle - ژەنەرال شارل دیگۆل: (۱۸۹۰-۱۹۷۰) سەرۆک کۆماری فۆناغیکی

میتروویی فەرەنسا. و.ک

ئیتیر بۆم نەدەکرا ئەم وینە جوانە لەسەر خۆم، لەزەینمدا
هەلپێچم.

ئەگەر من بەو پادەییەکی کە پاگەندەم دەکرد حەقیقەتدۆست و
ماریفەتدۆست بوومایە، ئەو پروداوەی کە ئیستا لەیادی
تەماشاجییەکان چوو بوو وە بۆ من چ گرنگییەکی هەبوو؟
سەرەتایەتی هێندە خۆم سەرزەنشست کرد، کە بێ هۆدە قەڵس
بووم، بێ ئەوەی بە کاریگەرییەکانی تورپەییەم بزانم کە چۆن بە
ئەنجامی پێچەوانە رووبەر بووم وەستاو، لەجیاتی ئەوەی لەو
خەونەدا بسوتیم کە تۆلە بکەمەو، بچم بکوتم و زال بم.

وەک ئەوەی خەونی راستەقینەیی من ئەو نەبوویت؛ کە
هۆشیارترین و میهرەبانترین بوونەوهری سەرپووی زەوی بم،
بەلکو هەر کە دەمویست بکوتم لەم و لەو بەهێزتر
دەردەکەوتم. جەنابت باش دەزانیت کە حەقیقەت ئەوەیە هەر
پیاویکی دانا، ئەو وینایە لەسەری خۆیدا باربھێنێ
گانگسترا* بێ و تەنھا بە کردەوهری توندوتیژ کۆمەلگا حوکم
بکات، چونکە ئەم کارە بەو ئەندازەییە ئاسان نییە کە
حیکایەتە سادەکان لەبارەیانەو دەیانەوێت پیمان قبوول
بکەن، لە حالیکە وادا ئاسایی؛ پەنا وەبەر سیاسەت دەبات و
بە گروپی توندوتیژترەو پەيوەست دەبێت، ئەگەر لەم
رێگایەو بێتوانیت دەست بەسەر جیهاندا بکیشیت، چ باکیکی

* Gangster - گانگسترا: چەقزۆهشین یان شەلاتی. وک

به ئالوده کردنی پۆچی خۆیه تی به قهلسی و بی به هایی؟ من له خۆمدا ئاره زووویه کی شیرینم بۆ ئازار و ئەشکه نجه په ی پی ده برد.

لایه نی که م تیگه ی شتم؛ که من تا ئەوجیگایه لایه نی تۆمه تبار و تاوانباران ده گرم، که له تاوانی ئەوان زیانیک به من نه گات. تاوانی ئەو به دبه ختانه زمانپاراوی ده دا به من، سه ره پای ئەوه من قوربانی نه بووم، کاتی که خۆم له جیگه ی تۆمه تدا ده ده ی، نه ک ته نیا به قه د دادوه ری، به لکو له و بالآتر ده بووم: ئەربابی تورپه و تاوانلیکراو ده یویست له ده ری حه ره می یاسا تاوانبار له پی بخت و بیخاته سه رچۆک. هاونیشتیمانیانی ئازیزم، دوا ی ئەمه به پاستی دژواره که بونیام به شیوه یه کی جیدی بۆخۆشی به په یامی دادوه ری و عه داله ت قایل بی ت و خۆی به به رگریکاری براوه ی هه تیو و بیوه ژنان بزانی ت.

ئێستا که بارانه که بووه به لیژمه ئیمه کاتمان هه یه، ده مه وی په ی دۆزییه کی خۆمت بۆ باس بکه م که که می پاش ئەوه کردم. وه ره له تاو ئەو بارانه له سه ره ئەم کورسیانه دانیشین، چه ندین سه ده خه لکانی پایپ به لیو لیرا دانیشتون و پێژنه ی ئەم بارانه یان به سه ره هه مان که نالدا ته ماشا کردوه. وه ره ئەوه ی که ده مه وی بۆت بگیڕمه وه، بری دژوارتره، ئەم جاره قسه له باره ی ژنی که وه یه؛ سه ره تا ده بی بلیم که هه میشه من، بی ئەوه ی کۆششیکی زۆرم خه رج دابی، له په یوه ندیم له گه ل

ژناندا سهرکه وتوو بسووم، نالیم له بهخته وه رکردنیاندا
 سهرکه وتوو بووم یان خوّم له ریځگای نه وانه وه به بهخته وه ری
 گه یشتووم، نسا، ته نیا سهرکه وتوو بووم. به نزیکه یی
 هه رکاتیک ویستبیتم به مه به سستی خوّم گه یشتووم، بیر
 بکه ره وه؛ من سهرنجر اکیش ده هاتمه پیشچاویان، ده زانی
 سهرنجر اکیشی چیه؟ شیوه یه که له وه رگرتنی وه لامیکی نایاب
 بو پرسیاریکی راشکاو که هیشتا نه کراوه، یانی به هه مان
 شیوه ی نه وسای من سهرت ده سوورمی؟ نا پیداگری مه که،
 به و سهر و شکله ی نیستامه وه ته واو گومانه که ی تو
 سروشتیه. نه فسوس! دوا ی گه یشتن به ته مه نیکی دیاریکراو،
 نیتر هه موو که س له پوخساری خو ی به رپرسه، پوخساری
 من! به لام چ گرنگیه کی هه یه؟ حه قیقه ت نه وه یه له مندا
 که مه ندکی شیبیه کیان هه ست پی ده کرد و نه وه ش به خیر بو
 من ده شکایه وه.

له گهل نه وه شدا من هیچ جوړه چاره سهریک به کارنا هیتم،
 نییه تیکی ته واو یان تا راده یه ک پاکم هه بوو، په یوه ندی من
 له ته ک ژنان سروشتی و په حه ت بوو، وه کو نه لین سووک و
 ئاسان بوو، له م په یوه ندییه دا فروفیلنیک له گوړی نه بوو-
 هه لبت جگه له و فریوه ئاشکرایه ی ژنان خو یان به جوړی له
 نه دهب و ئیحتیرامی ده زان من نه وانم به قه ولی خه لک
 "خوشده ویست"، بی ماناییه که؛ هه رگیز هیچ یه کیکم له و ژنانه

خۆشنه ویستبیت...! به باوه پری من؛ بی به هاگردنی ژنان
 هه میسه حوکمیکی پووچ و عامیانه بووه، به نزیکه یی هه موو
 ئه و ژنانه ی ناسیوومن له خۆم به شایسته تر زانیوون، سه ره پای
 ئه وه ی وه ها مه قامیکی بالاییان بو قایل بووم، که چی زیاتر
 له وه ی خزمه تیان پیشکeshش بکه م، ئه وانم بو خزمه تی خۆم
 راپیچاوه، ده وهره سه ره له مه دهریکه...؟

هه لبه ته عه شقی حه قیقی ئاوارته یه و له سه ده یه کدا هه ر
 جاریک یان دوو جار پوو ده دات، ئه وان ی تری هه مووی
 خۆخوازی و دلته نگی و چه رمه سه رییه، به هه رحال من راهیبه ی
 پورتوگالی^{*} نه بووم، دلی من خالی نییه له هه ست،
 به پیچه وانه وه سه رشاره له موحیبه ت، له گه ل ئه وه شدا
 به ئاسانی ده سته که مه گریان، به لام کلوکۆی ئه م هه سته
 گه رمه م هه میسه پوو له خۆم ده گه ریته وه . درۆیه پیته بلیم
 قه ت عاشق نه بووم، من له ژیانمدا لایه نی که م گیرۆده ی یه ک
 عه شقی گه وره بووم، عه شقی که هه میسه من ئامانجی ئه و
 بووم، له م پوووه وه دوای چه ندین گیرمه ی خۆبه دوور گرتن، زۆر
 زوو خۆم به چیژیکی شه هوانی گرته وه و ته نیا ئه مه حوکمی
 ژیانی عاشقانه ی منی ده کرد، من ژنم ته نها وه ک بابه تی چیژ
 و رابواردن ده ویست و جه سته شم یاریده ی وه ها شتیکی ده دام

* نامازه به کتیسی (نامه کانی راهیبه یه کی پورتوگالی) به که له سه ده ی حه فده دا نووسراوه و
 پینکه تنووه له پینج نامه ی به سوژ و عاشقانه، گرابه راهیبه یه کی پورتوگالی به ناوی (ماریا ئه لکافورادو)
 بو ئه له سه ریکی فرهنسی به ناوی (کونت نۆشامی) که ئه می فریوو دابوو نووسیویتی. و.ف

و سروشت له ئاستمدا مالی ئاوابی سه خاوه تیکی زوری خه رج دابوو، ئەو شانازییه ی پی رهوا فهرمووبووم که له چاو ئاسوده ییه رۆحیه که مدا تۆزقالیک بوو، ئاسوده ییه ک؛ که ناتوانم بلیم له چیژکیشییه وه بوو یان له هیژی ده سه لاتمه وه . ده باشه، ئیستا جه نابت ده ته ویت بلیی که ئەها دیسان من که وتوومه ته وه خوّه لنان، پیداگری تیاناکه م، به تایبته له بابه تیکدا لاف لی ده ده م، که حه قیقه تی هه یه و من که متریش تیاپداهه ست به شانازی ده که م .

ئیستا که قسه هاته سه ر ئەوه، ده بی بلیم له م مه سه له یه دا؛ مه یلی شه هوانیم ئەوه نده به هیژ و راسته قینه بوو، ئاماده بووم بو ئیشیکی خیری ده خوله کی، ئینکاری داک و بابم بکه م، تووش بووبووم، دواتر به خه ستیی په شیمان بووم، بلیم چیی؟! به تایبته بو ئیشیکی ده خوله کی، ئەگه ر دلنیا بووما یه دوا ی ئەوه ناکه ومه به یانی، ئیتر ئاوابوو . هه لبه ت من هه میشه پابه ندی پرهنسیپه کانی خو م بووم، بو نمونه ژنی ناسیا وه کانم که ریژی تایبته تیان له لام هه بوو، به وپه ری راستگویی مه وه چه ند پۆژیک به رله وه نیوانم له گه ل میرده کانیا ندا ده بچری، په نگه من، ئاه نابی ئەم هه سه ته ناوبنیم شه هوانییه ت، چونکه شه هوانییه ت شتیکی بیزه ور نییه، لیگه ری ئەوه ناوبنیم که موکورتی جه سه ته یی، جو ری له بی توانایی زگماگ له عه شقدا که جگه له سیکس چاومان شتیکی تری نابینیت،

له گه لّ ئه وه شدا ئه م كيماسيه م سونگه ي ئاسوده ي من بوو، چونكه كه له گه لّ هيز و فه راموشيمدا يه كيان ده گرت و ئازادي منيان فراوان تر ده كرد، له هه مان كاتدا سه ربه خوييه كي بي زيانيان پي ده بخشيم، كه ئه و يش بو من پيروزييه كي نو ي دابين ده كرد، من ده كو شام تا هه ستم نه بي و له وه شه وه ري گايه كم بو خه يالپلاوي به ده ست هينا، له راستيدا دل به ره كاني ئيمه ئه م تي پروانينه هاوبه شه يان له ناپليون ده چي ت، كه هه ميشه وا ده زانن؛ ئه و كاته ي هه مووان شكست ده خون، ئه و كاته ئه و سه ركه وتوو.

سه ره راي ئه وان، من له م بينه و به رده يه دا جگه له مه يلي شه هوانيي، مه يلي كي تري شم هه بوو؛ به زمي قومار كردن، من ژنه كانم وه كو ياريه ك خو شده وي ست، ياريه ك كه لايه ني كه م شتي كي وه ك پاكي و مي هره بان يي تي دايه، تو ده زانيت من به رگه ي بي زاري و بي تا قه تي نا گرم و له ژيانمدا ته نها به ها بو عه يش ونوش داده ني م، هه موو پي ري، ته نانه ت پي ري ده سته بزيري ش خيرا من به ه يلاك ده به ن، ئه مه له كاتي كدا له گه لّ ژنگه لي ك كه خو شم لي يان ها تو وه، له حه ياتما لي يان بي زار نه بووم. تو زي ك بو من سه خته كه داني پيدا بني م؛ ئاماده بووم ده دانيش تن له گه لّ حه زره تي ئه نيش تا ايندا بگو رمه وه به يه ك ژووان له گه لّ ژني كي جواندا، هه ل به ته ئه وه ش هه يه كه؛ له ده يه مين واده دا له حه سره تي دي داري

ئەنەشتەن يا خويىندەنە دەي كىتەبىكى باشدا ئاھم ھەل دە كىشا،
جگە لە ماو ھە ماو ھە كورت، ئەگەرنا من لە ژياندا باسيك
لە خەم لە گۆرئى نە بوو .

چەندىن جار كە لە گەل برادەراندا لە سەر شە قامىك
پادە ھە ستاين و لە گەرمەي قسە دا بووين كە ئەو دلو دىنەم
دەدى لە شە قام دە پە پىيە ھە، بە شىو ھە يە كى نە خشە كىشا و من
لە سەر پىسا يارىم دە كرد؛ من دە مزانى كە ژنان ھەز دە كەن
ئىشە كە يە كسەر نە گات بە كۆتايى، يە كە مجار؛ قسە، بە قە ولى
خويان؛ خۆشە وىستيان دە وىت، منىش لە پلەي پارىزە رىكدا
نە دە چوو ھە گەنگۆي كور تە ھە، ھەك ئە كتە رىكى تازە كار خۆم
نیشان دە دا، ئە زانم چۆن عاشقانە نىگا بكەم، زۆر ترين پۆلم
دە گۆرئى، لئى شانۆيىيە كە ھەر ھە مان شانۆيى بوو، بۆ نمونە
ديالوگى "من ھەل خە لاندىن نازانم" يان "يان نازانم كۆتايىيە كەي
چۆن دە بئى" يان "بئى مانايە، من نامە وىت كە مە ندكىشى كەس
بىم، ئاخىر من ماندوو بووم لە عە شق" و ئەم شتانە ھە مېشە
ئەو دىالوگانەن كە ئىشى خويان دە كەن، يان بۆ نمونە ئەم
دېرە؛ "رازىكى خۆش بە ختى لە تۆدا ھە يە، كە ھىچ ژنىكى تر
پئى نە داوم و پەنگە لە ئايندە شدا پىم نە بە خشىت"، لە ھە موو
ئەوانە كارىگەر تر ئە ھە بوو و تارىكى كورت و چىرم دە دا كە
ھە مېشە باش پىشوازي لئى دە كرا و دلنىام تۆش بە دلەت
دە بئى، بابە تى راستە قىنە ي ئەم وتارە بچوو كە؛ پىدا گرىبە كى

ئازاراوی و نیشانەى خۆبەدەستەوهدان و پارامەندى بوو لەوہى
کە من هیچ نىم، بەزۆریش ناکرئى کەسئى دلم بداتئى و ژيانى
من لە شوينئىكى ترە، بەختەوہريم دابىن نابيئت،
بەختەوہريپەک کە پەنگە لە ھەموو شتئىكى بە باشتر بزەنم،
بەلام حەيف کە ئيتەر زۆر درەنگە و لەبارەى ھۆى ئەم
دئيرکەوتنە قەرەبوو نەکراوہيەوہ من بيئدەنگى ھەلدەبژئيرم،
چوون دەزەنم وا باشترە بەو نھينئىيەوہ بچمە گۆر.

ئەوسا ئەوہى دەمگوت، باوہرم پئى بوو، چونکە لەھەمان ئەو
پۆلەدا دەژيام کە لە ئەستۆمدا بوو، لە شانئۆيپەکى ئاوادا جيئى
سەرسورمان نيپە کە يارپکەرەکانى ھاوپيئشم دەستيان دەدايە
پۆل بىنين و نواندن، ھەستيارترين دل بەرەکانم ھەوليان دەدا؛
تا لە من تئيبگەن و ئەم ھەولەشيان ئەوانى بەرەوہ
خۆبەدەستەوہدانئىكى غەمگين کئيش دەکرد، خەلک داخى
ئەوہيان لئى دەھات کە من لە يارپپەکە دەزەنم و سروشئتئىكى
وہا زەريفم ھەيە کە ئەوہى دەمەوئى پئيش ئەوہى قسەى لئى
بکەم و بئى بپرکردنەوہ بۆم دئتە بەردەمم، بەم شئوہيە من لە
گەمەکەدا دوو جار براوہ بووم؛ جارپک لەو حەزەى لەوانم
ھەبوو، جارى دووہميش لە عەشقئىک کە بۆ خۆم ھەبوو،
ئەوہش کە لە ھەر سەرکەوتنئىکدا توانستى خۆم بۆ
دەردەکەوت.

ئەم بابەتە بە جۆرى حەقىقەتى ھەيە تەننەت ئەگەر بېرىك
 لەوان تەنھا چىژىكى ئاسايى بە من بىخشييا، ھىشتا ھەولم
 دەدا ھەر چەند جارى بىگومان بە كۆمەكى مەيلىكى تايىبەت،
 كە لە ئەنجامى دوورسىيەوہ كارىگەر تر دەبوو و بەجۆرى
 دۆستى نھىنى بەدواى خۆيدا دەھىنا، لەگەلىان پەيمان تازە
 دەكردەوہ . بەلام بەتپپەرىنى كات دەمويست بەخۆم بسەلمىنم
 كە پەيوەندىمان ھىشتا ھەيە و تەنھا بە منەوہ پەيوەستە تا
 ئولفەتى بۆ نويى بگەمەوہ، تەننەت كارەكەم گەياندبوو بەوہى
 سویندبخۆن جگە لە من لەگەل ھىچ پياويكى تردا پەيوەندى
 نەگرن، ھەتا من بۆ ھەتاھەتايە ئەرخەيان بىم، بەم شىوہىە لە
 ھىچيان نىگەران نەدەبووم، پىچەوانەى ئەو حەقىقەتە
 ئاشكرايە، بەزەحمەت دەمتوانى باوہر بەوہ بھىنم كە ژنىكى
 دۆستم، ھەرگىز لەگەل كەسى تردا نەبىت، بەلام ئەو
 سویندەى دەخوارد ھەم ئاوى دلى منى دەدا و ھەم ئەوانىشى
 پابەند دەکرد، ئىستا كە جگە لە من بە كەسى ترەوہ پابەند
 نەبوون، دەمتوانى بپىارى كۆتايھاتنى پەيوەندىيەكەمیان
 لەگەلدا بەدەم، چونكە پىچەوانەى ئەمەم بۆ نەدەكرا،
 سەلماندى توانام بۆ ھەمىشە لەسەر ئەوان جىي خۆى گرتبوو،
 بە كەردەوہش ئەمەم بۆ داھاتوويەكى درىژ گرەنتى وەرگرتبوو،
 سەيرە؟ وانىيە؟ كەچى وايە .

هاو نیشتمانیی ئازیزم، هه ندیکیان ده پارینه وه "خوشت بویم!"
 هه ندیکی تریان "خوشت نه ویم، بهس به وه فابه له گه لم!"
 نه وهی گرنکه نه وهیه؛ سه لماندی نه م توانایه هه رگیز
 هه میشهیی نییه، ده بی له گه ل هه رکه سیکدا له سه ره وه ده ست
 پی بکه یته وه، هه ر له وهی که زور پاته ده بیته وه بو، به
 ئاسانیی که مه ندکیشی ده که یته، خیراخیرا بی بیرکردنه وه قسه
 ده که یته و کرده وهی بی ئیراده شتی به دوا دا دیت، رۆژیک دیت
 بی نه وهی به راستی بته ویت، ده بی به خاوه نی، باوه ر به رموو
 لای هه ندیک کهس؛ بوون به خاوه نی شتیک که چه زیان
 لیه تی، له هه موو ئیشه کانی دنیا دژوارتره .

نه مه هه مان نه و شته بوو که رۆژیک روویدا و سودی نییه که
 پیت بلیم، نه مه نه و ژنه بوو، جگه له وهی شیوهی پر
 په ژیرایی و پر ته مه نای نه و، منی که مه ندکیش کردبوو، بی
 نه وهی به راست شۆرپیک له مندا بوورۆژینیت، بی له پروو دامان
 بلیم؛ هه مان شیوه که چاوه پروان ده رۆیشت هیچی ده ست
 نه ده که وت، به لام من هه رگیز باوه رپم نه بوو، نه و ژنه ی که ئیتر
 نه مبینیه وه له بیرخۆم برده وه، گومانم ده کرد تیبینی هیچی
 نه کردیت و ته نانه ت باوه رپناکه م خاوه نی بوچوونیکیش بووبی،
 به لام به وه شه وه نه و پوخساره پر میواندارییه ی، نه و بی
 حالیه ی نه وی لای من له دنیا جیا ده کرده وه .

له گه لئ ئه وه شدا چه ند هه فته يه ك دواتر بيستم لاي كه سيك
 دهرده دلي كردبوو، خيرا ئه وه هه سته م له لا دروست بوو؛ كه
 تاراده يه ك فريوم خواردوو، ئه وه ئه وه نده ي من وامزاني بوو،
 بي خه يال و بي توانا و بي به هره نه بوو، دواتر شانم
 هه لته كاند و پروكه شانم پيكه نيم، تير به م مه سه له يه پيكه نيم،
 پرون بوو كه ئه م پروداوه گرنگي نيه، ئه گه ر له هر
 بابته يكي ئاوا دا خا كه پايه كرد، ده بي ئاگات له و ريسايه بيت
 كه ئايا سه رجيب ي له گوړي نيه؟ به لام نا، ته نانه ت له
 ته نهاييدا هه موو كه سي چه ز ده كات ئيمتياز يكي زياتر له
 خه لك به ده ست به يني ت، له راستيدا له دري شانم هه لته كاند،
 چون مامه له م كرد؟ ماوه يه ك پاش ئه وه ديسانه وه ئه و ژنه م
 بينيه وه، له راستيدا بو ئه وه ي شه يداي خو مي بكه م، ئه وه ي
 پيوست بوو كردم، ئه و كاره زور قورس نه بوو، ژنان
 خو يشيان چه ز ناكه ن زور له شكستدا بمينه وه، له هه مان ئه و
 كاته دا بي ئه وه ي ريك ئه وه م بويت؛ ده ست به كار بووم، تا
 به هر ريگايه ك بووه پشتي بشكينم، وازم ليه ينا و دووباره
 شويني كه وتمه وه، ئاگه يارم كرد له و كات و شوينانه ي بو ئه م
 ئيشه ش ده ستنايه ن خو يم بو بدات به ده سته وه، به هه رحال به
 ره ق ي له گه لي جولامه وه تا پابه ندي خو مم كرد، هه روه ك
 زيندانه وانيك چون به زيندانيه كه ي خوي په يوه ست ده بي، تا
 پوژيك له ژير بار و ئازاري زوري كه سيكدا كه من بووم و ئه وم

هینابووه ژیر دهسه لاتی خووم، ملی که چ کرد، له و پوژده وه که م
 که م لئی ته کیمه وه و ئیتر هر له بیرى خووم برده وه .
 به و بیده نگییه به نه ده به ی جه نابتدا، منیش نه وه پشتراست
 ده که مه وه که نه م رووداوه نه وه ندهش دلگیر نییه، له گه ل
 نه وه شدا هاو نیشستیمانی ئازیزم، توش ژیانى خووت به بیر
 بهینه ره وه، یاده وه ریت بپشکنه، په نگه چیرۆکی هاوشیوه ی
 نه مه بدوزیته وه و دواتر بۆم بگپرتیه وه، من که نه م رووداوه م
 ده هینایه وه بیرى خووم، دیسان ده که وتمه وه پیکه نین، به لام
 نه م پیکه نینه شتیکی تر بوو، که مئى له و پیکه نینه ده چوو که
 له سه ر پردی (دیزار) بیستبووم، به وته و بهرگریکردنه کانی
 خووم زیاتر له گه ل ژاندا پیده که نیم، لایه نی که م له گه ل نه واندا
 که م درۆم ده کرد، غه ریزه زۆر به پروونی و بئى په رده پۆشکردن
 له روخسارمدا دیار بوو.

بۆ نمونه سیکس خووی ددان پیدانانه، به ناشکرا خو په رستی
 تیدا ده بینى، غرور ده بینى، خو مه زنییت ده رده خه یت، له
 کو تایدا له م چیرۆکه دلته زینه مدا زیاتر له رووداوه عاشقانه کانی
 ترم، راستگوتر له وه بووم که بیرم لئى کردبو وه، نیشانم
 دابوو؛ که کئیم و چۆن ده توانم بژیم، له بهر نه مه و دور
 له خو نواندن من له ژیانى تاییه تیمدا به و جو ره په فتارم کرد که
 عه رزم کرد، شایسته تر له هه موو کاتئى له سه ر لوتکه ی
 دادپه روه ری و بئى گونا هیمدا وه ستابووم، لایه نی که م له کاتی کدا

کرده وهی خۆم به رانبه ر خه لک ده بینه، ئیتر نه مده توانی
 له به رانبه ر حه قیقه تی وجودمدا خۆم فریو بده م، هیچ که سیک
 له چیژه کانی خۆیدا ریاکار نییه، هاو نیشتمانیی خوشه ویست
 نه مه م له شوینیکدا خویندۆته وه یان یادم که وتۆته وه ؟
 وه ختیک نه وه م له به رچاو گرت که لیکدا برانم بو هه تاهه تابه
 له ژنیک تا چ ئاستیک قورسه - کیشه یه ک که تا ماوه یه کی له
 په یوه ندییه زۆر و زه به نه کانمدا له ته ک ژنان، رۆحمی ده هینایه
 کونه لوتم ئیتر خۆم به نادلسۆز نه ده ژمارد .

کاتیکی یه کیک له دۆسته کانم وه ک نه وه ی له چاوه پروانی فه تحی
 ئاوسترلیتزی* عه شقی مندا مابیتته وه، ماندوو ده بوو، قسه ی
 ده کرد، نه وه دلسۆزیم نه بوو که منی ده جولاند، من بووم
 ده سته جی هه نگاوم هه لده گرت. خیرا ده گه یشتمی،
 هانکه هانکم بوو، دلسۆزیم به زه ییه کی شیرینی به سه ر مندا
 ده سه پاند، له کاتیکیدا خۆم جگه له رۆوکه شی هیچ هه ستیکی
 ترم نه بوو بۆی، ته نیا له ژیر کاریگه ریی نه م خۆپاگرییه دا
 که مییک ده وروژام و له ترسی ته گه ری له ده سستدانی
 خوشه ویستییه ک زیڕه م ده کرد، هه لبه ت نه مه هه ر نه وه بوو
 که جار جار وام هه ست ده کرد به راستی ئازار ده کیشم،
 به وانه شه وه نه وه به س بوو دل به ریکی یاخی به راستی بپروات،

* Aussterlitz - ئاوسترلیتزی: ناماژه یه به شه پینک له په کینک له فتوحاته گه وره کانی ناپلیونا له م
 ناوچه یه دا له چیکۆسلوفاکیا، به ناوی شه پی "سن ئیمپاراتۆر" یش ئاسراوه . تیندا ناپلیون گرنگترین
 ستراتژی شه پی به کاره ینا که تا ئیستا له فیرگه سه ر یازه کانه ده یخوینن . وک

تا من بئ هیچ زه حمه تیك فه رامۆشی بکه م، هه رکاتیکیش
برپاری گه رانه وهی بۆ لای من دابیت، من بئ دوودلی
فه رامۆشم ده کرد تا له مه ترسی وازهیناندا جیمبهیلن، عه شق
یان خۆپه رستی نه بوو که منی ده ورژاند، به لکو ته نیا مه یلی
بوون به خۆشه ویست و وه رگرتنی ئەو مافه بوو که من به
حه قی خۆم ده زانی، وێرایی ئەوه هه ر خۆشه ویستیم به ده ست
بهینایه، دیسان هه ریفه که مم فه رامۆش ده کرد، دیسان چاک
ده بوومه وه، دلشاد ده بووم و خۆشه ویستیم ده کرد.

ئنجاسه سهر بکه؛ من له و ساته دا که ئەو عه شقه م به ده ست
ده هینا، قورساییم هه ست پیده کرد، که بیتاقه ت ده بووم
ده مگوت باشتترین چاره سه ر بۆ که سیک که په یوه ندی له گه ل
مندا دروست ده کات، مه رگه، ئەم مه رگه له لایه ک په یوه ندی
ئیمه ی بۆ هه میشه جیگیر ده کرد و له لایه کی تریشه وه کۆت و
په یوه ستبوونیکی ده خسته ئەستوی ئەو، به لام خۆ نا کرئ
ئاره زوی مه رگی ئەو هه موو عاله مه بکه ین، یا دوا جار بۆ چیژ
بردن له و ئازادییه ی که به هیچ رێگایه کی تر نایه ته دی، تاق
له و خه لکه ببری. ئازیزم، هه ست و عه شقیک که بۆ خه لک
هه مه پیچه وانه ی ئەم ئەندیشه یه ده گه ری.

له م په یوه ندیه قووله دا ته نیا هه ستیکی قوول که ده يدات به
من ئەمه کناسی بوو، به م مه رجه هه موو شتیکی باش
ده رۆیشت و له و په ری ئه رخه یانیمدا لی ده گه ران من ئازاد بئیم

و برۆم، هەرگیز له گه‌ڵ هیچ ژنی‌کدا میهره‌بان نه‌بووم، که له‌جینگای ژنیکی تردا پاکشاییتم، ئەو دیارییه‌ی له ژنی پیشوودا وهرمگرتوو به‌سه‌ر هه‌موویاندا به‌پینم، ئەوسا هەرچه‌ند هه‌ستی پووکه‌شی من ئالۆز بوو، ئەنجامیک که له‌وه به‌دهستم ده‌هینا پۆشن بوو، من هه‌موو خۆشه‌ویسته‌کانم له‌چوارده‌وه‌ری خۆم کۆ ده‌کرده‌وه تا هه‌رکاتی‌ک که به‌و‌یت به‌کاریان به‌ینم، به‌دان پێدانانی خۆم؛ من به‌ته‌نیا مه‌رجیک ده‌توانم بزیم؛ که هه‌موو بوونه‌وه‌رانی سه‌ر زه‌وی یان زۆرینه‌یان به‌ده‌وری مندا بخولێنه‌وه، بوونه‌ورانی هه‌میشه نه‌بوو، بی به‌ش له ژیانیکی سه‌ربه‌خۆ، ئاماده‌باش بو ئەوه‌ی هه‌ر ساتیک وه‌لامی من بده‌نه‌وه و له‌دواجاردا بوونه‌وه‌رگه‌لیکی به‌تال و هه‌تالیان لی ده‌ریچیت، تا پۆژیک من به‌سه‌ریاندا بیه‌وه و به‌نوری خۆم پۆشنیان بکه‌مه‌وه، ئینجا بو ئەوه‌ی من ژیانیکی به‌خته‌وه‌رانه بزیم، ده‌بی که‌سانیک که هه‌لمبژاردوون نه‌ژین، ده‌بی ئەوان جارجار و به‌پیی ئاره‌زوی من بگۆرین.

ئاه... زۆر دۆستانه‌ باوه‌رپه‌رموو له‌ گێرانه‌وه‌ی ئەمه‌دا هیچ خۆپه‌سه‌ندییه‌ک نانوینم، که ده‌که‌ومه‌ بی‌ری ئەو زه‌مانه‌ی هه‌موو شتی‌کم ده‌ویست بی ئەوه‌ی خۆم شتی‌ک بده‌م، که بوونه‌وه‌رگه‌لیکی زۆرم له‌ خزمه‌ت خۆمدا پراگرتبوو، وه‌ک ئەوه‌ی له‌به‌فرگر هه‌لمگرتبیتن تا هه‌رکاتی‌ک ویستم

له بهرده ستمدا بن، نازانم ئەم هه ستم شهرم نیه؟
 هاو نیشتمانی ئازیزم، ئایا شهرم بریک سوتینەر نیه؟
 به ئی؟ له و حالته دا رهنگه هه مان هه ست یان یه کیک له و
 هه سته گالته چاریانه بی که په یوه سته به شه رفه وه، به هه رحال
 وا بسزانم ئەم هه سته دوا ی ئەو پروداوه ی که بهرده وام
 له بهر چاومه منی داگیر کرد، پروداویک پیچه وانه ی هه ول و
 هه لیزاردنم له بونیادنان و دروستکردنی، ئومیده وارم جه نابتان
 نرخ بو ئەوه دابنن که ئیتر ناتوانم له وه زیاتر گیرانه وه ی
 دوا بخرم.

ئەوه بارانه که خوشی کرده وه! مه رحه مه ت بفرموو تا ماله وه
 بمگه یه نه، من خه راپ ماندووم، له وه نا که وتم، له وه ی که
 بیرده که مه وه ئیستا بیلیم، به لام نا، بو ئەوه ی که په یم پی
 بردووه بیلیم چهند وشه یه ک به سه، له دوا ی ئەوه بو زیاتر
 بلیم؟ بو ئەوه ی له مه سه له که تیبگه یه ت، قسه رازاندنه وه
 به دهر د ناخوات، پروداوه که ئاوا یه؛ شه ویکی مانگی نو ئی مبه ر
 دوو یان سی سال دوا ی ئەو شه وه ی هه ستم کرد دهنگی
 پیکه نینیکم له دوامه وه ژنه فت به ریگی پردی پویال* دا به ره و
 لای که ناری چه پی پروباره که رووه و ماله وه ده رویشتم،
 سه عاتیک پاش نیوه شه و بوو، بارانیک ریزه به ریزه یان جوان

* پویال: بر دیکه له سه ر پروباری سین له پاریس، که نه مبه ر و نه و به ری شاره که پیکه وه
 ده به ستینه وه . وک

تر وایه بَلیم بارانیک له وردیله ی ساردی ته م دهباری و
 رېبواره که مه کانی په راگنده ده کرد، من تازه نه و دولبه ره م
 جیهیشتبوو و بیگومان هر له و ساته وه نه و نووستبوو، له و
 شه قامه دا دلّم به و پیاسه کردنه خوشبوو، که میک سر بیووم،
 خوینیکی زولال وهک نه و بارانه ی دهباری له له شمددا ده جما،
 له سهر پرده که په یکه ری که سیک، به سهر محاجه ره کانددا
 چه میبووه و وا ده هاته پیشچاو که له پروباره که ده روانیت .
 له پویشن به رده وام بووم، که نزدیکتر بوومه وه، ژنیکی گهنجی
 باریکه له م له کراسیکی په شدا دی، له نیوان پرچی په شی و
 یه خه ی پالتوکه یدا ته نها پشته ملی ناسکی ته ری یه کبه خو
 منی بولای خو ی راده کیشا، به لام من دوی ساتیک دوودلی
 به رده وام بوومه وه له پویشن و له کوتای پرده که دا شه قامی
 (سان میشل) م به ره وه ماله که م که که وتبووه نه و ناوه گرتنه
 بهر، نزدیکه ی په نجا مه تریک پویشن بووم و نه پویشن بووم که
 شلپه ی که وتنه ناویکم بیست، دهنگیک؛ دوی ماوه یه کی زور
 له بی دهنگی نه وشه وه ترسناکه هیشتا له گویمدا زایه له
 دهکات، له جیی خو م میخکوت بووم و چه قیم، به لام ناوړم
 نه دایه وه، دروست له و کاته دا هاواریکم بیست که چند جاریک
 دووباره بووه وه، سهره و خوار دریزایی پروباره که ی گرتنه بهر و
 له پر بی دهنگ بوو.

وام ههست دهکرد؛ ئەو بێدەنگییەى بەدوای ئەو هەدا هات چەق
 بەستوو و بئى كۆتایی بوو، ویستم رابكەم، لئى له جیگای خۆم
 نه جولا، ده له رزیم، وا بزانی هۆیه كەشى ئەو سه رما زۆره بوو،
 به خۆم دهوت كه ده بئى به خیرایی دهستبه كاربم و ههستم
 ده كرد لاوازییه كى بئى به رگرى به سه ر وجودما زال، بیرم نییه
 كه له و كاته دا بیرم له چى ده كرده وه؛ "زۆر دوورم، تازه
 درهنگه" رهنگه شتیک له م بابەتانه بوویت، بئى جولە هه روا
 گویم هه له خستبوو، پاشتر به ژیر بارانه كه دا به ههنگاوى كورت
 له وئى دوور كه وتمه وه و ئیتر لای كه س باسم نه كرد.

ئەو هه گه یشتین! ئەمەش ماله كه مه، په ناگه كه ی من، سبه ینى؟
 به لئى هه رچۆنى تۆ پیت خوشه، من به وپه رى تاسه وه جه نابت
 بو دوورگه ی ماركن* ده به م، جه نابت له وئى زویدرزه ده بینیت،
 قه رارمان سه عات یانزه یه له مه كسیكو سیتی، وتت چى؟ ئەو
 ژنه؟ ئاه.. نازانم، نازانم، به راستی نازانم، به یانی ئەو شه وه
 و پۆژه كانی دواتریش پۆژنامه كانم نه خوینده وه.

* Marken مارکن: دورگه یه كه له نیوه دورگه ی (زویدرزه). و.ك

بروانه ئیره ده لئی ئاوی بووکه لانه، ئەتۆش پیت وانیه،
 ههلبهت له دیمه نی جوانی که م نیه، به لام دۆستی ئازیزم من
 تۆم بۆ نیشاندانی دیمه نی جوان بۆ ئیره نه هیناوه، هه موو
 که سی ده توانی تۆ بۆ ته ماشای ئەم کلاوبه سهر و که وشدارین
 و ماله پاراوه نه بینئ، که لیڤه دا ماسیگره کان له بۆنی پۆنی
 قرچاودا، جگهره ی تیا به باده دن. به پیچه وانه وه، من له و
 که سه ده گه مه نانه م که ده توانم ئە وشته ی به راستی گرنگه، من
 ئە وهت نیشان بدهم.

ئوه گه یشتینه به نداوه که، ده بی لیڤه وه به قه راغیدا تیپه رین
 تا ئە وهنده ی ده کری خۆمان له بینیی ئە و مالانه بیاریزین که
 له پیویست زیاتر جوانن، تکا ده که م با لیڤه دانیشین، تۆ
 ئە لئی چیی؟ ته ماشا بکه؛ ئایا ئە مه جوانترین دیمه نی بینراو
 نیه، سه یریکه؛ له دهستی چه پمانه وه ئە و به رزاییه
 خۆله میشییه یه که لیڤه پیی ده لئین (گرده لم) و له دهستی
 راستمانه وه ئە و به نداوه په ساسییه، له به رییماندا که ناری پر
 له چه وی شین و له به رانبه رماندا ده ریا به په نگی
 گۆله کیوله کانی ته نیشتی و ئاسمانی بیسنووریش که عه کسی
 ئاوی مردوو تیایدا ده له ریته وه.

ھەر بەپراستی دۆزەخیکی گەرم و شیندارە، ھەرچی شت ھەبە
 مینا گورزە ھیلکی ئاسۆیی، خالییە لە ھەر درەوشانە و ھەبە،
 بۆشاییکی بێ پەنگ و ژیانکی مردوو. باشە ئەو جیھانە
 بەرە و تەواویون ناچێ؟ نەبوونیک کە بەچا و ھەستی پێ
 دەکریت؟ کەسی لێ نییە و باشتیش کە لێ نییە، تەنیا من
 و تۆین لە بەران بەر زەویدا، ئاخر چۆل بوو و کەسی تێدا
 نەماو. ئاسمان زیندوو؟ تۆ پراست دەفەر مووی دۆستی ئازیز،
 ئاسمان تاریک دادی، دوایی دەقلیشی، قادرمە ی ھەوا دەخاتە
 سەر گازەرە ی پشت و دەلاقە لە ھەر کلۆم دەدات. ئەو
 کۆترەکان، ئەری سەر نەت داو؛ ئاسمانی ھۆلاند میلیۆنەھا
 کۆتری تێدایە؟ ئەو کۆترانە ھێندە بەرز دەفرین لە حوکمی
 چاودا نین، تەقلە لێدەدەن و بەتەکانیک لە شەقە ی بال دەدەن
 و لە ئاسمانی خۆلەمیشیدا خۆیان دەدەنە دەست بە،
 کۆترەکان چاوەرێ دەبن، ئەوان تا ساڵ تەواو دەبێ چاوەرێ
 دەبن، بەسەر زەویدا دەسورپینەو و تەماشای دەکەن، دەیانەوی
 بنیشنەو بەلام جیھەک نییە لێ بنیشنەو، جگە لە کەنال و
 دەریا و ئەو سەربازانە ی تابلۆی دوکانەکانی ئەم ناوچە یەیان
 پێ کردوو، ئەو کۆترانە سەرێک شک نابەن لەسەری
 بنیشنەو.

لیم تیناگەیت؟ دەزانم ماندووی، جاری واھەبە ھەر قسە
 دەکەم، زەین پوونی و میشکە باشکە ی جارانیشم نەماو کە

ھاوړېکانم له مه دحیا چاوانیان پر دهبوو له ئاو، که ئه لیم
 ھاوړېکانم دهمم راهاتووه، ئه گینا ئیتر ھاوړېم نییه، هر
 شه ریکه به شی تاوانم هه یه، ئه وانه ره گزی مروښن، له نیو
 ره گزی مروښدا تو یه که م که سی. هه میسه ئه وهی ئاماده یه به
 یه که م که س له قه لاهم ددری. نازانم که س ھاوړې من نییه،
 ئاسانه، ئه و روزه ی ویستم خوم بکوژم، ئه م شته م بو پوون
 بووه وه. دهمویست فریویان بده م، یان به شیوه یه ک ئاگاداریان
 بکه مه وه، به لام دهمویست کی ئاگادار بکه مه وه؟ له وانه یه
 هه ندیکیان پیان سه یربایه و دوايش که س پی پی وا نه با که
 به خو کوشتنی من ئاگادار کراوه ته وه. ئه و ساته حالی بووم که
 من هیچ ھاوړېیه کم نییه، سه ره پای ئه وهش گهر هه مبا له وه
 باشتر نه دهبووم که هه م، ئه گهر بمتوانیبا خوم بکوژم و
 بمتوانیبا سه روچاویان دواي خوم ببینم، به لئی به و شیوه یه
 ئه و زه حمه ته ی ده هیئا، به لام ھاوړې ئازیز قه بر قوول و
 تاریک و تابووت ئه ستووره و له و دیو کفنه وه کوا هیچ
 ده بینرئ، به چاوی روج؟ به لئی به لام ئه گهر روجیک هه پی و
 ئه گهر چاویک له گوړی بی، به لام هر ئه وه یه و که س دلنیا
 نییه، هه رگیز دلنیایی نییه، ئه گهر نا رییه ک بو پرگار بوون هر
 دهبوو، بونیام ده یوانی هه رچونئ بی کاریکی وا بکات به هه ند
 لئی وه ربگرن. خه لک سه یرن؛ هه تا نه مریت نازانن تو چیت له
 دلدا بووه و چه ند راستگو بوویت و له چ ژان و نازاریکدا

ژیاوی، ههتا زیندووی به گومانه وه سهیرت دهکن، وای
 دادهننن که تهنیا شیاوی دوودلییه که ی ئهوانی، که وابوو ئه گەر
 له وه دلنیا بای که دهتوانی سهیریان بکه یته وه، ئه وکات
 خووکوشتن ئه و زه حمه ته ی دههینا، خووکوشتن ته نه ای بو
 ئه وه ی سه رسامیان بکه ییت و ئه وشته یان بو بسه لمینیت که
 ئه وان بر وای پی ناکه ن، به لام تو خو ت ده کوژی، ئیتر ئه وان
 بر وای پی بکه ن یان نه که ن به ده ردی چی ده خوات؟ خو لیتره
 نابی تا سه رسوپمان و ههستی په شیمانی له چاویاندا ببینی
 که ئه ویش ئه وه نده ناخایانیت، له دوایشدا وه ک ئه و
 ئاره زه ووی له دلی هه موواندایه؛ له ریور په سمی ناشتنه که ی
 خو تدا به شداریت بکر دایه. بو ئه وه ی ژیانته جیی گومان
 نه بیته، ئه بی نه بیته.

سه ره پای ئه وه ش وا باشتر نییه هه ر به وجوره بی؟ ئیمه به
 غه مساردی ئه وان زور دلمان ته نگ ده بیته. ئه و کچه ی باوکی
 نه یه یشتبوو شوو به خوازینیکه ره قوزه که ی بکات، وتبوی:
 "حه قتان لی ده که مه وه!" پاشتر خو ی کوشت، به لام حه قی
 نه کرده وه، باوکه که ی شیت وشه ی دای راوه ماسی بوو، سی
 هه فته دو تر گه رایه وه ماله وه، خو ی واته نی بو ئه وه ی
 روودا وه که له یاد بکات و کردبووشی. راستییه که ئه وه یه ئه گەر
 وای نه کردبا سهیر ده بوو، پیاو وا ده زانی به مردنی خو ی
 ژنه که ی ئاقل ده کات، که چی ئازادی زیاتری ده داتی، که واته

هه روا باشتەر ههچ له دواى خۆت نه ببینی، ئینجا ئه و قسانه ی دهیخه نه شوینت، ئه و بیانوانه ی بۆ مه رگی تۆ ده یهیننه وه، بۆ نمونه بۆ مه رگی من، له ئیستاوه گویم له دهنگیانه؛ "ئه وه بۆیه خۆی کوشت، تا قه تی ئه وه ی نه بوو.....".

ئاخ، دۆستی ئازیزم خه لک له داهیناندا چه ند هه ژارن؟ لایان وایه بونیام ته نیا له بهر یه ک هۆ خۆی ده کوژئ، به لام له بهر دوو هۆ، نا ئه وه به سه ریاندا ناچئ، که وابئ سو دی چیه بونیام خۆی بکوژئ و خۆی بۆ ئه و وینه یه بکات به قوربانئ که ده خوازئ به خۆکوشتن له پاش خۆی جئی بهیئئ؟ گه ر بمری به فرسه تی ده زانن بیانووی لابه لا و گه مرانه بۆ مه رگه که ت داتاشن، دۆستی ئازیزم مردووه کان له نیوان؛ بیرچوونه وه و سوود لئ وه رگرتندا ده بئ یه کئکیان هه لبژئرن. زه حمه ته که س په ی به هزری راسته قینه ی ئه و خه لکه بیات.

پاشتر با بچینه سه ر بابته که ی خۆمان؛ من ژیانم خۆش ده وئیت و هه ر ئه وه ش خالی لاوازیمه، ئه وه نده شم خۆشده وئیت له ژیان بترازئ چاوم هه چیکه نابینئ، لات وا نییه ئه و چاوبرسه ئیتیه م بۆ ژیان شتئیک له په شوکیه تی کۆنه په رستانه ی تئدابئ؟ ده وله مه نده کان ناتوانن خۆیان ببینن مه گه ر مه ودایه ک له خۆیان دوور بکه ونه وه ئینجا له خۆیان

بروانن، خو ئەگەر پێویستیش بکات خویمان لەسەر ئەمە
دادهنین.

وایان پێ باشه بشکین و نهچه مینه وه، به لام من دهچه مینه وه
چونکه خووم خوشدهوئ، بۆ نمونه دواى ئەو هه موو شتهى
بۆم باس کردى، لات وایه من چیم لئ هات؟ له خووم بیزار
بووم؟ چون! به تاییهت له خه لک بیزار بووم، دیاره من خووم
دهمزانى چ عه بیبیکم هه به و خالى لاوازم چیه و خه فه تیشم
پێ ده خوارد، له گه ل ئەوه شدا پێداگریانه له بیر خووم
ده بردنه وه، به پێچه وانه شه وه دادگایکردنى خه لک هه روا له
دلمدا بوو، ده زانم ئەو قسه یهت به لاوه سهیره، رهنگه شتیکی
ژیرانه نه بێ به لاته وه، به لام بابته که ئەوه نییه؛ ژیرانه بین یا
نه بین، بابته که ئەوه به هه یه به هه یه به نیویاندا بیین و...
ئاخ، به لئ بابته که ئەوه به له هه لسه نگاندى خووبوئیرین و
خومان داوه رى نه که بین. نالیم سزا نه مانگریته وه، چونکه سزا
له داوه ریکردن خوشتره، ئینجا ناویکیش هه به که بیتاوانیمان
ده سه لمینئ؛ داماو. نا به پێچه وانه وه، بسابه ته که ئەوه به
نه هیلین داوه ریمان له سه ر بکری و خومانى لئ بیاریزین.

به لام ئەمڕۆ ئەوه ئاسان نییه، ئیمه بۆ داوه ریکردن هه موومان
حازرین، وهک چون بۆ گان حازرین، به و جیاوازییه ی ترسى
له شقورسى و نه توانینیش له گۆرئ نییه. گه ر گومانته له
قسه کهم هه به له مانگی هه شتدا بچۆره میوانخانه ی هاوینه

ههواره کان، که خه لکی چاکه کاری ولاتی مه بو به بادانی غه م
و په ژاره یان له وئی کۆده بنه وه، جا گوئیان بده یه بزانه پاسی
چی ده که ن؟ ئه گهر به وهش باوهر ناکه ییت؛ که له نووسه ره کانی
ئه مرۆمان بخوینه ره وه، یان خیزانه که ی خۆت بهینه به رچاوت،
زۆرت له باره یانه وه چنگ ده که وئی.

دۆستی ئازیزم با بیانوویه کی چهند بچووکیش بی نه دهینه
دهستیان تا ئیمه ی پی داوهری بکه ن، ئه گینا له توپه تمان
ده که ن، ئیمه ش ده بی وهک ئه وانه بجوولینینه وه که ئازله
کیویه کان مالی ده که ن؛ دهسته مۆکار، ئه گهر نه گبه تی بیگری
و بهر له وهی بجیسته قه فه سه وه له گه ل شیر و پلنگه کان،
ده مووچاوی خۆی به نه شتهر خویناوی بکات، چ ژه میکی
به تامی بو ئازله درنده کان سازکردوو. من له پر له مه
تیگه یستم، ئه و رۆژه ئه وه م به خه یالدا هات که نه کا شیاوی
پیدا هه لگوتن نه بووبیتم، له و ساته وه تا ئیستا ئه م ته می
گومان و بی باوهرییه م نه ره ویوه ته وه، هه رچهند تا ئیستا
چهند دلۆپه خوینیکم لی رۆیشتوو به لام هه ر باشتره له وهی
سه رتاپام خوین بی و ئه وان خیرا قووتم بده ن.

په یوه ندی من له گه ل خه لکی سه رده می خۆم به پرووکه ش ئاوا
بوو، سه ره رای ئه وهش درزیکی تیگه وتبوو که هه ستت پی
نه ده کرد. هاوړیکانم نه گۆرا بوون، هیشتا په سنی ئه و
رینکو پیکییه ی منیان ده کرد، به لام من ته نها ئه و شیواوییه م

به دی ده کرد که ناخمی تهنی بوو، لام وابوو؛ لاواز بووم و
 که وتومه ته بهر په حمی چه قوی تیژی تومه تی خه لک، خه لک
 له بهر چاوم ئیتر نه و بیسه ره به پیزانه نه بوون که من خوم پیوه
 گرتبوون، نه وان ئیستا وه کو دادوهر له بهر ان بهر من
 دانیشقبوون، له و کاته دا تیگه یستم؛ که شتیک له ناو مندا
 شیایوی نه وه بوو بکری، تیگه یستم نه وانیش توانایه کیان بو
 داوهریکردن تیدایه، که ناتوانن خوئیانی له بهر بگرن. به لئ
 نه وان ههروهک جاری جارن له وی بوون به لام پیکه نینیکی
 مه سخه ره نامیزانه پیده که نین، باشتهر بلیم پیم وابوو تووشی
 هه رکهس دیم به بزه یه کی شاراووه سه یرم ده کات، ته نانه ت
 نه و کاتانه شی خوئیانی و انیشان ده دا که پشتگویم ده خه ن،
 جار جاریکیش که ده چوممه شوینه گشتیه کانه وه له خورا
 هه لده نوتام و ته نانه ت جاریکیش زرم به عه ردیدا که وتم. نه و
 فه ره نسویه لوریکیه دیکارتیه یی له ناومندایه به هوش خوئی
 هاته وه و نه و پووداوانه ی خسته نه ستوی قه زاوقه دهر، واته
 خودا، به لام به دگومانیه که له ناخی مندا هه ره پوهویه وه.
 وه ختیک به خومم زانی؛ ئیتر زور زه حمه ت نه بوو بوم بوون
 بیته وه که دوژمندارم، بهر له هه موو شتی له پیشه که مدا و
 دوایش له ژیانی پوژانه مدا له گه ل خه لک، به شیکیان
 له بهر نه وه ی کومه کم کردبوون و به شیکیان له بهر نه وه ی ده بوو

خزمه تیان بکه م . به گشتی هه موو ئه وانه سروشتیی بوون و من
 بی ئه وهی زیاد له پیویست پیی دلته نگ بیم، لی م پوون بوو .
 به لام نه مده زانی بوچی له ناو خه لکی کدا که زور که م ده مناسین
 یان هه ر نه مده ناسین، ده بوو دوژمنم هه بی؟ ئه وه هیجگار
 ناخوش بوو، من هه می شه له که سه یری ساوی لکه بیانم ده کرد -
 که چند نمونه یه کم بو باسکردی لام وابوو ئه و خه لکه له
 خویانه وه و له دووره وه داوهری ده که ن و نامناسن، لام وابوو
 گه ر بمناسن ناتوانن خویشیان نه وی م، به لام وا ده رنه چوو، به
 تایبته خه لکانیک رقیان لی م بوو دوژمنایه تیان ده کردم که له
 دووره وه ده یانناسیم و من هه ر نه شمده ناسین، ره نگه
 وایانزانی بی ت ژیانیکیی خوش و ئارام هه یه و له به خته وه ریدا
 ته پاوتل ده که م . ئه م تاوانه بو لی خوشبوون نابیی، حاله تی
 سه رکه وتن ئه گه ر به شیوه یه کی تایبته ده ربکه وی ده توانی
 که ریش هار بکات، له سه ریکی تریشه وه ژیانی من تا پاده ی
 ته قین پر بوو، به هوی که م کاتیمه وه ئه و خه لکه ی
 ده ستپیشخه رییان ده کرد ببه هاورپیم ره تم ده کرنه وه، دواییش
 هه ر له بهر ئه مه وه لام نه دانه وه که ی خومم له یاد ده کرد، به لام
 ئه وانه ی ویستبوویان ببه هاورپی و براده رم خو ژیانیان وه ک
 من پر نه بوو، هه ر بویه شه خو بواردنکه ی منیان له یاد
 نه ده چوو وه .

گەر بىمەۋى تاقە يەك نمونە بەيىنمەۋە، دەبى بلىم ھەر
 ئاۋھاش بوو كە دواچار ژنەكان خەراپ لەسەرم دەكەوتىن، ئەو
 كاتەى بۇ ژنانم تەرخان دەكرد نەمدەتوانى بۇ پىاۋانى تەرخان
 بىكەم و ئەوانىش ھەمىشە لەو تاوانەم خۆش نەدەبوون، چۆن
 دەكرا ئەو كىشەيە لە كۆل خۆم بىكەمەۋە؟ خەلك تەنيا ئەو
 كاتە دەھىلن بەختەۋەر بىت؛ گەر بە حوسن و پەزى خۆت
 بەختەۋەرىيەكەتياں لەگەلدا بەش بىكەيت. بەلام بۇ ئەۋەى زۆر
 بەختەۋەر بىت؛ پىۋىست ناكات زۆر ئاگات لە خەلك بىت،
 ھىچ رىگەيەكى تىرت نىيە يان بەختەۋەرىبوون و دادگايكردن،
 يان بەدبەختى و بىگوناه دانان. سەبارەت بە منىش
 ناساھەقىيەكە زۆر لەۋە گەۋرەتربوو؛ من بە تاۋانى
 بەختەۋەرىيەكانى پىشوووم حوكم درابوووم، سەردەمانىكى زۆر
 بەو ۋەھمەۋە ژىابوووم و كە ھەمووان لىم پازىن، لە كاتىكدا
 لەشەش لاۋە داۋەرى و پىلارم بەسەردا دەبارى، لە
 سەرسورمان و گىژىدا پىدەكەنيم، پۆژىك كە بە مەترسىيەكەم
 زانى چاوم كرايەۋە، لە چاوتروكانىكدا چى نەگبەتى ھەيە
 بەسەردا پزان و بىستم لى برا، ئىتر ئەوكاتە ھەموو دونيا بە
 من پىكەنى.

ئەۋە ئەو شتەيە كە ھىچ كەسنى - جگە لە و كەسانەى كە
 نازىن، يانى عاقلەكان - خۆى لەبەرى پاناگرى، دەبى تەنھا بە
 ناموحتەرمىش بەرپەرجىيان بدەيتەۋە، بۆيە خەلك لەبەر

ئەو ھى خۆيان دادوھرى نەكـرـيـن، پەلەپروسكـيانە بـۆ
 داوھرىكردنى ئەوانى تر، بەتەماى چى لەمە؟ بونيام لە كاتىكى
 وھادا تاقە بىرىك بە مېشكيدا بىت ھەروەك ئەو ھى لە
 گەھەرى پۆھىيەو ھەچاوەى گرتبى ئەو ھى؛ كە خۆى بە
 بىگوناھ دانى، لەم بارەيەو ھەموومان وەك ئەو كابرا
 فەرەنسىيە واين كە لە بۆخنوالد*، سووربوو لەسەر ئەو ھى
 نارەزايەتییەك بدات بەو چاودىرە جوولەكەيەى كە وەك خۆى
 دىل بوو، نارەزايەتى؟! چاودىرەكە و ھاوپىكانىشى دەستيان
 كرد بە پىكەنين و وتیان: "برادەر، سودى نىيە، لىرە لەسەر
 ھىچ شتىك نارەزايەتى دەرنابردى" ئەو كابرا فەرەنسىەش
 دەيگوت: "سەيربەكەن.. وەزەكەى من تايبەتە، ئاخىر من بى
 تاوانم!". ھەموومان لە وەزەكى تايبەت بە خۆمانداين و
 دەمانەوى داواى شتى بکەين، ھەموو دەمانەوى بە ھەر نرخى
 بى بى تاوان بين، تەنانەت بۆ ئەم ويستە گەر پىويستى كرد
 خوا و مرۆقاىەتیش تاوانبار بکەين. گەر يەكىك بە تىكۆشانى
 خۆى زىرەكەك يا دلفراوانىيەك بنويىن و تو دەستخۆشى لى
 بکەيت كۆلى پىي خۆش دەبى، بەلام ئەگەر لە
 دەستخۆشىيەكەتدا پىي بلىي تو ئەمە چاکەيە ھەر لە
 خويىنتايە، ئىتر شاگەشكە دەبى، دەفپى.

*Buchenwald-بۆخنوالد: يەكىك لە گەورەترین كامپى كوشتن و كارى نۆرە ملىي نازىيەكانە كە
 جولهكان و كەمەنەتەوكانى تری تىدا ئەشكەنجە دراو، لەم ئوردوگاىەدا ۵۶ ھەزار كەس كوژراو،
 وى

له به رانبه ریشدا گهر به تاوانباریک بلئیت تو سهرچاوهی
 تاوانه که له که سیتی و له ناخیدا نییه، به لکو به هوی
 هه لومه رچیکه وه ئه وهت له ده ست قه وماوه، ئه وایه ک دونیا
 مه منونت ده بی، ته نانهت که تو به رگرینامه کهت له و
 پیشه کهش ده کهیت، ئه و رپیک له و ساته دا ده داته پر مهی
 گریان، به وه شه وه باشی و لیهاتووی سروشتی هیچ کات
 شایانی به رز نرخاندن نییه، هه روهک چون به رپر سیاره تی ئه و
 تاوانبارهی له ناخیدا تاوانباره که متر نییه له وهی به هوی
 هه لومه رچیکه وه تاوانبار بووه . به لام ئه م فیلبازانه داوی
 به خشین ده کهن، واته خوده رکردن له ژیر باری به رپر سیاریدا،
 بی شه رمانه هه لومه رچی تایبته ده کهن به بیانووی
 تاوانه کانیمان، ته نانهت گهر زور نه گونجا و دوور له راستیش
 بیته . گرنه گ ئه وه یه بی تاوان بیته و گومان نه کری له و
 فه زیله تهی له له دایکبـوونیه وه پیی به خـشـراوه و
 که موکورتیه کانی وهک پووداویکی تیزتیپه ر و شتیکی کاتی
 سه یریان بکری .

پیشتر عه رزم کردی مه سه له که هه ر ئه وه یه دادوه ریکردن له
 گوری نه مینی، به لام ئه وه ئه سته مه چونکه زه حمه ته بونیا
 هه م خه لک لی خوشبی و هه م خوشیشیان بوئی . تو ته ماشا
 بکه؛ هه مووان ده یانه وی ده وله مه ندین، بو؟ هوکاره کهیت له
 خوت نه پرسبووه؟ دهی دیاره بو ئه وهی خویمان به سه ر ئه وانی

تردا بسه پيئنن . به تايبه تيش سامان پياو ده پاريزي و ناهيئي
 ده سته جي دادگايي بکري، پاره؛ تو له قهره بالغي ناو
 ميترووه ده باته ده ري بو ژور يکي ناسنيني چکوله که
 نوتوموبيله، تو له باخه گوره کانداه پاريزي، له تخته خه وي
 ناو فارگونه کان و له ژوره پاراوه کاني که شتيشدا، له خه لکت
 جيا ده کاته وه . سه ره پای نه وانه ش دوستي نازيزم، پاره
 به لگه ي بي تاواني بونيام نييه، په ننگه ماويه ک
 مه حکومکردنه که ت هه لپه سي ري يان دواي بخات، به لام ناتواني
 تاسه ر تو ببوي ري، به هه رحال بو کاتي خوي پاره فرياد په سه .
 له هه مووشي گرنگتر؛ قهت برپوا به هاوري کانت مه که که
 ده يانه وي له گه لپان راستگو بيت، نه وان خودا خودايانه تو
 چون پيت باشبون، هه ر ناوا پيت باشبن و نه و متمانه يه ي
 له سه ر راستي تووه هه لپان هينجاوه بي که يت به تو يشووي
 ري گه يان، چون ده کري راشکاوي مه رجي هاوري گرتن بي؟
 داواکردني حه قيقهت به هه ر نرخيک بي، خه يال يکه له هيچ
 شتي خوش نابي و هيچ شتي خوي له بهر ناگري، جور يک
 شه هوه ته، جاري وا هه يه جور يک له ناسوده يي يان
 خو په رستييه . که وايه گه ر ديتت خوت ناوايت، دوودل مه به؛
 به لپيني راستگويي بده و تا خوا حه ز ده کات درو بکه، ناوها
 تو وه لام ي ناره زووه شاراوه کاني نه وان ده ده يته وه و به م جوره
 له دوو سه ره وه خوشه ويستي بو خوت ده پچري .

ئەم بابەتە ھېندە راستە كە ئىمەومانان بە دەگمەن سفرەى
 دلمان بۆ ئەوانە رادەخەين كە لە خۆمان باشتەن، تەننەت
 ھەر لىشىيان ھەلـدەين. لەبەرانسەبەردا؛ زۆرەى جار
 نەينىيەكانمان بۆ بونىامگەلىك دەدركىنين كە لەخۆمان دەچن
 و لە لاوازی و تىكشكاويدا ھاوبەشىن، لەبەرئەوھى ئىمە
 نامانەوئى خۆمان چاك بكەين يان باشتەر بىين، چونكە گەر
 ئەوھمان بويسەتبا دەبسوو لە پىشدا مل بە لاوازی و
 دەستەوستانى و تاوانبارىي خۆمان بەدين، ئىمە ھەر دەمانەوئى
 بەزەبىيان پياماندا بىتەوھ و لە و رىگەيەى گرتووومانەتە بەر
 ھانمان بەدن. بەكورتى؛ دەمانەوئى ئىتر كەمتەرخەم نەبىين
 لەھەمان كاتىشدا ھەولەك بۆ باقزى دەروونى خۆمان نەدەين،
 نە لە بىشەرمى وەكو پىويست شتىكمان پى براوھ و نە لە
 فەزىلەت، نە ھىزى گوناھكردنمان تىدايە و نە تواناي
 چاكەكارى. تۆ ھىچ يەكەك لە بەرھەمەكانى (دانتي*) ت
 خويندۆتەوھ؟ سەيرە! كەوابوو جەنابت دەزانى دانتي لە
 ملمانىي نىوان خودا و ئەھرىمەندا باوھەرى بە فرىشتەى
 بىلايەن ھەيە و ئەوان لە بەرزەخدا دادەنيت كە دالانىكە بۆ
 دۆزەخ، دوستى شىيرىن ئىمە لەو دالانەداين.

* Dante Alighieri - دانتي: ۱۲۶۵-۱۳۲۱ شاعىر و زمانناسى ئىتالى، خاوەنى شاكارى ئەدەبىي
 (كۆمىدىيەى خودايى - Divina Commedia) وى.

سه بر؟ بئگومان جه نابت له سهر حه قى، له چاوه پروانى پوژى
 په سلاندا (قيامه تدا) ئيمه هر پيوستمان به سه بره، به لام
 خاله گرنه كه نه وه يه؛ ئيمه په له مانه، تهنانه ت نه وه نده مان
 په له يه نه وه تا من بوومه ته دادوه ريكي توبه كار. له گه ل
 نه وه شدا ده بئ؛ پيش هر شتى به ره مى دوزينه وه كانم ببينم
 و خووم له گه ل پيكه نيني نه وه خه لكه دا به كلايسى بكه مه وه،
 وه لامى نه وه شه وهى بانگيان كرد بووم - هر به راستى بانگيان
 كرد بووم - بده مه وه، يان لايه نى كه م به شوين وه لامدا بگه ريم.
 كاريكى ئاسان نه بوو، ماوه يه كى زور به شوينيه وه بووم، له
 پيشدا نه وه پيكه نينه به رده وامه و نه وانهى وا پيده كه نين و ايان
 ليكردم؛ پروونتر له ناخى خوومدا بگه ريم و دوايش بووم
 ده ركوت من ئاسان نيم، پينه كه نيت! نه م حه قيقه ته وه ك
 نه وهى ده رده كه ويئ نه مه نده سه ره تايى نيه، وادياره به و
 حه قيقه ته ده لين سه ره تايى كه پاش هه موو حه قيقه ته كانى تر
 ده دوزرئته وه، هيچى تر.

به هه رحال پاش نه وهى به وردى له خووم كوئيبه وه، ئينجا
 په رده م له سهر دوو پروويه قوله كهى مه خلوق لادا، نه مه نده
 زه نى خووم هه لكولى تا گه يشمى، خاكه پاييه كه م له زال بوون
 و فه زيله ت و نازارداندا هاو كارم بوو. من به ريگه ي ئاشتى
 شه رم ده كرد و ناخرييه كه شى هر له ريگه ي بئ نيازى و
 پايه بلندييه وه، نه وهى حه زم لئى بوو ده سته به رم ده كرد، بو

نمونه گهر پۆژی له دایکبوونمیان له یاد بکردبایه ههرگیز گلهیم
 لێ نه دهکردن، ددان به خۆداگرتنم له و شتانه دا سه رسامی
 دهکردن، به لام خه یالی به رزه فری من زور له وه زیاتر بوو، من
 چه زم ده کر فه رامۆشم بکه ن، بۆ ئه وی دوایی سه باره ت به م
 فه رامۆشییه گلهیی له خۆم بکه م، چه ند پۆژی به ر له وه ی ئه و
 پۆژ پڕشانه زیه بگات که رینکه وته که یم به باشی ده زانی - مه گهر
 ئه وه ی یه ک پۆژ ویستبیتم به فیئل پۆژمی ره که ی ماله وه
 ده ستکاری بکه م - من له بۆسه دا ده بووم، ئاگایاری زمانم
 ده بووم نه با دا قسه یه کم له زار ده رپه ری و سه رنجی ئه و
 که سانه پاکیشی که من له دلله وه په یمانم به خۆم دا بوو
 بیانشکینم، که ته نه اییم خۆی ده سه لماند، ئه و کات ده متوانی
 خۆم بده مه ده ست تۆخرنی غه میکی پیاوانه .

به و شیوه یه هه موو چاکه کاریه کانی من کۆمه له دراویک بوون،
 که دیوی پشته وه یان هینده ی دیوی پیشه وایان دره وشاوه
 نه بوو، راسته له سه ریکی تره وه عه یب و عاره کانم به قازانج
 ده شکانه وه . بۆ نمونه هه ر ئه وه ی ناچار ده بووم دیوه
 ترسناکه که ی خۆم بشارمه وه، منی سارد نیشان ده دا و ئه وان
 ئه مه یان له گه ل فه زیله تی مندا به هه له تی که ل ده کرد . بیباکی
 و ساردی من خۆشه ویستی ئه وان ی بۆخۆی پاده کیشا و
 خۆپه رستیم له به خشینه کانمدا ده گه یشه لوتکه . له کورتی
 بیهرمه وه - تا زیاده ره وی له نمونه هینانه وه دا زیان به

به لگه هینانه وه کانم نه گه یه نیخ به لام چۆن بلسیم؟ خۆم وا
 ده نواند که سیکی شیلگیر و توورپه و تووسنم، که چی قهت
 نه مده توانی له به رانبهر پیشکه شکردنی پیکتیک مه ی یان
 خۆبه دهسته وه دانی ژنیکدا خۆم راگرم. به چالاک و به هیز
 به ناویانگ بووم، به لام سنوری قه له مره وه م ناوجی بوو.
 به ناشکرا بانگه شه ی راستگویی و وه فاداریم ده کرد، لام وایی
 له نیوان نه وانه ی ده مناسین، سه ره نجام یه ک که سیان نه بوو
 خیانه تم لی نه کردیی. دیاره نه مده هیشت خیانه ته کانم دهستی
 وه فاداریم بگری. من کاری زۆرم ده کرد و له سایه ی نه و چیژه ی
 وه مرده گرت هه رگیز له هاوکاریکردنی خه لک پانه ده وه ستام،
 به لام له به لگه نه ویستی نه م بابه ته هه رچی به یادی خۆم
 ده هینایه وه ته نیا به پرواله ت ئوخژنم ده هاتی، به یانی وه ها
 هه بوو؛ نه مه نده خۆم دادگایی ده کرد، تا ده گه یشتمه نه و
 نه نجامه ی من ته نیا له سووک کردنی خه لکیدا شاره زاییم
 هه یه. زۆریه ی جار نه و که سانه پتر له کۆمه کی من سوومه ند
 ده بوون که پتر سوکایه تیان پیکرابوو. له گه ل پیزی زۆرمدا بو
 ئینسان، هه موو پوژئی پوخساری کویره کانم به تف سواخ
 ده دا.

نه ری به راست هۆکاریک هه یه بو نه م کاره؟ به لی هۆکاریک
 هه یه به لام نه مه نده سووکه هه ر دلم بوی ناچیی، به هه رحال
 بیانوو هه کم نه وه یه؛ من هه رگیز نه متوانییوو له دلمه وه بپروا

بکەم کە کاروبارەکانی مرۆف گرنگ و بایەخدارن، شتی گرنگ
کامە بوو؟ لەو بارە یەوێ هێچم نە دەزانی، ئەوێ من دەمدی؛
جگە لە یارییەکی بێتام یان گەمە یەکی ناخۆش بۆ
خۆخافلانن هێچی تر نەبوو. ئەزانی هەر بەراست هەندێ
بیروباوەر هەن من قەت لێیان تێنەگە یشتم!

هەمیشە بەسەر سوپرمان و غەمەوێ بەد دەمروانییە ئەو
بوو نەوەرە سەیرۆسە مەرانی بۆ پارە دەمردن، یا لە ئازاری
لە دەستدانی پلەوپایە هیواپراو دەبوون، یان بەشانازییەوێ
خۆیان لە پێناو بەختەوێ خێزانە کە یاندا دەکردە قوربانی.
من باشتر لە حاڵی ئەو هاوڕێیەم گە یشتم کە هاتبوو بەسەریدا
واز لە جگەرە بەینیی و هینا بووشی، بەلام کە بەیانییە کە لە
پۆژنامەدا خۆیند بوویەوێ؛ یە کەم بۆمبێ هایدروژینی تەقینراوێ
و شوینەوارە سەر سوپهینەرە کانیشی بۆ پوون بوو،
دەستبەجێ هەستا بوو و خۆی کرد بوو بە دوکانی جگەرە
فرۆشیکدا.

هەلبەت جاری وا هەبوو وا خۆم نیشان دەدا کە ژیان بەهەند
وێر دەگرم، بەلام هەرزوو ئەو بەهەند وەرگرتنەم لێ دەبوو
شتیکێ سوک و بێ مانا، پۆلە کە خۆم تا ئەو شوینە ی کە
دەمتوانی باش وازی دەکرد؛ ئەو پۆلە ی لە ئەستۆم بوو من
تیایدا بونیامیکێ و نیشتیمانپەرور و لێهاتوو و مرۆفدۆست و
دژەستەم و بەئەخلاق بووم و پرقم لە سوکی و نزمی بوو.

سەرت نەيەشيئەم، تۆ تا ئىرا تىمدەگەيت، من وەك ئەو
 ھۆلندىانە وام كە لىرەن بىئ ئەوہى لىرەش بن، ئەو كاتەى
 پلەيەكى زياترم وەردەگرت، لىرە نەبووم. من ئەو پۆژانە نەبىئ
 كە وەرزشم دەكرد يا ھەر بۆخۆشى خۆمان شانۆيىمان دەكرد
 و پۆلم دەگىرا، ئەگىنا ھىچ كاتىكى تر لە دلەوہ نارەحت
 نەبووم، لە ھەردووکیاندا پىسايەكى يارىکردن ھەبوو كە
 زۆریش گرنگ نەبوو، بەلام خەلك پىيان خۆش بوو بە گرنگ
 وەربىگرن، من بە خرۆشىكى زۆر زۆرەوہ ھەزم لە كىبىركىيى
 يەكشەممانى شانۆى ئەو مەيدانەيە كە پرە لەخەلك و ھۆلى
 شانۆ، ئەوئى تاقە شوينى ئەم دونيايەيە كە من تىيداھەست
 بەبى گوناھى دەكەم.

بەلام كە عەشق يان مەرگ يان ھەژارى دىتە گۆرئى، كى ھەيە
 بلىئ ئەمە رەوايە؟ چىمان لە دەست دى؟ من ئەشقى
 (ئىزۆلت)* لە كىتب و شانۆدا نەبىئ قەت بەپاستى نازانم. لام
 وابوو بىنەرەكان جارچار دەكەونە ژىر كاريگەرى پۆلى
 خۆيانەوہ، وەلامى بىرگرتە داماو و تاوانبارەكانىشم لەگەل ئەو
 بپوايەم تەواو يەكى دەگرتەوہ، پاش ئەوہ من لە نىو خەلكىدا
 دەژيام بىئ ئەوہى بەشدارى ھەز و ئارەزووہكانيان بم، باوہ پم
 بەو بەلئىنە نەبوو كە دەمدا، ئەوہندەشم پىز لەلايان ھەبوو كە

* Tristan et Yseult-ترىستان و ئىزۆلت: داستانىكى تراژىدىيى عاشقانەى گەرموگورە، لە نىوہى

نووہمى سەدەى دوانزەدا نوسراوہ . و.ف

چاوه پروانییه که یان له باره ی مالبات و ژیانی کۆمه لایه تیمه وه بهینمه دی، به لام هه موو جارئ جوره گه مره ییه ک هه موو کاره که ی لی تیکده دام. من هه موو ژیانم له تیپه رین به دوو ریگادا به سه ر بردوووه؛ زۆریه ی هه ره کاره گرنه گه کانیشم نه وانه بوون که هینه ی ئیشه کانی تر به خۆیانه وه ده ستیان نه گرتووم. به لام هه ره نه وه نه بوو به زیاد بوونی قۆریاته کانم نه توانم له خۆم خۆش بوم و به وپه ری توپه ییه وه له م دادگاییکردنه سه ریچی بکه م، نه و دادگاییه ی پیم وابوو له ناوه و له ده ره وه م کراوه؛ نه مه ش وای لی کردم به شوین ریگه ی بزگار بووندا بگه ریم؟

ژیانی من، وه ک بلئی هیچی به سه ر نه هاتبئی، به پرواله ت به رده وام بوو، من کینگلم ده دا و ده تلامه وه، ده تگوت په سن و پیاه لدانی خه لک بو من دوو نه وه نده زیاد ی کردوووه، ریک لی ره دا بوو هه مووشتیکی تیکچوو به سه ر یه کدا. تو نه وه ده ربینه ت له بیره که ده لی: "واوه یلا به حالی که سیک، که هه مووان مه دخی بکه ن!" "ئاها! نه وه ی نه م قسه یه ی کردوووه .. ده بی به ئالتوون بینووسی، واوه یلا به حالی من، ئیتر ده بوو بووه ستم و وه ستام.

له و کاته دا بوو خه یالی مه رگ له ناکاو هاته نیو ژیانی منه وه، نه و سالانه م ده ژمارد که مه ودای نیوان من و مه رگ بوون، به شوین نه و پیاوانه دا ده گه رام که هاوته مه نی خۆم بوون و

مردبوون، ئازارم دەچەشت لەو خەيالەى كە دەرفەتى تەواوكردى كاره كەم نىيە، كاره كەم چى بوو؟ هيچ نەمدەزانی، ئەرى بەراست ئەوەى دەمكرد ئەو زەحمەتەى دەهینا؟ بەلام مەسەلە كە ئەمە نەبوو. لە راستیدا ترسیكى خەراپ شوینم كەوتبوو، بونىام تا ددان بەهەموو درۆكانى خۆیدا نەنیت، ناتوانى بمریت، بەتەمای خودا یان یەكی لە نوینەرەكانى نەبووم، خو تیدەگەیت كە من زۆر لەم قسانە بالاتر بووم، بەلام لام وابوو ددان بەخەلكدا بنیم باشتەر، بو نمونه هاوپییهك یان ژنیك كە خوشم دەویست. ئەگینا گەر یەك درۆى شاراوە لە ژياندا لەگۆرئى بیست، مردن بو هەمیشە شوینبزی دەكات و ئیتر كەس لە راستى بابەتەكە ئاگادار نابى، چونكە مردوووە كە نەبى كەس ئاگای لى نىيە، ئەویش لەژیر پەردەى نەینىيەكى خۆیدا چاوى لیكناوہ.

ئەو كوشتنە رەهایەى حەقیقەت تووشى سەرە گێژەى دەكردم، بەیەك رستە پیت بلیم؛ ئەمرو سەرەپای ئەوہ گۆرانكارىانەى بەسەر ئەو خەيالەدا پرویداوہ، هیشتا چیژیكى خوش دەدا بەمن، بو نمونه چیژی ئەو خەيالەى؛ من دەزانم ئەو شتەى هەمووان لى دەگەرین چ شتیكە؛ لەمالەكەى خۆمدا شتیكم هەیه كە پۆلیسى سى دەولەتى بى هودە بەخۆیەوہ سەرقال كردووہ، بەراستى خوشە، بەلام با لى

گه پيڻ، نه وکاته هيشتا نه و دهوای دهر دپه پيڻه م نه دوزيبوووه و
و خوم نازار ده دا.

هه ليه ته خوم سه رکونه ده کرد، ناخر چ گرنگ بوو فريوي
که سيک له ميژووي مرقايه تيدا، چ خوسه رقالكردنيکي بي
جيه يه کي بييه وي فريويکي هيچ که وهک په نجه خوييهک له
زهرياي سه دهکاندا بزر بووي، بهينيسته وه بهر پوونماکي
حه قيقه ت! هه روا به خوم ده گوت نه گه ر به پي نه و مهر گانه ي
ديتوومن مهرگ هه لسه نگيتم؛ نه و هه مهرگي جهسته به سه
بو سزاداني نينسان و گوناھي پيوه ناهي ليت، مرقف له ساتي
سه ره مهرگدا رزگاري ده بيت-ياني له حه قي نه وده دا که بو
هه تا هه تايه ون ده بي- به وه شه وه که چي جار جار هه ر دل م
داده چله کا، مهرگ به رده وام له ژوور سه رم بوو، له گه لي له
پيخه ف دهرده که وتم و ستايشه کاني جار به جار بي تاقه ت
تريان ده کردم، هه ستم ده کرد دروکردن له گه ل خه لکدا به ره
به ره زياد ده کا، نه وهنده ش زور ده بي که نيتر هه رگيز بوم
ناکري کاروباره کاني خوم ريك بخه م.

پوژيک هات که نيتر گه يشته تينم؛ يه که م دزه کرده وه م بري
زياده رپه وي تيدابوو، جا ئيستا که درون دهرچووم، ده چووم
به و خه لکه گه مژه يه بليم به رله وه ي ته له و فريوه کانم بو
نه وان

پوون بیئته وه و پیاندا بته ققی، بیکیشم به چاویاندا* . گهر بۆ
ملمانئی راستی گوتن بانگم بکهن، بانگیشته که یان رپه ت
ناکه مه وه .

بۆ ئه وه ی بهر له پیکه نیی خه لک بگرم، وام دانا خۆم بخه مه
ناو گالته جار ی گشتیه وه، له سه ر یه ک دیسان مه به ستم بوو
کۆتایی به داوه ریکردنی خه لک بهیئتم، ده مو یست ئه وانه ی
پئده که نن به ره و خۆمیان پاکیشم، یان هه ر نه بی خۆم به ره و
لایان پاکیشم، بۆ نمونه وام داده نا له شه قامیکدا زرم خۆم
بکیشم به نایینایه کدا، له و خۆشیه شاراوه و چاوه پروان
نه کراوه وه له و خه یالانه وه پیم ده گه یشت، بۆم پوون ده بووه وه
که به شیک له وجودم به چ راده یه ک له خه لک بئزاره . نه خشه م
ده کیشا تایه ی عاره بانه ی که م ئه ندامه کان په نچه ر بکه م و له
ژیر ئه و ئه سه که لانه ی کریکاره کان له سه ریدا له گه رمه ی کاردا
بوون، هاوار بکه م: "خویری له برسا مردووانه"، یا له میترو
زلله یه ک له بناگوئی منالیکی شیره خۆره بسره وینم، من بیرم
له هه موو ئه وانه ده کرده وه به لام هیچیانم نه کرد، گهر کاریکی
واشم کردیی ئه و له بیر خۆم بردۆته وه . هه ر گویم له وشه ی
عه داله ت بایه له توره ییدا شیت ده بووم، به ناچار ی له
به رگری نامه کانمدا ئه و وشه یه م ده مهینسا، به لام بۆ تۆله

* مه به ست له نه ریشی پئداکیشانی ده ستکیشه به ده مووچار ی به رانه ردا له یاری بۆکشیندا، که به مه
بۆ سه ر خه له به که ی راده کیشیت . و.ف.

سه‌ندته‌وه له به‌رچاوی خه‌لك نه‌فره‌تم له‌پۆحی مرۆڤایه‌تی ده‌کرد، خه‌لكم له‌ په‌یامیك ئاگادار ده‌كرده‌وه كه‌ تێیدا په‌رده‌م له‌سه‌ر ئه‌و ناعه‌داله‌تییه‌ هه‌لده‌دایه‌وه كه‌ هه‌ژاره‌كان به‌رانبه‌ر خانه‌دانه‌كان ده‌یان كرد. پۆژیکیان له‌ چێشته‌خانه‌یه‌ك پۆبیانم ده‌خوارد، سوآلكه‌ریك هاتبوو سه‌رودلی گرتبووم، بانگی خاوه‌نی چێشته‌خانه‌كه‌م كرد فری بده‌اته ده‌ره‌وه‌ و خوشم ئه‌و خاوه‌نی عه‌داله‌ته‌م به‌ ده‌نگی به‌رز هانده‌دا كه‌ ده‌یگوت: "خاله‌ تو سه‌رودلی خه‌لك ده‌گری، ئاخ‌ره‌ وه‌ره‌ خۆت بخه‌ره شوینی ئه‌م ژن و پیاوانه‌وه" ئینجا به‌ ده‌نگیكیش كه‌ هه‌مووان گوئیان لێ بیته‌ وتم به‌داخه‌وه، خو ئیستا ناکرێ وه‌ك ئه‌و ئاغا پووسییه‌ بکه‌ین كه‌ من زۆر خوشم ده‌ویی، بیین و فه‌رمان ده‌رکه‌ین ئه‌و ده‌ست و پێوه‌نده‌ هه‌مووی فه‌لاقه‌ بکه‌ین، ئه‌وه‌ی پێزمان لێده‌گری و ئه‌وه‌شی نایگری، چونکه‌ وه‌ك ئه‌و پێی وابوو: هه‌ردوو باره‌كه‌ ئازایه‌تییه‌ و له‌به‌رامبه‌ردا ده‌بی ته‌می بکری.

له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌شدا زیاده‌په‌وه‌یی زۆرترم ده‌کرد، ده‌ستم دابوو نووسینی شیعریك له‌ مه‌دحی پۆلیس و گیلۆتیندا*، خۆم ناچار ده‌کرد بچمه‌ ئه‌و قاوه‌خانه‌ تایبه‌تییه‌ی كه‌ مرۆقدۆسته‌ شاره‌زاكانی ئیمه‌ له‌وێ خپ ده‌بوونه‌وه، دیاره‌ له‌ سایه‌ی ئه‌و

* Guillotine - گیلۆتین: ده‌زگابه‌كه‌ بۆ جیاکردنه‌وه‌ی سه‌ر له‌ جه‌سته، له‌ فه‌ره‌نسا‌دا تا ساڵی ۱۹۸۱ له‌ سزای له‌سێداره‌داندا به‌كارهاتوو و پاشتر قه‌ده‌غه‌كراوه. گیلۆتین له‌ ناوی دكتور (ژوزف ئینپاس گیلۆتین) هه‌ره‌ هاتوو، كه‌ خاوه‌نی بیروكه‌ی دروستکردنی ئه‌م ده‌زگابه‌یه‌ له‌ ساڵی ۱۷۸۹. و.ك.

پابردووو باشه‌ی هه‌مبوو، به‌گه‌رمی پیشوازاییان ده‌کردم، جا
 ئەو کات بئی ئەوه‌ی به‌سه‌ر خۆمیدا بیینم له‌ پەر قسه‌یه‌کی
 ناخۆشم ده‌نا به‌ دلایانه‌وه‌ بۆ نمونه‌ ده‌مگوت: "سوپاس بۆ تۆ
 خودایه‌" یان: "ئاه، خوای گه‌وره‌" جه‌نابت ده‌زانی ئەو
 مه‌یفرۆشه‌ بئی دینه‌نه‌ی ئییه‌ چه‌ند ترسنۆکن، به‌دوای ئەو
 نیو دێره‌ بچووکه‌دا تاوێک بئی ده‌نگی سیبه‌ری کپه‌کرده‌
 سه‌رمان، ئەوان چه‌په‌ساوانه‌ سه‌یری یه‌کیان ده‌کرد و دواتر له‌
 پڕێک ده‌بوو به‌ غه‌لبه‌غه‌لب، بڕیکیان رایان ده‌کرده‌ ده‌ره‌وه‌ و
 بڕیکیشیان بۆله‌بۆلیان بوو، وه‌ک ئیبلیس له‌ ژیر ئاوی پیزۆز،
 هه‌لده‌له‌رزین وکینگلیان ده‌دا.

په‌نگه‌ ئەم شتانه‌ به‌لاتانه‌وه‌ منالانه‌ بئی، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا
 په‌نگه‌ به‌هانه‌ی به‌هیزتر بۆ ئەم قه‌شمه‌ریانه‌ هه‌بئی، من
 ده‌مویست یارییه‌که‌ تێک بده‌م، به‌لئی ده‌مویست ئەو ناوبانگه‌
 قریوده‌ره‌ی که‌ ته‌نانه‌ت بیره‌کردنه‌وه‌ش لئی شیته‌ی ده‌کردم له‌
 ناو ببه‌م، به‌ نه‌رم و نیانییه‌وه‌ پێیان ده‌گوتم: "ئاخر پیاوێکی
 وه‌کو جه‌نابت... من په‌نگم له‌پوو ده‌بڕا، ئیتر پیز و حورمه‌تی
 ئەوانم نه‌ده‌ویست، چونکه‌ نه‌ته‌زانی چیه‌، تێکه‌ڵ بوو، جا
 چۆن وا ده‌بوو له‌ کاتی‌دا من خۆم نه‌مده‌ویست وابئی، که‌واته‌
 هه‌روا باشتر بوو پیز و داوه‌ریه‌کانیان به‌ گالته‌جاری
 په‌رده‌پۆش بکه‌م، ده‌بوو به‌هه‌ر نرخی‌ک بووه‌ خۆم له‌ کۆت و
 به‌ندی ئەو هه‌سته‌ پزگار بکه‌م که‌ خه‌ریک بوو ده‌یخنکاندم،

پیمخوش بوو ئه و بوو که له نازداره بشکینم که له هه موو
 شوینیک هیمای من بوو، تا چی له ناخیدایه بیخه مه
 پیشچاوی هه مووان، ئیستا ئه و قسه یه م بیر دیته وه که له
 پیشده می پاریزه ره گه نجه کاندایه کردم، که هاتبوون له منه وه
 شت فیر بین.

که سه روکی سه ندیکای پاریزه ران منی پیشکەش کرد و
 ئه وه نده ی به شان و بالندا هه لدا، ماوه یه ک جو له م بو
 نه کرا، ئه و جا به و که فوکول و گه رمیه ی لیم چاوه پروان ده کرا
 که وتمه قسه، به لام له ناکاو شیوازی تیکه لکردنی بابته م وه ک
 نه خشه ریگایه کی په سه ند بو به رگرینامه پیشنیار کرد، وتم
 مه به ستم ئه و شیوازه نییه که دادگا نویکانی پشکنینی
 بیروباوه ر دایانرشتوو و دز و ساحه ب مال پیکه وه دینه
 دادگا، بو ئه وه ی له سه ر تاوانی یه که میان له دووه میان
 هه لبدن، نا به پیچه وانته وه، مه به ستم ئه وه یه به پشتبه ستن
 به تاوانی پیاوه شه ریفه کان بو نمونه پاریزه ره که خو ی، ده بی
 به رگری له دز بکری، مه به ستمی خو م له و باره یه وه به پرونی
 ده بری: (وای دانتین، من پاریزه ری هاو لاتیه کی نه گبه تم که
 له به ر ئیره بیبردن له قه تلیکه وه گلاوه، له وئی ده لیم: "جه نابی
 حاکم سه رنج بفره موون: کاتیک بونیام بزانی که دلپاکییه که ی
 له لایه ن به رانه به ره که یه وه قه و زراوه ته وه بو فریو و
 ده سخه رو کردن، تووره بوونه که ی شیوازی لی خوشبوونه، به لام

به پيچەوانەوہ ئاخۆ تاوانى ئەو کەسە زۆرتەر نىيە کە لەم
 بەرەوہ لەسەر کورسىيە کەى من دانىشتووہ و لە ژيانيدا نہ
 چاکەى کردووہ نہ ئازارى فریوخواردنى چەشتووہ؟ من ئازادم،
 مەترسى دەستبەرىن و فریودانم نىيە، بەلام من کىم؟ لە غروردا
 لويىسى چوارده و لە پەرىنا تەگە و لە درۆدۆنگىيا فىرەعەون و
 لە خۆشگوزرانيدا پادشام، کەسەم کوشتووہ؟ ديارە هيشتا نا،
 بەلام ئەى ئايا لىگەراوم کەسى شياو بمرى؟ رەنگە، رەنگە
 ئامادەشەم ئەوکارە دووبارە بکەمەوہ، ئەمە لە کاتىکدا ئەو
 پياوہ، تەماشای بکەن، ئەو پياوہ ئىتر کارى وا ناکات، لەوہى
 ئەوہ کارەشى لە دەست قەوماوہ، هيشتا وپ و کاسە).

ئەو وتارە برىک هاوکارە گەنجەکانى منى شلەژاند، پاش
 تاويک کرديانە گالتە و پىکەنەين، کە منيش دەستم کرد بە
 کۆکردنەوہى ئاکام و دەرتەنجامى بەلگەهينانەوہ کانم بەوپەرى
 زمانپاراوييەوہ پشتەم بە مروف و مافە گریمانەبيەکانى بەست،
 ئىتر ئەوپەرى دلتيا بوون. ئازيزم، ئەو رۆژە غەريزە زال بوو.
 بە چەند پساتەکردنەوہى ئەو سەرشىتتییە خۆشانە،
 هەرتەوہندەم پىکرا کەمى بيروباوہرى گشتى چەواشە بکەم،
 نەک ئەوہى تەواو چەكى بکەم، يا خۆم تەواو چەک بکەم،
 ئەو سەرسامىيەى زۆرجاران لە گوڤگرەکانمدا هەستم پىدەکرد،
 ئەو ناپەحەتى و دلەخوڕپەيەى هەوليان دەدا بەسەر خۆيانى
 نەهينن هىچ ئۆخرنىكى نەدەدامى، هەروەک ئەوہى ئىستاش

به پووی تۆوه دیاره - نا حاشای لی مه که، سه رنج بده
 هرئه وه نده بهس نیسه بونیام خۆی تاوانبار بکات، تا
 گوناهاه کانی هه لوه ری، له بهر ئه وه ی من وه ک مه ریکی بی
 تاوان بووم، ده بوو به شیوه یه کی تایبته ت خۆم تاوانبار بکه م و
 زۆری خایاند تا ئه و ریگایه فیرووم، کاتیکیش ئه وه فیرووم
 ته واو ته نیا و بی په نا که وتبووم، تا ئه و کاته ش پیکه نین
 هه روا گرتبووی ده ورم، بی ئه وه ی هه وله په رته وازه کانم
 سه رکه وتووبن و کاره خیرخوازانه و ته قریبه ن دۆستانه کانم
 کۆتایی پی بینیت.

به لام وا پۆژ ئاوا ده بی و ده ریا هه لده کشی، زۆر ناخایه نی
 که شتییه که مان ده که ویته ری، برپوانه کۆترکان له و سه ریوه
 پۆل ده به ستن، خۆیان ده ترنجینه پال یه ک و هه لکوپرمان.
 ئه وه پرووناکی داده کشی، ده ته وی پیده نگ بین و چیژ له م
 ساته وه رگرین که نیشانه ی غه میکی شوومی تیدایه ؟ نا، تو
 زۆر دلت داوه ته به سه رهاته که م؟ گه وره یی خۆتانه، نیستا
 په نگه ته واو تامه زرووی بیستنی به سه رهاته که ی من بووبیت.
 به رله وه ی باسی دادوهره تۆبه کاره کانت بو پروون بکه مه وه،
 ده بی باسی پابواردن و (فه رامۆشخانه) ت بکه م.

تۆ به هه له داچویت هاوړی ئازیزم، که شتییه که خیرا ده پروات
 به لام زویدرزئی ده ریایه کی نیوه مردوو یان مردووه، به و که ناره
 ته ختانه وه که له ته میکی خه ستدا نوقم بووه، ناکرئی بزانی
 له کوئوه ده ست پی ده کات و له کویدا کوتایی دیت، له
 باریکی ئاوادا ئیمه بی هیچ ئاماره یه که به روه پیش ده پوین و
 ناکرئی دیاری بکرئی خیرایمان چهنده، ئیمه به روه پیش
 ده ئازوین و هیچ شتی ناگورئی، ئه مه ده ریوانی نییه، به لکو
 خه ون و خه یاله .

له کومه له دورگه کانی یوناندا، من هه ستم به پیچه وانه ی ئه مه
 ده کرد، په یتا په یتا دورگه ی نوئی له ئاسووه ده رده که وتن و
 که وانی بی تروسکه یان سنووری ئاسمانی دیاری ده کرد،
 که ناره به ردینه کان هیکرا هیکرا ده ریایان دوو که رت ده کرد بی
 ئه وه ی بیشیوینن، له پوناکیدا هه مووشتیک هیما بوو، بی
 ئه وه ی خومان ماته ل بکه یسن به به له مه بچوو که که مان که
 به زحمه ت خوی ده کشان، له دورگه یه که وه بو دورگه یه کی تر

دەچپوین. من دەتگوت شەو و پوژ بە پەوگەى پیکەنین و
کەفدا دەفرم، لەو کاتەوێ یۆنان خوشی؛ لە قوژبنيکی پۆحمدا،
لە سوچيکی يادەووەریمدا بی ماندوو بوون لە دەریادا
سەرگەردانە. ئاھ... یادەووەری منیش سەرگەردانە، شاعیرانە
قسە دەکەم! دۆستی ئازیز تکا دەکەم؛ مەهیلە وابم.

هەر بەراست تۆ یۆنانت دیوێ؟ نا؟ چ باشتر! لە جەنابت
دەپرسم ئیمە لەوێ چى دەکەین؟ ئەوێ دلی بی خەوشی
دەوێت، دەزانى لەوێ پیاوێکان دەست دەخەنە ناو دەستی
یەک و دوو دوو بە کۆلانەکاندا پیاسە دەکەن؟ بەلێ، ژنان لە
مالێ دەخزین و پیاوانى کامل و بەرپز دەبینى، کۆلێ
سمیلیان هیشتۆتەوێ دەستیان خسۆتە دەستی یەک و
بەوپەرى دلنايیهوێ بە شەقامەکاندا پیاسە دەکەن، لە
خۆرەلاتیش جار جار وایە؟ دەى باشە، بەس پیم بلێ؛ تۆ
ئامادەیت لە شەقامەکانى پاريسدا دەست بخەیتە دەستی
منەوێ؟ ئاھ کورپى باش گالتە دەکەم، ئیمە فیىرى
موجامەلەین، چەپەلى گەیشتۆتە رادەیهک خۆمان بنوینین.
بەرلەوێ لە دورگەکانى یۆنانستان دابەزین دەبى پاک پاک
خۆمان بشۆین، لەویا دەریا پوون و بیگەردە و چيژ بیخەوش
و ئیمەش...

با لەسەر کورسى ئەم کەنارە دانیشین، چ تەمیکی خەستە،
وابزانم من لە نیوێ باسى "فەرامۆشخانە" دا بووم، بەلێ،

عەرزت دەكەم مەبەستم چىيە، پاش ھەولسى زۆرم، دواى ئەوھى چاوقايىمى و لسوتبەرزىم گەيشتە ئەوپەرى، لە بىئ ھودەى كارەكانم ماندوو بووم و بپيارمدا لە خەلك دور بگەومەوھ. نا بەدواى دورگەى چۆلدا نەگەپام، دورگەى وا ھەر نەماوھ، پەنام دەبەر ژنان برد، تو دەزانى ئەوان ھىچ كاتى ھىچ لاوازيبەك بە خراپ نازانن؟ زۆرتەر ھەولدەدەن ھىزى ئىمە بىئ ھىز بگەن، ھەربۆيە ژنان پاداشتن، نەك بۆ جەنگاوەرەكان بەلكو بۆ تاوانبارەكان.

ژن پەناگە و كەنارى ئەوھ، ھەر لە پىخەفى ژنداىە كە دەدەن بەسەريداو دەيگرن، ئەرى ژن تاقە شتى نىيە لەم بەھەشتەى زەمىنەوھ بۆمان جىماوھ؟ ماندوو شەكەت پووھ و بەندەرە سروشتىيەكەى خۆم پامدەكرد، بەلام ئىتر وتارم نەدەدا، ئىستا وەك غەريزە برىئ خۆم دەنوئىتم، دواجار تواناى داھىتانم نىيە، لە وتنىشى دوو دلم، دەترسم ھەمدىس قسەيەكى ناشرىن لە زارم بپەرى، وابزانم پىك لەم كاتەدا بوو كە ھەستم كرد ديسان پىويستم بە عەشقە، بىزەوەرە، وانىيە؟ ھەرچۆنى بىئ ئازارىكى نادىارم ھەبوو، جۆرى لە بىئ بەريبوون، كە بۆشايىيەكەى ناخى بەرىن تر دەكرد و پىگەى دەدام؛ بەشىك بەناچارى و بەشىكىش وەك كونجوكۆلىيەك، ھەندى بەرپرسىارىتى بگرمە ئەستۆم، چونكە پىويستم بەوھ بوو،

خه لکم خوشبوئی و خوشیان بویم، پیم و ابوو عاشق بووم، له
 راستیدا خۆم کهر ده کرد.

زۆرجار ته ماشام ده کرد؛ پرسیاریکم هیناوه ته گۆرئی، که
 پیاویکی به ئەزموونی وهک من هه میسه خۆی لی بوارد بوو،
 گویم له خۆم بوو ده مگوت: "خۆشت ده ویم؟" ده زانی وا باوه
 له وه لامي ئەو جووره پرسیارانه دا ته نها بلین: "ئەئى تو؟"
 گەر بمگوتبا منیش، ئەوه به پرسیاریتییه کم ده خسته ئەستۆم
 که له ئاستی ئاسایی ههستی راسته قینه م بلند تر بوو، گەر
 ویرابام بمگوتبا نا، له و پیشهاته ده ترسام که له وانیه ئیتر
 خوشیان نه ویم و ئەوهش ئازاری ده دام. هه رچه ند ئەو ههست
 و سۆزه ی به هیوا بووم له سایهیدا به سهیمه وه، زۆرتر ده که وه
 ژیر هه ره شه وه، که چی من زۆرتر ئەوه م له یارکه ره که ی
 به رانه رم ده خواست، هه ربۆیه ناچار به هه ندی به لئیندان
 بووم، که جار له دوا ی جار روون تر ده رده که وت که به زۆر دل م
 ناچار ده که م ههستی خۆی بری زیاتر بریژی. به م شیوه یه
 خۆم وهک گه مژه یه کی خوینشیرین هاته پیشچاو، که به وردی
 لاپه رده ی 'پرسیار و وه لامي ههست و سۆزی ناو گوڤاره کانی
 خویندۆته وه و هاتووه باسی عه شق و مه شق ده کات، تو
 ده زانی ئەم دلنیا بوونه که مه دنکیش و یه کلایسی که ره وه یه؟
 منیش هه ولما تاوانای خۆم له قسه کردن له سه ر عه شق تا قی
 بکه مه وه و دوا جاریش خۆم پازی کرد، لایه نی که م تا کاتییک

که ئەو مەعشوقم بوو من تێگەیشتم؛^۱ لاپەرەئێ پرسیار و
 وەلامی هەست و سۆز^۲ لە پۆژنامە و گوڤارەکاندا فیرت دەکەن
 چۆن باسی عەشق بکەئێ، بەلام فیرت ناکەن چۆن عەشق
 بکەئێ. پاش ئەوەئێ دڵم بە تووتیەک نووسابوو دەبوو لەگەڵ
 ماریکدا بچمە جێیەوه، هەربۆیە لە قۆلێکی ترەوه شوین ئەم
 عەشقه کەوتم کە کتیبەکان مژدەکەیان دەدا و خۆم هەگیز
 لەزێاندا نەمدیبوو.

بەلام من هیچ ئەزموونیکم لەم کارەدا نەبوو، زیاتر لە سی
 سأل بوو تەوقاوتەوق؛ عاشقی خۆم بووبووم، چۆن دەمتوانی
 ئومیدی ئەوهم هەبێ دەستبەردای ئەم خووهم بێم؟ من وازم
 لەو خووهئێ خۆم نەهینا و هەروا لە تاسەئێ عەشقدامامەوه،
 بەلێنەکانم زۆرتر کرد، لە پابردوودا لەگەڵ دەستەبەک ژن
 پەبوەندیم هەبووه، ئێستا لە یەک کاتدا گرفتاری چەند
 عەشقیک بووم، لەگەڵ ئەوەشەدا کە لە جاران بەتالتر و
 بێباوەرتر بووم، کەچی هەر ئەوانم بەدبەخت دەکرد، ئەرئێ
 ئەوهم بۆم باس کردی کە تووتییەکەئێ من ئەمەندە بئێ هیوا
 بوو خەریکبوو خۆئێ لەبرسان بکوژیت؟ باش بوو لەکاتی
 خۆیدا گەیشتمئێ و فریای کەوتم، هەتا توشی بوو بە توشی
 ئەندازیاریکەوه کە لە سەفەری بالی^{*} گەرابوووه وه و

* بالی ناوی دوورگەبەکە لە دوورگەکانی ئەندەنوسیا و (بال)یش شارێکە لە فەپەتسا، پەون نیبە
 لێزەدا نووسەر کامیانی مەبەستە. وک

سەرورپیشی ماش و برنجی ببوو، پۆژنامە و گوڤاری
 خۆشەویست پیشتر تاریدی ئەویان کردبوو. هەرچۆنێ بێ،
 لەبری ئەوەی وەک دەلێن بەرەو ئەبەدیەتی عەشق برۆم و
 بکەومە بەر لێ خۆشبوون، کەچی نەک وا نەبوو، بگرە هەلە و
 سەرلێشیواویەکانم زیاتر بوو، هەر بۆیە بەشیوەیەک لە عەشق
 بێزاربووم تا چەند سالی نەمتوانی کە گویم لە دەستەواژەی
 "ژیانی پەمەیی" ** و "مەرگی عاشقانهی ئیزۆت" بێت، لێوی
 خۆم نەگەزم. بۆیە هەولمدا واز لە ژنان بێنم و بە پاکێ و
 دانبەخۆداگری بژیم، ئاخەر هەر هاوڕێیەتییهکەیان بۆ من بەس
 بوو، بەلام ئەوە وەک ئەوە وایە لە ناوەراستی یارییهکەدا وازی
 لێ بێنی. لە چیژ بترازی، ژنان لە پادەبەدەر وەپسیان دەکردم
 و دیاربوو منیش ئەوانم وەپس دەکرد، کاتی کە یاری لە گوپی
 نەبوو، ئیتر نواندنیش لە گوپی نابێ، ئەو ساتە من بێ
 ئەملاولا لەگەڵ واقع پووبەروو دەبووم، بەلام دوستی من؛
 واقع زۆر زۆر ناخۆش و وەرزکارە.

کە لە عەشق و پاکیزەیی بێ هیوا بووم هاتمە سەرئەوەی
 دەست بدەمە بێ ناموسی. بێ ناموسی زۆر باش جیگای
 عەشق دەگریتهوه، پێکەنینەکان خامۆش دەکات و هەمدیس
 بێ دەنگی دینیتەوه و بە تاییبەتی نەمری دەبەخشیت.

** ژانی پەمەیی: ناوی گۆرانپێکی بەناوبانگی گۆرانپێژی نەرنسی (ئیدیت پیاپ) وک

له مهستی و شیارانهی نیوه شهوانی نیوان دوو ژنی دهرپیی
 به کۆلدا؛ که بی هیچ داوایه ک نووستووی، ئیتر خهون و
 نه شکه نجه بوونیان نییه و پۆح به سهر هه موو زه مه ندا زاله و
 ئازاری بوون بۆ هه میسه ده بریتته وه و کۆتایی پی دی.
 له سه ریکه وه ده کری بلی من له وه تهی هه م خه ریکی رابواردن
 بووم، چوون هه رگیز ده ستم له خه ونی نه مری هه لئه گرتووه،
 باشه ئه مه قولایی سروشتی من و به ری عه شقی گه وره ی خۆم
 به خۆم نه بوو؟ ئه و عه شقه نه بوو که بۆم باس کردی؟ با،
 من له سوئی نه مریدا ده سوتام، خۆم له راده ی پیویست
 خۆشتر ده ویست، زیاتر له وه ی به خودی عه شقه وه په یوه ست
 بم، هیوام وابوو ئه و بونه وه ره گرانه درانه ی که جیی سه رنجم
 بوون، له ده ستم نه چن. چونکه له بیداریدا؛ بونیا م خۆشیشی
 باش ناسیبی، هیشتا به لگه یه کی ده ست ناکه ویت له سه ر
 ئه وه ی ژبانی نه مری به مه ی مونیکی ئاوا هیچ و پووچ
 به خشرابی، بۆیه ناچار ده بی کۆمه لی شت بدۆزیتته وه که جیی
 ئه و نه مریه ی بۆ بگریته وه. منیش به شوین نه مریدا ویتل بووم
 بۆیه له گه ل قه حبه کان ده خه وتم و شه وانی دریز هه تا به یان
 خه ریکی خواردنه وه بووم. دیاره به یانیا ن تامی تالی جه بری
 مردنم له زاردا ده بوو، به لام ماوه یه کی زۆر له که شکه لانی
 فه له کدا ده فریم، ئایا بویری ددان پیدانانی ئه وه م هه یه؟
 ئیستاش به یادیکی شیرینه وه ئه و شه وانهم دینه وه یاد که

به شوین سه ماکاریکدا که پواله تی خوی ده گۆپی و سۆز و
 خوشه ویستی پی دهادام، ده چوممه هۆلیکی پیسی سه ما کردن
 و تهنانهت شه ویکیان به هۆی نه وه وه له گه ل شه قاوه یه کی
 ریشن به شهر هاتم. هه موو شه وان له سهر سه کۆکه له تۆزی
 ژیر تیشکی سووری هۆله که دا خۆم ده نواند و به ملاولای خۆمدا
 فشم ده باراند، چه ندین سه عات له سهر یه ک ده مخراده وه و
 چاوه ری پۆژبوونه وه م ده کرد، تا سه ره نجام له پیخه فی
 هه میسه کراوه ی شازاده که مدا که وه ک بسوکه له یه کی
 قورمیشکراو خوی دهادیه ده ست شه هوه ت و دوايش خیرا
 خه وی لی ده که وت، له پی بکه وم. که خۆر به سهر نه م وینه
 شیواوه دا تیشکی ده پژاند، من بی جولّه له به یانییه کی پر
 شانازیدا چاوم ده کرده وه .

لیت ناشرمه وه ته نیا ژن و خواردنه وه به خته وه ری شاراوه ی
 منیان بو دابین ده کردم. دۆستی شیرینم من نه م نه یینییه
 عه رزی جه نابت ده که م تا بی په روا سو دی لی وه ریگری؛ نه و
 کاته ده زانی که رابواردنی راسته قینه نازادییه خشه، چونکه
 هیچ به رپر سیاریتییه کت ناخاته نه ستۆ، نه وه ی خوشرا ده بویری
 ده بیته خاوه نی خۆی، چونکه خوشرا بواردن؛ پیشه ی
 نه وکه سانه یه که عاشقی خویانن، جه نگه لیکه بی رابردوو و
 ئاینده، به تایبه تی نه به لینی تیدایه وه نه سزای به دواوه یه،
 نه و شوینانه ی تیاندنا خوشی ده گوزره یتن له ته واوی جیهان

جياوازتره، كه ده چيته ژوورئ ترسه كه ت وهك ئوميد له دهرده وه
جئ ده هئلي، له وئ ناچار نيت قسه بكه يت، ئه وه ي له دوي
ده گه ريت ده تواني بي قسه و تهنانهت زوربه شيان بي پاره
به ده ستي بهيني، ئاه... تكا ده كه م ليم بگه ري سوپاسي و
ستايشي ئه و ژنه نه ناس و له يادكراوانه بكه م كه له و
سه رده مه دا يارمه تيان داوم، ئيستاش يادي ئه وان كه شتيكه
له پيز و حورمهت هر له دلما ماوه .

هرچوني بيت، من سوديكي زورم له و ئازاديه وهرده گرت،
ته نانهت من له هوتيليكدا بينرام كه وهك ده لين خومم بو
تاوان ته رخان كردبوو، له گه ل قه حبه يه كي كه وتوو و هاوكات
له گه ل كچيكي خانه دانداهه ژيام، له گه ل يه كه ميان وهك
خانه دانك خوم ده نواند كه خزمه تكاري خاتونيك ي پيزدار
ده كه م، له گه ل دووه ميشياندا بوام ده دايه تا هه ندي له
راستيه كاني بو پوون بيته وه، له نه گبه تيم قه حبه كه
عاده تيك ي بوژوازيانه ي هه بوو؛ دواتر پازي بوو ياده وه ريبه كاني
خوي بو پوژنامه يه كي ئايني بنووسيت كه بواري بو
بيروباوه ري زور موديرنانه ره خساند بوو. كچه كه ش شووي كرد
بو ئه وه ي هه سته چه پينراوه كاني پربكاته وه و كه لك
له توانا كاني خوي وهر بگريت. له هه مان كاتدا و هر
له وسه رده مه دا، ريكخراويكي پياوانه كه زوربه ي جار تومه تيان
ده درايه پال، منيان به ئه ندامي خويان وهر گرتبوو، منيش

به خۆم ده نازیم. لیبی گه پری، تو ته زانی ته نانه ت خه لکه
باشه کانیش له وهی بتوانن په رداخیک ئاو زیاتر له خه لکی تر
بخونه وه به خویانه وه ده نازن؟ سه ره نجام وه خته بوو له و
عیش و نو شه پر له به خته وه ریبه دا ئارامی و په هاییه کم چنگ
بکه وی.

به لام لی ره شدا دیسان له ناخمه وه ئاسته نگییه کم هاته پیش؛
ئه و له مپه ره جگه رم بوو، ههستی ماندوو یه تییه کی سامناک،
که هیش تاش به ری نه داوم. بونیام ده یه وی و خوی نیشان
بدات نه مره، که چی دوی چند ههفته یه ک ته نانه ت له وه ش
دلیا نییه بکه وی ته به یانی. تاقه ئه نجامیک له و ئه زموونه
وه رمگرت ئه وه بوو؛ که دهستم له و که یفوسه فایه ی شه وانه
هه لگرت، ژیان له بهرچاوم که متر له جاران به ژان و تال بوو،
ماندویه تی هاوکات جهسته ی ده ته پاندم و پوحمی ده تاشی.
هه ر زیاده ره وییه ک له هه ر شتی کدا؛ هیزی ژیان و له ئه نجامدا
ئازار که م ده کاته وه، که چی به پیچه وانه وه راپواردن؛ هیچ
ئازاوه یه کی به دواوه نییه، ته نیا خه ونیکی دریه. ده زانم
جه تابت سه رنجی ته وه ت داوه؛ ئه و پیانوانه ی به راستی
به دهست چا وچنۆکیه وه ده نالی نن، زیاد له هه ر شتی هه لپه ی
ئه وه یانه له گه ل ئه و ژنانه دا بخه ون که پییان وایه خیانه تیان
لی کردوون. دیاره ده یانه وی جاریکی تریش دلیا بی نه وه که
گه نجینه به نرخه که هیشتا هه ر هی خویانه، یانی ده یانه وی

بیانکه نه مولکی خویمان، که چی نه وەش هەیه؛ پاش ئەو
که متر هەست بە چاوچنۆکی دەکن.

چاوچنۆکی؛ توانای خەیاڵ و هاوکات ئاکامی داوهری مرۆڤه
له سەر خۆی. بونیام ئەو فکره قۆرانهی له سهریدایه هەمیشه
دهیساوئ بەملی ئەوانی تردها، خوشبهختانه زیاده‌رهوی له
خۆدامرکاندنه‌وه‌دا خەیاڵیش وهک توانای داوهریکردن لاواز
دهکات، ئیتر ئازار دهستله‌ملائی پیاوه‌تی ده‌نوئ و
خه‌وه‌که‌شیان به‌قه‌د یه‌ک درێژه‌ ده‌کیشی، هه‌ربۆیه‌شه
گه‌نجه‌کان له‌گه‌ڵ یه‌که‌م مه‌عشوقیاندا دلخوڕپه‌ گه‌وره‌کانیان
له‌ده‌ست ده‌ده‌ن. هه‌ندی له‌و هاوسه‌ریتیانیه‌ی ته‌نیا ژیانیکی
پۆتین و باون، هاوکات تابوتیکن بۆ توانا و داهینانی دوو
که‌سه‌که. به‌لای دۆستی ئازیز هاوسه‌رگیری شتیکی
بۆرژوازیانه‌یه، خه‌لکه‌که‌ی ئیمه‌ی ناچارى نیو جیگه‌ که‌وتن و
ته‌مه‌لی کردووه و زۆرنابات نیشتیمان به‌ره‌و هه‌ل‌دیتری
له‌ناوچوون ده‌بات.

زیاده‌ره‌وی ده‌که‌م؟ نسا، به‌لام له‌ مه‌سه‌له‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ دوور
که‌وتمه‌وه، هه‌ر ده‌مویست عه‌رزت بکه‌م من له‌ پابواردنی ئەو
چه‌ند مانگه‌ چیم پئی برپا، من له‌ ته‌مه‌یکدا ده‌ژیام که‌ ده‌نگی
پیکه‌نینه‌که‌ی تییدا کپ ده‌بوو، ئەوه‌نده‌ کپ که‌ ئیتر له‌ کۆتایدا
نه‌مه‌ده‌بیست، گرنگی نه‌دان و هه‌زنه‌کردن له‌ هیچ شتیکی، که
ئاوا زوو له‌ ناخی مندا جییه‌کی زۆری داگیر کردبوو، ئیتر

بناغهی داکوتابوو، جاریه جاریش توندتر ده بوو، نیتتر
 نه دهه ژام، خولقو خووم باش نه بوو، یان باشتره بلیم
 خولقو خووم هر نه مابوو، (سیی) گیراو به وشک بوونه وه
 شیفای دی و خاوه نه به خته وهره که ی خوی ورده ورده خفه
 ده کات، به و شیویه نه و ده وایه ی من بوخوم دوزیبوو وه
 به ره و نه مانی ده بردم، هیشتاش به پیشه که ی خوم
 ده مگوزهراند هرچند له سایه ی ده درژییه کانم زیانی زوم
 پیکه وتبوو، باری ناله باری ژیانی ناوه وه نه یده هیشت وه کو
 پیویست به کاره که م رابگم و خستبوویه مه ترسییه وه، که چی
 به و حاله شه وه نه و نه ده ی له سه ر زیاده ره و بیه کانی زمانم
 سه رکونه ده کرام نیو نه و نه ده له سه ر زیاده ره و بیه کانی
 شه وانه نه ده کرام، دیاره بریگرته کانیشم له بهر نه وه ی ته نها
 به زمان خودام به شاهید ده گرت و به لگم پی ده هینایه وه،
 متمانیه یان پیم نه ما، ده ترسان نه کا خودای ته عالا نه توانی
 وه ک نه و پاریزه ره ی له گوره پانی دادگادا تاقانه یه و که س
 ناگاته وه پیی، له سه ر یان بکاته وه . ههنگاو یکی مابوو
 بریگرته کانم پییان وایی من هر له تهنگانه و نه زانیندا په نا
 بو خودا ده به م، بریگرته کانم نه و ههنگاوه یان نا و جار له دوا ی
 جار پتر لیم ده ته کینه وه که م و که متر ده بوونه وه، هیشتاش
 جار جار و هر جار هس له جاری پیشوو درهنگتر به رگرییه کم

دەستدەخست، تەنانت ھەندى جار بە لەبىرکردنى ئەوھى
 بىروام بەوشتە نىيە وا دەيليم، بەرگريپھەكى باشم دەکرد .
 ئەوھى دەنگم بەشوین خويىدا كيشى دەکردم و من شوينى
 دەكەوتم، بى ئەوھى وەك جارن بەرز بفرم، توژىك لەزەوھى
 بەرز دەبوومەوھ، نزم و خشكەيى وەك دەلین: "نزيك لە
 زەوھى" دەفریم . بەكورتى لەدەرەوھى ئىشەكەم خەلكىكى كەم
 دەدى، ئەو قەراخ و قوجاخە خەفەتھینەرەم دەپاراست كە لە
 يەك دوو سەرچى شەكەتكەرەوھ مابووەوھ، تەنانت جارى وا
 ھەبوو چەند شەوئىك بە ھاوړىپھەتتەيەكى تايبەت، بى ئەوھى
 بگلى لە شەھووتەوھ تىدەپەراند . چونكە خووم بە غەمەوھ
 گرتبوو، بە دەگمەن گويم بەو قسانە دەدا كە بۆيان دەکردم،
 توژىك گوشتن ببووم و توانيم دواجار خۆم قايل بكەم بەوھى
 ئاريسەكەم چارەسەر بوو، تاقە كارىك كە ھەمبوو ئەوھ بوو
 دانىشم و چاوەرپى پىرى بم .

پوژى يەكئ لە يارەكانم داوھتى گەشتىكى كردبووم، بى
 ئەوھى پىي بلىم بەوجۆرە ئاھەنگى چاكبوونەوھم دەگيرم .
 خۆم لە كەشتىيەكى ئوقيانوسبېردا لەسەكۆى سەرى دىتەوھ،
 لەپەر لە ناوھراستى زەريادا كە پەنگى ئاسنى بەخۆوھگرتبوو؛
 خالىكى پەشم بينى، خيرا ئاورم بۆ دايەوھ و دلم كەوتە
 پەلەپەل، كە خۆم ناچار كرد ديسان سەيرى ئەو شوينە
 بكەمەوھ؛ خالە پەشەكە نەمابوو، ويستم ھاوار بكەم و گەمزانە

داوای یارمه تی بکه م؛ که خاله ره شه که دهرکه و ته وه، یه کیک له و پارچه ته ختانه بوو که که شتییه کان له پاش خویانه وه جییان دیلن، نه گهرچی نیت من تاقه تی سه یرکردنیم نه مابوو، به لام ده فکری خنکاویک که وتبووم. نه و کات به بی ههستی سه ریچی وهک چۆن بونیام خوی ده داته ده ست بیروکه یهک که زور له میژنه ناشنایه تی، تیگه یشتم نه و هاواری چه ندسالی له وه و پیش له سهر پرده که ی روبری سین گویم لی بیوو، هیشتا ته واو نه بووه، بگره له گهل روبره که دا به ره وه ده ریای مانش* رۆیشته وه و له ریگای پانایی بی سنوری زه ریاهه دنیای بریوه و له وی چاوه ری من بووه هه تا رۆژیک رۆبه رۆوم بیته وه. نه وه شم بو رۆون بووه وه؛ که نه و هیشتا له سهر رۆوی ده ریای و روبره کاندای و به کورتی له ههر شوینی نیشانه یهک له ناوی تالی سه رانشوی** منی لی بی، چاوه رییم ده بی.

* Manche-مانش: مه به ست له ناوی که تالی مانشره که که و تۆنه باشوری فه رهنسا و باکوری ئینگلته راره، مانش به شیکه له زه ریای نه تله سی و شه زه ریایه یه ده ریای باکوره وه ده به ستیته وه. وک

** Baptism-تعمید: له کوردیدا سه رانشو کردنی پینه و تریته، له مه زه به جیا وه زه کانی نایی مه سبیدی مه رجی بوونه مه سبیدی، که بریتییه له خۆه لکیشان له ناویکی رۆیشته ودا به مه رجی هه موو گیانی که سه که نه ر بیته، شه پرۆسه یه ش له مه راسیعیکی نایی و له سهر ده ستی قه شه یان سه رانشو کاریک ده کری. یه که مجار مه سیح له سهر ده ستی (John the Baptist) په هیای سه رانشو کار که هه مان ناوی پاله وانی شه رۆمانه به؛ خوی سه رانشو (تعمید) کردوه. وک

پيٽم بلڻ؛ ٻو ٽيٽه لٽره له سهر ٽاو نين؟ له سهر ٽاويڪي پيڪ،
 هه موار، يهڪ نه وا، بي ڪوٽسايي، كه كه نارهڪاني خوئي له
 كه ناري زهوي ده سوئي، چئون ده ڪري بروا بکهين كه چهند
 ساتيڪي تر له ٽه مستردامين؟ ٽيٽه هه رگيز له م جامه پان و
 بهرينه ي سهرانشو دربار نابين، گوئي هه لڻه؛ قاوقيرٿي مه له
 دهريايه ناديارهڪان نابيستي؟ ٽه گهر پوهو ٽيٽه ده قيرٿينن،
 بوچيمان بانگ دهڪن؟

ٽه وانه هه مان ٽه مه لانهن كه ٽه وي پوڙئي به سهر زهرياي
 ٽه ٽه سيهوه قاوقريان دهڪرد، منيان بانگ دهڪرد. ٽه پوڙهي
 دلنيا بووم كه چاڪ نه بوومه ته وه، هيشتا ديلي ٽه داوهم و
 ده بي له گه لي بسازيم، ڙياني پر له شانازي ته واو بوو و
 توره ييشي له گه ل خويدا ڪوٽسايي پي هيٺا. ده بوو خو
 به دهسته وه بدهم و ددان به تاوانباري خوٽا بنيٽم، ده بوو له
 "فه راموشخانه" بڙيم، تو ٽه و ڙورهت نه ديووه؛ كه له
 سه دهڪاني ناوه رستدا له شيوهي خه نه ڪيڪي سه رداخراودا
 له ڙير زهويدا دروستيان دهڪرد و ناويان نابوو "فه راموشخانه"
 ٽاساي له ويدا بو هه تاهه تايه فه راموشيان دهڪرد.

جياوازي ٽه جيگايه له خه نده كهڪاني تر؛ زيره ڪيڪي
 نه خشه ڪهي بوو، ٽه مه نده بهرز نه بوو كه زيندانويهه كه بتواني
 به پيوه تيايدا رابوه ستيت و ٽه وهندهش پان نه بوو بتواني
 به ته واوي قاچي تيايدا راکيشيت، ده بوو دهست له

به پیوه وهستان و نوستن بشوات و به چه ماوه یی بژی، خه و؛
 که وتن و بیداریش؛ گرمۆله بوون بوو. دۆستی شیرین، ئەو
 داهینانه به و هه موو ساده ییه وه به مانای وشه؛ بلیمه تانه بوو،
 هه موو پۆژی زیندانیه که به و گوشرانه بی جوله یه ی
 جومگه کانی وشک ده کرد؛ تیده گه یشت تاوانباره و بی تاوانی
 ئەوه یه بتوانی به ئاره زوی خۆت؛ خۆت بکیشیته وه، ئایا
 ده توانی؛ که سیک خووی به قه لا و به زاییه وه گرتبی، له
 خه نده کیکی ئاوادا بهینیته بهرچاوت؟ ده لئی چی؟ ده لئی
 ده کریت له وه ها خه نده کیکی بیت و بی تاوانیش بیت؟ زۆر
 ئەسته مه زۆر، ئەگینا به لگه هینانه وه که ی من به دهردی ئیرا
 ناخوا، ئەوه ی بی تاوانی ناچار بیت به پشتی چه ماوه وه بژی،
 گریمان هیه که که من بۆ ته نیا ساتیکیش ئاماده نیم بیرى لی
 بکه مه وه، سه ره رای ئەوه ش؛ ئیمه ناتوانین بی تاوانی که س
 بسه لمینین، به لام ده توانین لیبراوانه تاوانبار بوونی هه موو
 که سی به شتیکی بوون و مسۆگه ر بزانی، هه ر مرۆفیک
 شایه ته له سه ر تاوانی هه موو مرۆفه کانی تر، ئەوه یه ئیمانی و
 ئومید من.

باوه ربکه؛ ئاینه کان که ئەو کاته ی باسی ئەخلاق ده که ن و به
 فه رمانکردن ده که ونه هه ره شه له خه لک، ئەوکاته ده که ونه
 هه له وه. بۆ دروستکردنی تاوانبار و سزادان هیچ پیویست به
 بوونی خودا ناکات، هاوچه شنه کانی ئیمه به یارمه تی خویان

ئەم كارە دەكەن . تۆ باسى پۆژی دادوهرى خوايانە {قيامت} دەكەيت، پروخسەت بفرمسو و بەو پەرى ئىحترامەو بە قسەكەت پىيكەنم، من بى هېچ ترس و دوودلىك چاوه پروانى ئەو پۆژەم، من شتېكم بىنى زۆر زۆر لەو قورسترە؛ من داوهرىكردىنى مروڤه كانم بىنيووه، ئەوان تاوان لەسەر سووك كرىنيشيان لەدەست نايەت، تەنانەت واى دادەنن ئەو تاوانە خىرىكى تىدا بووه، لايەنى كەم تۆ شتېكت لەبارەى ئەو قەفەزى تف لىكردنه وە بىستووہ كە مىللەتېك لەم دوایانەدا داى هېنا، ھەر بۆ ئەوہى بىسەلمىننیت لە ھەموو مىللەتانى سەر ئەم ئەستىرەيە مەزنترە . هېچت لەو بارەيەوہ بىستووہ؟ ژوورېك بەخشت دروست دەكەن و بەندىيەكەى تىدەكەن كە نەتواننیت تىدا ببزوى، ئىنجا دەرگايەكى كوئكرىتى لى دادەخەن كە تاسەر چەناگەى دىت، تەنيا دەموچاوى بەدەرەوہ دەبىت و ھەر پاسەوانىك لەويوہ تىپەرى بەلغەمەيكي تىدەگرى، ئەويش لە قەفەسە خشتىيەكەدا تەنگاوه و ناتوانن دەموچاوى بسپى، ئەگەرچى بۆى ھەيە چاوى لىك بنى . باشە ئازىز..؟ ئەوہ داھىنانى مروڤه و بۆ دروست كرىنى ئەو شاكارەش هېچ ئىشېكيان نەكەوتە خودا . باشە؟ كەواتە سودى خودا دەبىت ھەر ئەوہبىت بى تاوانى دەستەبەر بكات . من ئاين زۆرتەر وەك رېكخراوېك دەبىنم، كە كارى تەنھا شۆردن و سپى كرىدنه وەيە، ديارە كە ھەرواش

بوو بەلام بۇ ماوئەيەكى كەم، واتە ھەر سى سى سال و ئەويش
ئاوى ھەر لەگۆرئى نەبوو، پاش ئەو سابوونيان لىبراو، ئىمە
لوتمان پىيسە كەچى دەماخمان دەسپىن، ھەموو نەزان و
گەمژەين، ھەموو تەمى كراوين، با تف لەخۆمان بکەين و ئىتر
بۇ پىشەو! بەرەو فەرامۆشخانە رابکەين، با بزائىن كامان
زوتتر تەفەكەى لى دەكات، ھەر ئەوئەندە ھاوړئى ئازىز دەمەوئى
نەئىنيەكى گەورەت بۇ بدركىنم؛ چاوەرپى دادوهرى پۆزى
قىامەت مەبە، ئەو داوهرىيە ھەموو پۆزىك دەكرى.

نا، ھىچى وا نىيە، لەم نموشئىيە نەفرەتئىيەدا كەمى
ھەلدەلەرزىم، ئىتر وا گەيشتىن، ئەمەيە، لە پىشدا جەنابت
قەرموو، بەلام تكا دەكەم كەمىك بمىنەرەو و ھاودەم بە،
قسەكەم تەواو نەكردوو، دەبئى لەسەرى بىرۆم، ھەر ئەم
لەسەر پۆيشتىنە دژوارە، ھەر بەراست دەزانى بۇ لەخاچ دا؟
(مەسحيان) ھەر ئەوكەسەى كە لەوانەيە ھەر ئىستا تۆ بىرى
لى بکەيتەو؟ باشە ھۆكارى زۆر ھەبوون بۇ ئەم كارە. بۇ
كوشتنى بونىام ھەمىشە ھۆگەلىك لە گۆرئىيە، بەلام بە
پىچەوانەو پاساو بۇ ژيانى مەحالە، ھەربۆيەشە؛ تاوان
ھەمىشە و بى تاوانىي تەنيا ھەندى جار، بۇ بەرگرى لەخۆى
پاريزەر دەدۆزئىتەو. بەلام بە تەنىشت ئەو ھۆكارانەى بۇ ئەم
پۆح كىشانە سامناكە لە دووھەزار سالەدا بۆيان
ھىناوئىنەتەو، ھۆكارئىكى گەورەى تر ھەيە و من نازانم بۆچى

ئاوا بە وردى ليمان دەشارنەوہ . ھۆکارەكەى ئەوہیہ؛ كە ئەو
 خۆى (مەسیح) زانیویەتى تەواو بىئى تاوان نییە، وای دابنى
 دەستى لەو تاوانانەدا نەبىئى كە خراوتە پالى، بەلام تاوانى
 تری کردوہ، تەنانەت ئەگەر خۆیشى نەیزانىبى چىیە، باشە
 نەیدەزانى؟ ئایا ئەو خۆى سەرچاوەى ھەموو مەسەلەكەىہ؟
 ھەلبەت شتىكى لەسەر كوشتارى ھەندى بىئى تاوان ھەر
 بیستبوو؛ یانى كۆمەلكوژى پۆلە و منالى یەھود، لە كاتىكدا
 دایكوباوکی ئەمیان لە شوینىكى قايم شارەدبوہوہ، ئەوانە
 بۆچى كوژران؟ ھەر لەبەر ئەم نەبوو؟ دیارە ئەو خۆى ئەمەى
 نەویستبوو، ئەو سەربازە خویناویانە، ئەو مندالە
 لەتوپەتكراوانە، رقى ئەویان ھەلدەستاند، بەلام دلنیام بەو
 سروشتەى ھەیبوو، نەیدەتوانى لە بیریان بكات. ئاخۆ ئەو
 خەم و پەژارەى لە ھەموو كارىكىدا ھەستى پیدەكرا،
 حیرمانى بىئى دەرمانى ئەو كەسە نەبوو كە بە درىزایی شەو
 گوئی لە دەنگى راھیل* دەبوو؟ ئەوجا بەسەر مندالەكانیدا
 دەگريا و نەیدەھىشت دلى بدەنەوہ؟ شەوانە شینوشە پۆرى
 دەگەیشتە ئاسمان؛ راھیل بانگی مندالەكانى دەکردەوہ كە بۆ
 ئەو مردبوون و ئەو ھەر وا زیندوو بوو!

* راھیل: (كە بە راھیلش ناسراوہ) زنى بەعقوبە . كامق لێرەدا باسى ونگردنى يوسف لەسەر دەمشى
 براكانى دەكات، كە بۆ بەدەستھێنانى خۆشەويستى پارکيان تەنھا بۆخۆيان! يوسفیان سەرەونگورون
 کرد. وى.

ئەو {مەسیح} بەو دەدا کە مەروۇشی باش دەناسی، دەیزانی و لیتی
 پوون بوو- ئاخ کئی برپوای بەو دەکات کە؛ تاوان هەر ئەو
 نییه کە سیک بکوژیت، بەلکو تاوان زۆرتر ئەو یە خۆت زیندوو
 بمینیتەو- شەو و پۆژ پووه و تاوانی بی تاوانی خۆی زۆری
 بو ئەستەم و ناخۆش بوو، لەو یە هەول بەدات ئاگای لەخۆی
 بی و هەر بژی، وا باش تر بوو دوایی بەکاره کە ی بینیت و
 بەرگری نەکات، بمرئ {بچیتە سەر خاچ} بو ئەو ی ئیتر تاقە
 بوونەوری زیندوو نەبی، بو ئەو ی بچیتە شوینیکی تر بەلکو
 لەوی پشتیوانی لی بکری. لەوی پشتیوانیان لی نەکرد و
 دەستی کرد بە سکالا بو ئەو ی مەسەلە کە کۆتایی پی بی،
 سکالا کە شیان سربیهو، بەلی و ابزانم سییه م دارپژەری ئینجیل
 بوو کە بو یە کەم جار قۆلی لی هەلمالی بو سربینهو ی
 سکالا کە ی ئەو: "باوکە، بو بە جیتەیشتم...؟". ئەو داوایە کی
 فیتنە هەلگیرسین نییه؟ باشە، مەسەلە کان کە وتنە کار! جا
 تەماشای بکە، ئەگەر لوقا* هیچی نە سربیا یەو، کە متر خەلک
 سەرنجی دەدە یە ئەو دێرە، بە هەر حال مەسەلە کە ئەو نەدە
 گەرە نە دەبوو؟ بەم شیو یە سانسۆر بە دەنگی بەرز ئەو شتە
 دەلیت کە خۆی دەیسریتەو، سیستمی جیهانیش ناتەبا و دژ
 بە یە کە .

* Luke- لوقا: لەبەر پەتدا ناوی نووسەر و دارپژەرنکی ئینجیلە کە ئینجیلە کە ی هەر بە ناوی خۆیەو
 ناسراو و سییه مین و درزترین ئینجیلە لە نێو ئینجیلە باوەرپێکراوەکاندا. وک

به لّام هه رچۆنئ بئ، ئەو هه ر سانسۆر كرا و ئيتتر نه يتوانى
 به ردهوام بئيت، دۆستى ئازيز من ده زانم چى ده لّيم.
 سه رده مانئك بوو نه مده زانى چۆن ئەم ساته بگه يه نم به ساتى
 دواتر، به لّئ، ده كرى له م جيهانه دا شه ر بگه يت و وا خۆت
 نيشانده يت عاشقى، برا مرۆقه كه ت ئەشكه نه جه بده يت و له
 رۆژنامه كاندا خۆت بنوئنى، له وانه ساده تر به دهم بلوز
 چينه وه زه مى دراوسئكه ت بگه يت. به لّام هه ندى جاريش
 به ردهوام بوون و هه ر به ردهوام بوون له تواناى مرۆف به دهره،
 ده ي ئه ويش {مه سيح} له مرۆف زياتر نه بوو، باوه رپكه له به ر
 ژانى رۆحه رچوونه كه ي خۆى هاوارى كرد، هه ر له به ر ئەمه شه
 خوشمده وئيت؛ ئەو هاوپئ ئازيزه ي نه يزانى مرد.

نه گبه تيه كه لي ره دايه خۆى مرد و ئيمه ي به ته نيا جيّه يشت بۆ
 ئەوه ي چى ده بئ ببئ، بۆ ئەوه ي به رده و امبين ته نانه ت ئەگه ر
 له فه رامۆشخانه شدا بگيرسي نه وه. ئەوه ي ئەو ده يزانى رۆژئك
 بئ ئيمه ش بيزانين، به لّام نه توانين ئەوه ي ئەو كردى ئيمه
 بيكه ين و وه ك ئەو بمرين. هه لّبه ته هه و ليا نداوه كه مى كۆمه ك
 له مردنه كه ي ئەو وه ر بگرن، ئاخه ر گوتنى ئەو وته يه نيشانه ي
 بليمه تى بوو: "ئيوه زۆر له به رچاو نين، ئەوه حه قيقه ته، كه وا
 بوو ناچينه سه ر پوونكر د نه وه و هينان و بردن، يه كسه ر به
 خاچ كۆتايى پئ ده هئنين". به لّام ئيست، ئەوانه زۆرن كه
 ده چنه سه ر خاچ ته نه ما بۆ ئەوه ي خه لك له مه ودايه كى

دوورتره وه بیانبینی، تهنانهت نه گهر بو ئه م کاره پئویست بی
یه کیک له وانه ی زور ده میکیشه له ویا ماوه ته وه پیپه ست بکه ن،
زور که س بریاریان داوه واز له به خشنده یی بینن، تا سه ری
چاکه یان بپه رژی! ناخ، له و نادادپه روه ییه، له و ناحه قییه ی
له ویان کرد، خه ریکه به ئازاره وه ده مکوریت!

ده ستم پیکرده وه دیسان، هه ر ده لئی له دادگادا به رگرینامه
ده خوینمه وه، ببوورن، حه زده که م بزائن منیش هوکاری خووم
هه یه، بو نمونه؛ چه ند کووانی له ولاتره وه مؤزه خانه یه کی لئی،
پی ده لئین؛ "عیسای مه سیح له بنمیچ دا" ئه و کات له بری
گور مردوو یان له بنمیچه کاندا داده نا، چار چی بوو؟ لیتره لافاو
ژیتره مینه کان پر ده کات له ئاو.

به لام بی خه مبه ئه مرۆ عیسای ئه وان نه له ژیرزه مین و نه له
بنمیچدایه، ئه وان ئه ویان له سه ر کورسی حوکم له قوولایی
دلی خو یاندا داناوه و چه کوشه کانیا ن به رزده که نه وه و
به رده وام دادوه ری ده که ن، به ناوی ئه و داوه ری ده که ن، ئه و
له گه ل ژنی داوینپیسدا به نیانی ده دوا: "من تاوانبارت ناکه م!"
له گه ل ئه وان ه شدا ئه وان خه لک مه حکوم ده که ن، له هیچ که س
خوش نابن، به ناوی مه سیحه وه ده بن به قوریانت، مه سیح؟
ئازیزم ئه و چاوه پروانییه کی وای نه بوو، ئه و ته نها ده یوست
خه لک خوشیا ن بویت، دیاره تهنانهت له نیو مه سیحیه کانیشدا
خه لکانیک هه ن که خوشیا ن ده ویت، به لام ئه وان به په نجه ی

دهست دهرميردرين، نهو خوي دهمي بوو نهوهي لا پوون بوو،
 نههلي تهنز و گالته وگهپ بوو، پوترس* ههر نهو پوترسه
 ترسنوکهي نکولي له ناسيني نهو کرد: "من نه م کابرايه
 ناسم، نازانم مهبهستان چيه؟ و... شتي تریش... ههر
 بهراست له حه دي دهرکرد بوو. مهسح ليره دا ره گه زدوږيهه کي
 زمانه واتي دینيته ناراه: "من له سهر نه م بهرده کلنيسايه ک
 دروست ده که م**" پیت وایه گالته له وه بههیزتر ده بی؟ به لام
 نا نه وان دیسان شاگه شکه ده بنه وه: "بینیتان! خوي وتی!"
 ههر بهراستی خوي وای وتبوو، نهو باش نه مهی ده زانی، دواي
 نه وهش بو هه تا هه تايه رويشت و پشتی تیکردن بو نه وهی
 حوکم بکن و خه لک مه حکوم بکن، له زاریاند بریاری لی
 خوشبوون و له دلیاندا فه رماني مه حکوم کردن بدن.

چونکه ناکری بلیی ئیتر به زهیی نه ماوه، نا، خوی گه وره
 ئیتمه به رده وام باسی به زهیی ده که یکن که چسی
 {له مه حکوم کردنه کانماندا} که س بی تاوان دهرناکه یکن.

* Pierre - پوترس: {یان بطرس یان شه معون} ناوی سه معانی کوری یوحه نایه و به کیکه له دوازه
 هارده که ی مسیح و باوکی کلنيسای کاسولیکي رومه، نهوهی نووسه به نمونه هینا و به توه سپیده ی
 بۆږی له خاچانته که ی مسیحه که له وه لامي پرسیاری پاسه وانه کاندا، پوترس نکولي لیده کات و شهوی
 پیشوو تریش {دواشینو} عیسا پیوتبوو که: "به لام پوترس، ههر نه میږ پیش نهوهی که له شیری به یانی
 بخوینن، تو سزجار نکولي له ناسینی من ده که یکن...". وک
 ** پوترس هه رجه نده تاوه به لام به مانای {به رده ییش دیت، وک دهرترئ مسیح بهو دیره جوړه
 پیشیینه کي بو ناینده کردوه، نه گهر خویننه یادی بیتوه که پاشتر پوترس ده بیت به دامه زرینه ی
 کلنيسای کاتولیک. وک

حاكمة كان به سهر تهرمی بی تاوانییدا دهخولینهوه، به هه موو
 جوړه کانیانهوه هه م لایه نگرانی مه سیح و هه م دوژمنه کانی،
 پیټ خوښ بی و پیټ ناخوښ بی هه ردووکیان دوو دیوی
 دراویکن و له فه راموښخانه یه کدا پیکه وه ناشت بوونه ته وه.
 ناپیټ به ته نها هه ر هیرش بکه یته سه ر لایه نگرانی مه سیح،
 نه وانی تریش له و کاره دا تاوانبارن. ده زانی یه کیک له و
 خانووانه ی دیکار تی تییدا دهحه وایه وه له م شاره دا چی لی
 هاتووه؟ بووه به شیتخانه! به لی شیتی و نه شکه نجه بوته
 شتیکی بو هه مووان، دیاره نیمه ش ناچارین له م گه مه یه دا
 به شدار ببین، به دلنیا یه وه تو بوټ پوون بوته وه که من له سهر
 هیچ شتیکی نامینه وه و ده زانم توښ وهک من بیر ده که یته وه،
 له به رنه وه ی هه موومان دادوه رین، که واته هه موومان به رانه بر
 یه کتری که مته ر خه مین، هه ریه که و به شیوه سوک و
 چروکه که ی خو مان مه سیحین، بی نه وه ی به خو مان بزانی،
 به یه کتر له خاچ دراوین، یان لایه نی که م له خاچ ده دراوین
 نه گه ر من؛ کلمانس، ریگی رزگار بوون، ته نها ریگه چاره،
 به کور تی نه گه ر حه قیقه تم نه دوژیایه وه ...

نا، هاوړی نازیز هه ر لیړه دا قسه که م ته واو ده که م،
 نه ترسیت! نیستا به جیتدیلم، نه وه مالی منه پیشبینی چی
 لیده که یته؟ پیاو له ته نیایدا که ماندوویتیش دیته سه ری،
 سوک و باریک خو ی لی ده بیټ به پیغه مبه ر، منیش له

حالتيكى وه هادام و په نام هيناووته بهر بيابانيكى له بهرد و
 ته م و ئاوى بوگهن، پيغه مبهريكى به تال بو سهرده ميكي
 سووك، ئه لياسيك* به بئ مه سيح، تزي له تا و خواردنه وه،
 پالى به و ده رگا رزيوه وه داوه و په نجه ي پووه و ئاسمانى پر له
 هور به رزكردو ته وه و خهريكه نه فرهت له و خه لكه ده كات، كه
 بئ ياسا تاقه تى هيچ داوه رييه كيان نيه . هاوپي ئازيز ئه وان
 تاقه تى داوه رييان نيه و مه سه له كهش هر ئه وه يه . ئه وه ي
 ملكه چى قانونه هيچ گومانىكى له و داوه رييه نيه كه ئه و
 سيستمه ده يكات كه ئه و باوه رى پييه تى، به لام گه وره ترين
 ئازاره كانى مروف ئه وه يه، به بئ قانون دادگاي بكرت . ئيمه ش
 هر گيروده ي ئه م ئازاره ين، داوه ره كان كه جله ويان به رداوه
 هر به حوكمى قه زاو قه دهر غار دهن و دوو پاروو ده كه نه
 يه ك، جا ئيستا ناييت هه ول بده ين له وان خيراتر پابكه ين؟
 ليره دايه ئه وه ي كه بللى ببه . ده بئ، پيغه مبه ره كان و
 شيفاده ره كان زور دهن و هه لپه يانه هه تا زه وي چول نه بووه
 و خه لكى تيدا ماوه، به قانونىكى باش يان به ريخراوىكى
 باش فرياي بكه ون، خوشبه ختانه من فريا كه و تسووم، من
 كو تايبى و من ده ستپيكم، من مزگيلى قانونون ده ده م، به
 كورتى من قازيبه كى توبه كارم .

* Elie-ئيلياس: {يان ئيليا} به كتيك له پيغه مبه ره كانى به نى ئيسرائيل، له دوايه شى ته ورتدا
 بئشيبينى كراوه كه ئه م په يامبه ره بهر له ده ركه و قنى مه سيح ديت و مرده ي هاتنى مه سيح
 راده كه به نيت . و ك

به لئی، به لئی، سبه یئیی پئیت ده لئیم ئەم ئیشه دلگیره چییه، تو
 دوو سبه ی لئیره ده پۆی؟ که واته ده بیی په له بکه یین، ئەگەر
 چهزت کرد وەرە بوو مالی من، سئ جارن ته لیفون بکه،
 ئە چیته وه پاریس؟ پاریس دووره، پاریس جوانه، من له یادم
 نه کردوو، ته قریبه ن پۆژئاو ابوونه که یم له م کاتانه ی سالدا بیر
 ده که ویته وه، شه و وشک و خشپه خشپ به سه ر ئەو مالانه دا
 دئیت که له دوکه لدا شین هه لگه پاون، شار به ده نگیکی کپ
 ده گرمینئ و پوو باره که هه ر ده لئیی به ره و دواوه ده گه پئیته وه،
 له و کاتانه دا بوو که من له کوچه کاندای سه رم لئ ده شیوا،
 ئە وانیش {خه لک} ئیستا سه رگه ردانن، من ده زانم! ئە وان
 سه رگه ردانن که چی وا نیشان ده دن به ره و ژنه ماندوو و ماله
 خوشه کانیا ن په له په لیانه، ئاخ! هاو پئیی گیان، ده زانی
 بوونه وه رئیکی ته نیا له شاریکی گه وره دا سه رگه ردان بی، چ
 حالئیکی هه یه ...؟

خه جالته تم که وا به پاکشاوبییه وه میوانداریت ده که م، هیچ نییه، بریک تاکه م به رزه، ئه ویش به ژینوؤقی چاری ده که م، من له گه ل ئه م نه خووشییه جار جاره یه راهاتووم، لام وابیت مالاریایه، ئه و وه خته ی پاپابووم گرتم. نسا ئه وه ی وتم ته نیا نیوه ی گالته یه، ده زانم بیر له چی ده که یته وه؛ که من قسه ده که م، زه حمه ته راست و درۆت بو لیک جیا وه بی، ددانی پیتا ده نیم حه ق به تو یه، منیش هه ر... سه رنج بده؛ یه کئی له هاوړیکانم خه لکی ده کرد به سی به شه وه؛ ئه وانه ی وایان پی باشه هیچ نه نییه کیان نه بی، بو ئه وه ی ناچار نه بن درۆ بکن، ئه وانه ی درۆ کردنیان پی باشتره له وه ی هیچ نه نییه کیان نه بی، ئه وانه ی هه م حه زیان له وه یه نه نییه کیان هه بی و هه م حه زیان له وه شه درۆ بکن، لیت ده که پریم تا بزائم من ده خه یته کام ده سته یه یانه وه.

جا چییه، باشه درۆ سه ره نجام بونیام ناباته وه سه ر پرگیای حه قیقه ت؟ ئایا چیرو که کانی من هه موویان یه ک مانایان نییه و ناگه نه یه ک ده رئه نجام؟ ئیتر ترسی بو چییه راست بن یان درۆ، گه ر له هه ردوو بارده که دا من وه ک چۆن بووم و چۆن وام نیشان بده ن؟ جاری وا هه یه تیگه یشتن له ناخی ئه وه ی درۆ ده کات، زۆر ئاسانتره له وه ی راست ده کات. حه قیقه ت

وهك پرووناكی چاوه شهواره دهخات، درۆ؛ به پیچه وانه وه
وهك پۆژیک كه تازه هه لدی، یان تازه ئاوا ده بی؛ هه مووشتی
نیشان ده دات. هه رچۆنی پیت خوشه وای دانی، به لام من
سه رده مانیک له ئوردوگای زۆره ملی دیله كاندا به مه قامی پاپا
شاد بووم.

تكا ده كه م دانی شه، تو هه ر به م ژوره دا هه لده پروانی، راسته
به تاله به لام خاوینه؛ ته نها تابلویه کی قیرمیره ی* تیدایه، نه
كه لوپه لیک و نه قاپوقاچاخیک و ته نانه ت نه کتیپیک، من زۆر
ده میكه وازم له خویندنه وه هیناوه، نه و کاتانه ی ماله كه م پر
بوو له و کتیپانه ی نیوه چل خویندبوومنه وه، جا هه موو شتیکی
نیوه چلی بیزارکه ره و هیندده ی کاری نه وانه قیزوه نه كه
قووتوی جگه ری قازیان ده هینا، پاروویه کیان لی ده خوارد و
ئه وی تریشی تا ده ستیان ده گه یشت فریانی ده ده.

جگه له وهش من ته نها هه زم له کتیپی ددانپیدانانه و
نووسه ری نه و جووره کتیپانه ش ته نیا بو ئه وه ده نووسن تا
ددان به هیچدا نه نین و ئه وه ی ده یزانن هیچی نه درکیینن،
ئه وه کاته ی بانگه شه ی که شفکردنی حه قیقه تیک ده که ن،
دروست هه مان نه و کاته یه که ده بی ئاگادار بیت، چونکه
ده یانه وی ته رمیک برازیینه وه. باوه ربه رموو من زیرینگه ره م،
بویه هه ر له ویدا له کتیبه کان گه رام، ئیتر نه کتیپ و نه هیچ

* Johannes Vermeer - یوهانس فیرمیر: نیگارکێشی به ناویانگی هۆلندی سه ده ی حه فده . وک

شتىكى زياده، تەنيا شتە پىويستەكان كە خاوين و
برىقە دارن، وەك تابووت! لەگەل ئەم تەختەخەو ھۆلنديانە و
سەرچەفى بى پەلە و خاوين، ئەو ھە چىيە دەلىي ھەر ئىستا
تەرمى كەسىكىان لە كفىنىكى حازردا مۆميا كرددوھ.

ھەزدەكەيت بزانيت لە سەردەمى پاپايەتيدا چىم بەسەرھات؟
دەزانى، ھەر لەو پووداوھ ئاساييانە، ئاخۆ توانام ھەيە لەو
بارەيەوھ قسەبكەم؟ بەلى پىموايە تىساكەم تاپەزىوھ،
سالانىكى زۆر لەمەوپىش لە ئەفرىقا، ئەو شوينەي لە ساىەي
سەرى جەنابى رۆملەوھ* ئاگرى شەر تىيدا بلىسەي دەسەند،
نا دلنيابە من لەنىو شەرەكەدا نەبووم، تازە وازم لەشەرى
ئەوروپا ھىنابوو. ھەلبەتە لەخۆبەخشەكان بووم، بەلام
گۆرەپانى شەرم بە چاوندەي، لەلايەكەوھ بەداخ بووم، لەوانە
بوو ئەوھ زۆر شتى گۆرپيا. سوپاي فەرەنسا لە گۆرەپانى
شەردا ھىچ پىويستىيەكى نەكەوتە من و تەنيا داواي لى كردم
لە كشانەوھدا بەشدارىم، پاش ئەوھ من ديسان پارىسم
ئەلمانىيەكانىشم بىنيەوھ. بزوتنەوھى بەرگرى كە تازە ناوي
كەوتبووھ سەر زاران، تۆزىك كەلكەلەي خستە سەرمەوھ، ھەر
ئەوكاتە بوو پەيم بە نىشتىمانىپەرەرىي خۆم برد، ئەوھ

* Erwin Johannes Eugen Rommel ئىروىن رۆملا يەككىك لە ئازاترىن سەركردەكانى
ھىزى نازىيە و سەركەوتنى بەرچاوى بۇ سوپاي ئەلمانى لە باكورى ئەفرىقا تۆمار كرددوھ، ماوھىك
سەركردەي پاسەوانە تاييەتییەكانى ھىتلەر بوو و پاش تىوھگلان لە دۇستىيەكى تىروركرىنى ھىتلەردا
بە گازى سىاندى كارىون خۆي كوشتووھ. و.ك

گالتەت لى دى؟ ھەلە دەكەيت، من لە يەككە لە پلاتفورمەكانى تونىلبانەكەي* پاريسدا بە ھەستە گەيشتم؛ سەگىك لە پارەوہ پىچاوپىچەكاندا گىرى خواردبوو، سەگىكى گەورەى تىسكنى گوئىبراوى چاودرەخشسان، بە ھەلبەز و دابەزەوہ بۆنى بە قاچى رېبوارانەوہ دەکرد، من بە خۆشەويستىيەكى دىرىن سەگم خۆش دەوئيت، چونكە سەگ لىبووردەيە. كسكسەم لەسەگەكە كرد، تيامابوو، بەلام بە ئاشكرا دياربوو رازى بوو، بە ماوہى چەند مەترىك بەرانبەر بە من دەپوئىشت و بە خۆشحالىيەوہ كلكەلەقىي دەکرد، لەو كاتەدا ئەفسەرىكى گەجى ئەلمانى كە زۆر بە پەلە دەپوئىشت، بەتەنىشتەدا تىپەرى و كە گەيشتە ئاستى سەگەكە، دەستىكى بەسەرداھىنا، ئازەلەكە بىي ھىچ دوودلىيەك ھەر بەو خۆشحالىيەوہ دواى كەوت و لەچا و ن بوون. ئەوئەندەم رىق لەسەربازە ئەلمانىيەكە ھەستا، ناچاربووم بلىم ئەو دژەكردارەى خۆم لە نىشتىمانپەرەيمەوہ بوو، خۆ ئەگەر سەگەكە بەدواى كەسىكى ئاسايى فەرەنسيدا برۆىشتبايە من ھەر گوئىشم نەدەدايە، كەچى بە پىچەوانەوہ لەو كاتەدا وام دەھىنايە پىش چا و ئىستا ئەو ئازەلە بەستەزمانە لە ئەلمانىا بوو بە مەزە و جىي رابواردنىان، ئەو بىرکردنەوہيەش سەير

مەبەست لە پلاتفورمى تونىلبانە: پارەوى چاودرەكردنى مېترۇ يان شەمەندەفەرى ژىر زەوييە. و.ك

تورپەي دەکردم، بەم شىۋەيە ئەنجامى تاقىکردنەۋەكەم بەدل
بوو.

بۇ ئەۋەي ھەندى زانىارى لەسەر بىزوتنەۋەي بەرگرى
بەدەستبىنم، چوومە باشورى فەرپەنسا، بەلام كە گەيشتمى و
برى شتم چنگ كەوت دوودل بووم، ئەو كارەي من توژى
شىتانه و ئەگەر راستىشت بوئ برى شاعيرانە و پالەوانانە
بوو، بەتايبەت كە پىم وايە چالاكى نھىنى نە لەگەل سروشتى
من يەك دەگرىتەۋە و نە لەگەل ئەو تاسەيەي بۇ لوتكە
كوئستانىيەكان ھەمە . وام ھەست دەكرد لەژىرزەمىنىكدا شەو
و رۆژ داۋاي تەونكارىم لى دەكەن، لە چاۋەپوانى ئەۋەدا تا
بوونەۋەرانىكى دىندە بىن و لەۋى دەرم بكنەن و لەپىشدا
پىسەكەم لى بكنەۋە بە خورى و دوايىش پامكىشەنە ژىر
زەمىنىكى ترەۋە و ھەتا پۆحم لەبەردا ماۋە تىم ھەلدەن . من
ستايشى ئەۋانەم دەكرد كە شانيان دەدايە بەر ئەو
ئازايەتتەي ژىر زەمىن، بەلام ئەۋە بە من نەدەكرا .

بۇيە چوومە باكورى ئەفرىقا بەو نىتە شاراۋەيەي خۆم
بگەيەنمە لەندەن، بەلام لە ئەفرىقا بارودۆخكە لەبار نەبوو،
بەپراي من؛ گروپە جياۋازەكان ھەريەكەيان بەشى خۆيان
لەسەر ھەق بوون . من ۋەك خۆم مامەۋە . پىتەۋە ديارە وا
بىردەكەيتەۋە؛ من زۆر خىرا بەسەر ئەو وردەكارىسانەدا
بازدەدەم كە مانايەكيان ھەيە، باشە، واى دابنى لەبەرئەۋەي

تۆم بە پیتی بایه خى راستەقىنەى خۆت ھەلسەنگاندووه، بە
خىرايى بەسەرياندا تى دەپەرم بۆ ئەوھى وات لى بکەم پتر
سەرنجيان لى بدەيت. ھەرچۆنى بىت دواچار گەيشتمە ولاتى
تونس، لەوئى دۆستىكى شيرينم کارىكى باشى بۆ دۆزيمەوھ،
ئەو دۆستەم کە ژنىكى ھىجگار زىرەك و وريا بوو لە
سینەمايەك كارى دەکرد. من دواى ئەو کەوتم بۆ شارى تونس،
تا پۆژانى دواتر ھىزەکانى ھاوپەيمانان لە جەزایر دانەبەزىن،
نەمزانى ئىشە راستەقىنەكەى ئەم دۆستەم چىيە، ئىتر
ئەلمانەكان گرتيان و منىش بىئى ئەوى خۆم بمەوئىت
دەستبەسەر كرام. نازانم ئەو چى بەسەر ھات، ھەرچى منىشە
ھىچ توندوتىزىيەكيان لەگەلم نەنواند و دواى ترسىكى زۆر بۆم
پوون بووھوھ بۆ پاراستنى من وايان كردووه. لە نزيك
تەرابلوسەوھ منيان بەرپىکرد بۆ ئوردوگايەك كە لەوئى مرقوف
بە پروتوقووتى زۆرتەر بەدەست تىنوئىتيەوھ دەينالاند ھەتا تى
ھەلدان. باسى ئەوئى ھەر ناكەم، ئىمە كورپى ئەم نىوسەدەيەى
دوايى، بۆ ئەوھى ئەو جىگايانە بەئىننە پىش چاوى خۆمان
پىويستمان بە وەسف و پوونکردنەوھ نىيە، سەدو پەنجا سأل
لەوھوپىش خەلك بۆ دارستان و دەريا ھەستى شاعيرانەيان
دەبزووا، كەچى ئىمە ئەمپۆ غەزەل بۆ خەندەك و زىندانەكان
دەھۆئىنەوھ. كەوايو متمانەت پى دەكەم، چەند شتىكى

تریشی بخه ره سهر؛ گهرما، نهو خورهی پاستهوخو دهیدا له
 چاوت، میس، لم، تینویتی.
 من گهنجیک فهره نسیم له گهل بوو، زور دیندار بوو، بهائی،
 دهتگوت له داستانی پهریانه وه هاتوته دهر، زهلامیک بوو وهک
 دیگوکلین* بوشه پرکردن له فهره نساوه چوو بوو بو ئیسپانیا،
 لهوئی ژهنه پالیکی کاسولیکی* دهستگیری کردبوو له زیندانی
 نابوو، له نوردوگاکانی فهرانکویدا دیتبووی-ئه گهر بی نه ده بیی
 نه بی- که توک و لوبیاش ده بی کلیسای پوما پیروزی بکات،
 زوری خه فته خوارد بوو، ناسمانی دره وشه وهی نه فریقا-که
 دواتر که وتبووه نهوئی و بی ئیشی و کاتی زوری به تالی له
 نوردوگا، هیشتا نه یان توانیبوو نهو خه فته هی له بیر ببه نه وه،
 به لام بیرکردنه وه زوره کانی و نهو هه تاوه به تینه ش که میک له
 باری ناسایی دووریان خستبووه وه. پوژیکیان ئیمه ده دوازده
 پیاویک ده بووین، له ژیر خیوه تیکدا له نیو میس و مه گه زدا که
 قورقوشمی تواوهی لی ده چورا، دانیش تبووین و
 هه ناسه برکیمان بوو، نهو دیسان دهستی کرد به قسه وتن به
 فرانکو، که به پومی ناوی ده هینا، به سه روچاویکی شیواو و

* Bertrand du Guesclin-دیگوکلین: به کتیک له فهرمانده شه پرکه ره کانی سوپای فهره نسیمه
 له سه دهی چوارده دا، که دوژمنانی له خاکه کهی وه دهرنا و به تاپهت له ئیسپانیا سه رکه وتتی گهره ی
 به ده ست هیئا. و.ف

* ژهنه پالی کاسولیکی مه به ست له دیکتاتوری ئیسپانیی (فرانسیسکو فرانکو Francisco Franco)
 به ژهنه پال و سه رکی ئیسپانیا بوو له ۱۹۳۹-۱۹۷۵ له سه رده می جوکمرانی شه
 فرانکو به دا ته نیا له نیوان سالانی ۱۹۳۹-۱۹۴۴ به ژماره ۱۹۲۶ تا ۱۹۲۸ که س له سئداره دراوه. و.ک

پیشیکه وه که چند پوژیک بوو نه یتاشی بوو، سهیری ئیمه‌ی ده‌کرد. له نیتو قه‌دی به‌ره‌وه‌ژوور شه‌لالی عاره‌ق بوو، په‌نجه‌کانی له‌سه‌ر په‌راسووه ده‌رپه‌ریوه‌کانی که جوان دیار بوون، یاریان ده‌کرد، وتی پاپایه‌کی ترمان پیویسته که له‌جیاتی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ته‌ختی پادشایه‌تیدا دوعا بخوینی، دابه‌زی له‌ نیتو چاره‌په‌ش و لئ قه‌وماواندا بژی، ئه‌وه‌ش هه‌تا زووتر بی دره‌نگه .

سه‌ری پاده‌وه‌شاندا و به‌ نیگای شه‌ژاوییه‌وه سه‌یری ئیمه‌ی ده‌کرد و دووپاتی ده‌کرده‌وه که به‌ئ: "هه‌تا زووتر بی دره‌نگه!"، دواتر له‌په‌ر هیور بووه‌وه و به‌ده‌نگیکی ماندوو و غه‌مۆک وتی ده‌بی پاپا له‌نیتو ئیمه‌دا هه‌لبژێردری، پیاویکی باش، به‌ هه‌موو عه‌یب‌وعار و باشییه‌کانییه‌وه هه‌لبژێردری و په‌یمانی له‌گه‌ل ببه‌ستری، ته‌نیا به‌و مه‌رجه‌ی قبوولی بیته‌ له‌ دلی خو‌ی و ئه‌وانی تریشدا ئازاره‌ هاوبه‌شه‌کانمان به‌ زیندووی پراگری، ئه‌وجا وتی: "له‌نیتو ئیمه‌دا کئ له‌هه‌مووان قو‌ریاتی زیاتره؟" من هه‌روا به‌گه‌لته‌ ده‌ستم به‌رزکرده‌وه، هه‌ر منیش ده‌ستم به‌رزکردبووه‌وه "باشه، ژان باتیست بو‌ ئه‌و کاره ده‌شی"، نا ئه‌وه‌ی ته‌گوت چونکه‌ من ئه‌وکاته ناویکی ترم هه‌بوو، به‌لام وتی خو‌ه‌لبژاردن-وه‌ک من کردبووم گه‌وره‌ترین فه‌زیله‌ته‌ و پیشنیاری کرد من هه‌لبژێردریم، جه‌ماعه‌تیش هه‌روا به‌گه‌لته‌وه له‌هه‌مانکاته‌دا شی‌لگیرانه

قبووليان كرد، نه گهر پاستيت دهويت ديگوكلين كارى
تيكردبووين، لام وايه خووم زور پينه كه نسيم، يه كه م له بهر
نه وهى پيم وابوو نه و په يامبه ره چكوله يه راست دهكات و
دووه م له بهر نه وهى هه تاوى به تين و كارى تاقه تپروكين و
سهره پاي نه وانه ش مملانيى توند له سهر ناو؛ واي كردبوو
نيمه زور بارى دهروونيمان باش نه بيت، هه رچونيك بيت من
چند هه فته يه كه نه ركي پاپايه تم شيلگيرانه راپه راند .

نه و نه ركه چى بوو؟ له راستيدا من شتيك بووم وهك
سهرده ستهى گروهه كه يان سهرپه رشتياري به ندينخانه،
هه رچونى بي نه وانى تر و نه وانه شى كه بي نيمان بوون،
راهاتن به گويم بكه ن، ديگوكلين نازارى ده كيشا و من
نازاره كه ي نهوم به پيوه ده برد. له وكاته دا په يم به وه برد كه
پاپايه تى هينده ش ناسان نيبه، دوينى شه ويش دواى نه وهى
له باره ي برا دادوه ره كانمانه وه به رابواردنه وه قسه م بو كردى،
ديسان نه و خاله م بير كه وته وه. له نوردوگا كيشه ي گه وره مان
دابه شكردى ناو بوو، گروهه گه لى سياسى يان نايينى ديكه
پيك هاتبوون، كه هه ركام له وانه له بهرزه وه ندى هاورپيكانى
خويان كاريان ده كرد، منيش ناچار بووم هه ندى ناسانكارى
بو هاورپيكانى خووم بكه م، كه نه وه ش له خويدا جياوازي دانان
بوو، به لام له ناو خوشماندا هه ر نه متوانى يه كسانى ته واو
به رپا بكه م. به پيى بارودوخى هاورپيكانم يان نه و كارانه ي

دەبوو بیکەین، یەکیکیانم دەخستە پیش ئەوانی دیکەو،
 باوەرپەرموو ئەو جیاوازی خستنه خەریک بوو کارەکه بەرەو
 شتی هەستیار تر بەری، بەلام بەراستی من ماندووم و ئیتر
 پیم خۆش نییە بیر لەوسەر دەمە بکەمەو، هەر ئەوەندە
 دەلیم؛ من پۆژیک ئەو سفرە یەم کۆکردەو؛ ئاوی ھاوپیەکم
 خواردەو که خەریک بوو گیانی دەدا، نا دیگوکلین نەبوو،
 لام وایە ئەو پیشتر مردبوو، ئاخر لەرادی بەدەر خۆی دوور
 دەگرت، جگە لەوێش ئەگەر ئەو زیندوو بوایە لەبەر ئەوێ
 زۆرم خۆش دەویست زیاتر خۆم رادەگرت، چونکە خۆشم
 دەویست، بەلێ خۆشم دەویست، هەرنەبی پیم وایە، کەچی
 من ئاوەکەم خواردەو لە کاتی کدا خۆم بەو پازی دەکرد؛
 ئەوان زۆرتر پیوستیان بە منە تاکو ئەو کە هەرچۆنیک بێ
 دەمری و دەبوو من خۆم بۆ ئەوان بپاریزم.

ھاوپی ئازیز، بەم شیوەیە ئیمپراتۆر و کلیساکان لەژێر خۆری
 مەرگدا دروست دەبن. جا بۆ ئەوێ بپری قسەکە ی دوینی
 شەوم چاک بکەمەو، باسی بۆچوونیک باش و مەزنت بۆ
 دەکەم، کە لەکاتی باس کردنی هەموو ئەو شتەدا بەزەینمدا
 هات و ئیستا تەنانهت نایشزانم ئەوانەم هەر بەراستی بەسەر
 هاتوو یان بە خەون دیتوو من. بۆچوونە مەزنەکەم ئەوێ؛
 کە دەبێ لە پاپا خۆش ببین، لەبەر ئەوێ ئەو لە هەمووان

پتر پٽويستی به م لئ خوشبوونه ههيه و دواتريش له ريگه ي
 نه م لئ خوشبوونه وه دهكري خوت له و به بهرتر دانيتت .
 ناخ، نري قاپيه كه ت باش داخستووه ؟ به لي ؟ تكا ده كه م
 بو دنيا بوون سه يريكي بكه ره وه، بمبووره من بري واسواسم،
 كه ده مه وي بنووم، قهت دنيا نيم له وه ي باش ده رگا كه م
 داخستووه يان نا، هه مووشه وي ده بي هه ستم و سه يريكي
 بكه مه وه، بونيام له هيچ شتي دنيا نيه، نه وه م پيشترش بو
 باس كرد بووي، لات وانه بي نه و نيگه رانيه م بو ده رگا
 داخستن، وه ك نيگه راني ده وله مه نديكه له ده رگا كه ي، نا، من
 جاران ده رگاي باله خانه و ئوتومبيله كه شم دانه ده خست،
 پاره كه شم نه ده شارده وه و دلم لاي مال و سامانه كه م نه بوو .
 نه گه ر راستيت ده ويت من شهرم ده كرد له وه ي هه مه، جاري
 واهه بوو له كوره كاندا له گه رمه ي گفتوگو دا به ده نكي بهر ز
 هاوارم كردووه : "هاورپيان، خاوه نداريتي، تاوانه !" جا چونكه
 باي نه وه نده گه وره نه بووم سامانه كه م له گه ل هه ژاريكي
 شياودا دابه ش بكه م، ده چووم ده مخسته به رده مي نه وانه ي كه
 له وانه بوو بيدزن، به و هيوايه ي به ريكه وت نادادپه روه رييه كه
 قه ره بوو بكه مه وه، به تايبه تي من نه مرؤ خاوه ني هيچ شتيك
 نيم، كه و ابوو بو نارامي نا، به لكو بو خوم و ناماده يي زه ينيك
 كه هه مه نيگه رانم، بو يه ده مه وي ده رگاي وه ژووركه وتني نه و

دونييا بچووک و داخراوهی من که تییدا پادشا و پاپا و دادوهرم، تهواو داخراو بی.

تکا دهکه م نهگه زهحههت نییه دهرگای نهو سندوقه بکه رهوه، نه م تابلویه، به لئی نه م تابلویه، لئی بروانه، نایناسیت؟ نهوه تابلوی "دادوهره عاديلهکان" —، داناچله کییت؟ ناشی بی عیلم بیت لئی؟ به لام نهگه رۆژنامهت خویندبیتهوه، بیرت دهکه ویتهوه له سالی ۱۹۲۴ دا له گیند* یه کییک له نیگارهکانی شان ئیک** به ناوی "مه پری سو فی"*** له کلیسا گه وره که ی سانت باقون دزرا، نهو تابلویه ناوی "دادوهره عاديلهکان"**** بوو، کو مه لئی دادوهری نیشان ده دا که به سواری نه سپ هاتبوون بو ستایشی مه پری خودا، له

* Ghent گیند: یه کییک له شارهکانی باکوری به لژیکیا به هاوسنوره به ولاتی هولانداوه. وک

** Jan van Eyck-قون فان ئیک: یه کییک له به ناویانگترین نیگارکیشهکانی سهدهی پازدهیه و به رهگهز هولندییه و خاوهشی نیگاری گوره و به ناویانگی "مه پری سو فی" یه. وک

*** Agneau Mystique-مه پری سو فی: (یان مه پری په نمانی یان په رستنی مه پری) تابلویهکی ناسراو و گه وره ی فان ئیکه، گوزارشته له مسیح که هر وهک مه پریک پاک و بیگه رده، نیگاره که ئالوزو و پینکاتوه له چه ند به شیک، یه کییک له به شانه تابلوی (دادوهره عاديلهکان) یه وک

**** Les Juges integers-دادوهره عاديلهکان: ناوی به شیک له نیگاری گه وره ی (مه پری سو فی) ی فان ئیکه، نه م به شه له شهوی ۱۰ ئاپریلی ۱۹۲۴ له لایهن که سیکه وه ده دزریت، له ناو چوارچینوه کهیدا که به دیواره که وه ده مینیتوه؛ دزه که نامه یهک به جیدیلن و ده نووسیت: "نه م تابلویه له نه سلدا هی نه لمانیابه و ئیستا ده گه پیتوه بو خاوه نه که ی" دواتر دزه که په یوهندی به ئوسقوفه وه دهکات و داوی بری یهک میلیون فرانکی به لژیکی دهکات له به رامبه ر گه رانه وه ی تابلۆکه دا، ئوسقوف له که ل وه زیر قسه دهکات تا داوی دزه که جییه چن بکات به لام وه زیر داوه که پوت دهکاتوه.

پاشتر دزه که لهکانی سه ره مه رگدا ده لیت "نهو نه مینیه ی که هه لمگرتوه نایده م به که س و له که ل خۆم ده بیه مه ژیرگی". وا پیده چن که سانیکی تر بزانه تابلۆکه له کوئی به لام هرگیز نه دۆزرا به وه، ئیستا کو بییهک له تابلۆکه له جینگای ئورکیناله که دانراوه، کاراکته ره که ی کامو لیره دا پاگه ندی نه وه دهکات که تابلۆکه لای نه وه. وک

جياتى ئەو تابلۇيە تابلۇيەكى تريان دانا، كە بەوپەرى
 لىھاتووى و دەست رەنگىنيەوہ لە تابلۇ ئورگىنالە كە
 ھەلگىرا بـوـوہ، چسۇنكە تابلۇ ئورگىنالە كە ھەرگىز
 نەدۇزرايەوہ . باشە، ئەوہ ئەوہ، نسا من لە و نىوہندەدا ھىچ
 كارەم، يەكئ لە مشتەرييەكانى مەكسىكۆسىتى كە تۆ ئەو
 شەوہ بەسەرخۆشى بينىت، تابلۇكەى بە بتلىك ژىنۆقى بەو
 گورىلايە فرۆشت، من لە پىشدا بە ھاورىكە مانم گوت لە
 شوينىكى لەباردا ھەئىواسى، ماوہيەكى زۆر لەكاتىكدا لە
 سەرانسەرى دونىادا بەدواى دادوہرە عادىلەكانى ئىمەدا
 دەگەران، ئەوان بەژوور سەرى مەيخۆر و سۆزانىەكانەوہ لە
 شوينە بەرزەكەى خۆيانەوہ، خۆيان دەنواند . پاشتر لەسەر
 داواى من گورىلا فەنى بە ئامانەت لىرە داينا، سەرەتا زۆرى
 پى ناخۆش بوو، بەلام كە بۆم پوونكردەوہ، ترسا و پازى بوو،
 لەو كاتەوہ ئەو دادوہرە بەرپىزانە ھەر لەگەل منن، خۆ دىتت
 لەوى لەسەر ئاودەستەكان جىگاكەيان چەند خالىيە .

بۆچى من ئەم تابلۇيەم نەدايەوہ؟ ئاخ . ئاخ! تۆ وەكو
 پۆلىس ھەلسوكە وتم لەگەل دەكەيت، زۆر باشە، من ھەر ئەو
 پەرسقەت دەدەمەوہ كە بە لىكۆلەرەكەى دەلىم؛ - ھەلبەت
 ئەگەر پۆرژىك لە پۆژان يەككىك بزانىت ئەم تابلۇيە ھاتۆتە
 ژوورەكەى من لە بەرئەوہى يەكەم: تابلۇكە ھى من نييە،
 بەلكو ھى خاوەنى مەكسىكۆسىتيە كە رىك ھىندەى ئوسقۆفى

گیند به شی پیوه یه تی، دووهم: له نیوان ئەوانه دا که ته وافی مه‌ری خودا ده‌که‌ن، که‌س ناتوانی ئەسل و عادی له‌یه‌ک جیاکاته‌وه، که‌واته گونا‌هه‌که‌ی من زیانی بو که‌س نییه، سییه‌م: به‌وجۆره من گه‌وره‌تر ده‌بم، چونکه خه‌لکی جیهان ستایشی چهند دادوهریکی درۆزن ده‌که‌ن و ته‌نها منم دادوهره راسته‌قینه‌کان ده‌ناسم، چواره‌م: په‌نگه ئەو به‌خته‌وه‌رییه‌م پی ببرد‌ری که بخ‌ریمه زیندانه‌وه، ئەو بیروکه‌یه‌ش له‌زۆرلاوه خه‌له‌تینه‌ره، پینجه‌م: ئەم دادوهرانه ده‌چن ته‌وافی مه‌ریک بکه‌ن، که ئیستا نه مه‌ر ماوه و نه بی تاوانی. که‌واته ئەو دزه به‌ده‌ستو‌برده‌ی ئەم تابلۆیه‌ی دزیووه، هۆکاری عه‌داله‌تیکی نه‌ناسراو بووه، که هیچ باش نییه درایه‌تی بکه‌ن.

دواین هۆکار ئەوه‌یه: به‌م جۆره ئیمه به‌ پیی کاروباره‌کانی خۆمان ده‌جولێینه‌وه، ئیستا که دادپه‌روه‌ری ته‌واو له‌ بی تاوانی جیاکراوه‌ته‌وه، ئەویان به‌سه‌ر خاچه‌وه‌یه و ئەمیان له‌ سندوقدا؛ من ئازادم به‌ پیی باوه‌ری خۆم بجولێمه‌وه. ده‌توانم به‌ وێژدانیکی ئاسوده‌وه خه‌ریکی پیشه‌ی دادوهری تۆبه‌کار بم، که دوا‌ی ئەو هه‌موو چه‌رمه‌سه‌ری و ناته‌باییه‌ی له‌و پیشه‌یه‌دا هه‌یه جیی خۆم کردۆته‌وه و ئیستا که تۆ ده‌ته‌وی لیره برۆیت، وه‌ختی ئەوه‌یه باسی بکه‌ین.

له‌ پیشدا پوخسه‌ت بفرموو من هه‌ستم تا باشت‌ر پشوو بده‌م، ئاخ چه‌نده شه‌که‌تم! دادوهره‌کانم بخه‌ره‌وه ناو سندوقه‌که‌وه

و دەرگای سندوقه که ش قفل بده . ده ستخوش . هر له م
 سته دا من وا خه ریکم کاری داوهری توبه کار نه نجام ده دم ،
 نوسینگه که م زورتـر له مه کسیکۆسیتییه ، به لام هه ز و
 که فوکۆلی زۆر ، بونیا م ناچار ده کات له دهره وه ش چالاک بی ،
 ته نانه ت نه گه ر له ناوجیشدا بم و تاشم لیهاتبی ، دیسان
 به نه رکه که ی خۆم هر راده گه م ، ئیتر نه وه پیشه یه ک نییه
 به کاری بهینین ، به لکو له هر چرکه ساتیکدا وه کو هه وا هه لی
 ده مژین . له راستیدا پیت وانه بی من له ماوه ی نه و پینچ پۆزه دا
 هر بۆ چیژوه رگرتن ، له سه ر نه و باسه دووردریژه پۆیشتم ،
 نا له پیشدا نه وه نده قسه ی بی جیم کردوه که ئیتر به سمه ،
 ئیستا که قسه ده که م مه به ستیکم هه یه ، دیاره مه به سته که م
 نه وه یه دهنگی پیکه نینه کان کپ بکه م و خۆم له داوه ریکردن
 ببویرم ، نه گه رچی به پرواله ت هیچ ریگه یه کی رزگار بوونیش له
 گۆرئی نییه ، مه گه ر گه وره ترین ئاستهنگی رزگار بوونمان
 نه وه نییه ؛ که له پیش هه مووانه وه ئیمه خۆمان خۆمان
 مه حکوم ده که یین ؟ که وابوو بۆ ده ستپیکردن پتویسته بی
 هه لآویرد و جیاوازی دانان حوکمکردن به سه ر هه موواندا
 بگشتینین ، بۆ نه وه ی هر له ئیستاوه ده سه لاته که ی نه و
 [خودا] که م بکه ینه وه .

بنه مای گشتیی کاره که ی له سه ره تاوه نه وه یه ؛ هه رگیز بۆ هیچ
 که سینک هیچ بیانوو یه ک نییه ، من نکۆلی له هه له و نیازپاکی

و بهه له داچوونی خیرا و سوککردنی سزا ده که م. له په پیره وی
 مندا تاوان له کهس دانا بریت و که سیش بهر لیبور دن ناکه وی،
 هر سوکوئاسان ده یخه نه سه ریه ک و نه و جا: "کارنامه که ت
 نه وه یه؛ تو هه رزه ییت، چه په لی، نه فسانه په رس تیت،
 ها وره که زیازی، هونه رمه ندیت و شتی دیکه ش... " هه روا
 سوکوسانا هه روا وشک و رهق، هه ر بویه من له فله سه فه شدا
 وهک سیاست لایه نگری تیوریه کم نکولی له بیتاوانی
 ناده میزاد بکات و لایه نگری کراداریکم که وهک تاوانبار له گه لی
 بجولیته وه، به م شیوه یه ها ورپی شیرینم ده بینی؛ من لایه نگری
 هوشمه ندی کویلا یه تی و کویله بوونی مروقم.

نه گه ر راستیت ده وی، به بی کویلا یه تی رینگه چاره ی کوتایی له
 گورپی نییه، من زور زوو نه وه م بو پوون بووه وه، پیش نه وه
 جگه له نازادی، هیچ وشه یه کم له سه ر زار نه بوو، که نانی
 به یانیم ده خوارد، وهک که ره له نانه که م هه لده سوو، پوژ هه تا
 نیواری نازادیم له زارمدا کاویژم ده کرده وه، هر هه ناسه یه کی
 ده مدایه ده ری بون و به رامه ی نازادی پیوه بوو، هر که س
 به ره لستی بکرده مایه من نه م شا وشه یه م به سه ریه وه ده نا،
 من نازادیم خستبووه خزمه ت حز و ناره زوو هیزی خومه وه،
 له پیخه فیشدا به گوئی نه وانه مدا ده چرپاند که له گه لم
 نووستبوون، یارمه تی ده دام ده سته رداریان بجم و من
 له سه رخو..... به سه . ده وروژیم و جلوم له ده ست

دەر دەچى، لەو پابردوو دەدا؛ جارى وا ھەبوو بى ھىچ نيازىك
 كەلكم لە ئازادى ۋەرگرتو ۋ تەنانەت سەيرى ساويلكە يشم
 بکە، دوو يان سى جارى قۆلم ھەلمالى بەرگى لە ئازادى
 بکەم، ھەلبەتە نەك ئەو ھى تا سنوورى مەرگ لەگەلى برۆم،
 بەلام ھەرچۆنى بى خۆم توشى چەرمە سەرى ۋ مەترسى
 کردوو، لەو بى باكيانەم خۆش ببە: نەمدە زانى چى دەكەم،
 نەمدە زانى ئازادى پاداشت نىيە، مەداليانى ئازايە تيش نىيە، تا
 بەشانزى ئەو ھە شامپايان بىنين ۋ ئاھەنگ بگيرين، جگە
 لەو ھە دياريش نىيە، قووتوويەك شيرىنى كە دەمتى پى شيرين
 بکەيت، ئاخ، نا، سزايەكى تاقەت پروكىنە، خۆدینە ۋە يەكە
 لەو پەرى تەنيايدا دەبىت قۆلى لى ھەلمالى ۋ نىو ھە گيانت
 دەكات، نە شەرابىك لە گۆرپىيە ۋ نە دۆست ۋ برادەرگە لىك
 پىكە كانيان بەرزبەنە ۋ بە سۆزە ۋە سەيرت بکەن، تەنيا
 لەتەلارى غەمدا، تەنيا لە شوينى تاوانكاران، لەبەرانبەر
 دادو ھەراندا پراو ھەستاويت، دەبى بەتەنيا سەبارەت بەخۆت ۋ
 داو ھەرى ئەوانى تر بپيار بەدەيت، لەو سەرى ھەر ئازادىيەكە ۋە
 بپيارى دادگايەك ھەيە، لەبەر ئەو ھەيە كە ئازادى بارى شان
 قوورس دەكات، بەتايبەت كاتى كە تات ھەيە، يان ئازارت
 ھەيە، يان كەست خۆشناوى.

ئاخ ھاوپى ئازىز، كاتىك كەسىك تەنيايە؛ نە خودايەكى
 ھەيە ۋ نە ئەربابىك، قورسايى پۆژەكان لەسەرى سامناك ۋ

توقینه ره، هه ربویه ئیستا که خودا باوی نه ماوه، ده بی
ئه ریابیک بوخوت هه لبریریت، ئیتر ئه م وشه یه مانای نه ماوه،
بای ئه وهنده نییه؛ دلی که سی له سه ر بیه شینیت. له که کیمه
ئه خلاقیه کانی خو مان ورد ببه ره وه که ئه وهنده شیلگیرن و
هاوچه شنه کانی خو یان و هه موو شتیکیان خوش ده ویت،
بسا رودوخی ئه وان و مه سیحیه ک زور لیک دوور نییه،
جگه له وهی ئه وان له کلیسا ئاموزگاری خه لک ناکه ن، تو پیت
وایه چی ناهیلیت که کیمه کان بچنه سه ر ریازی ئاین؟
له وانیه ریژ و حورمهت، حورمهت بو مرؤقایه تی، به لئ
سله مینه وه له قسه ی خه لک. نایه نه وئ حه یایان بچی، هه ست
و سوژی خو یان له دلایندا به ند ده که ن، بو نمونه من
چیرۆکنوو سیکی بی ئیمان ده ناسم، که هه موو شه وئ نوژ
ده کات، به لام جگه له نیه ته کانی شه وانیه ئه وه هه ر مه پرسه
له کتیه کانیدا چی به سه ر خودا دینیت! یه کیک له و دوژمنه
سه رسه ختانه ی دین، رۆژیک دلی بو کردمه وه و هه ردوو
ده ستی - دیاره بی ئه وهی نیازیکی خراپی هه بی - به ره و
ئاسمان هه لبری و وتی: "تو هه والیکه نویت نه دامی، ئه وان
هه موویان ئاوان" خو ئه گه ر برؤا به قسه که ی بکه یست
سه داهه شتای نووسه ره کانی ئیمه هه رئه وهنده ی نه یانزانیانیه
ئیمزا بکه ن {نه خوینه وار بوونایه}، ئه وه ناوی خویان
ده نووسی و ده ستیان ده کرد به زیکر و ته زیحات، به لام ئیمزا

دهكەن {خویندەوارن}، چونكە بەبروای خویمان؛ خویمان خوش
 دەوێت و زیكری كەس ناكەن، لە خویمان بیزارن، هەرچۆنێ بی
 لەبەرئەوێ ناتوانن خو له داوهریكردن ببوین، ناچارن لە
 ئەخلاقدا تۆلە بكەنەوێ. بەكورتی ئەوان شەیتانپەرستیکی
 قانیعن. هەر بەراستی چەرخێکی ناشیرین و مەسخەرەیه!
 سەیر نییە زەینی خەلك ئاوا شیوا بی، یەكێك لە هاوڕێكانم
 تا میردێکی باش و بەوفا بوو بی ئیمان بوو، بەلام هەر كە
 بوو بە پیاوێکی داوین پیس ئیتر ئیمانی بو مەسیح پشكوت.
 ئای لە دوورپووی و خونوینی و هیچ و پوچی ئەو خەلكە،
 سەرەپای ئەو شتە غەمەینەرەنەش، باوەر پەموو هەموویان
 وان؛ كە جوین بە ئاسمان دەدەن، بی دین بن یان بەدین،
 خەلكی مۆسكۆ بن یان بوستن، هەرەهەموویان مەسیحین و
 ئاینیان لە باوانیانەوێ بە میرات بوو جیماوێ. بەلام سەیر
 لەوهدایە كە ئیتر باوكێك (خودایەك) لە گۆرێ نییە، یاسا و
 رێسایەك لەناواندا نییە! هەمووان ئازادن، كە وابوو دەبی
 گۆزەیی خویمان لەكانی وەكیشن {دەستی خویمان بوو شینن}،
 جا چونكە نە ئازادیان دەوێت و نە سەرئەنجامەكەشی،
 حەزیان لەوێ زەرەریك بكەن. یاسایەکی ترسناك دارپێژراوێ،
 ئاگر دەكەنەوێ و سیدارە هەلەدەخەن بو ئەوێ ئەوان بخەنە
 جیی کلیساكانەوێ، با عەرزت بكەم ئەوان {خەلك} هەموویان

ساقونارۆلان*، تهنیا باوه‌ریان به‌تاوانه، هه‌رگیز برۆایان به
 لیبوردنی خودایی نییه، دیاره بیرى لى ده‌که‌نه‌وه، ئه‌وه‌ی
 داواى ده‌که‌ن؛ هه‌ر ئه‌و لیبوردنه‌یه، به‌لى و تهنه،
 خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانه، به‌خته‌وه‌رى بوونه و جا چونکه به‌سۆز و
 هه‌ستیاریشن، خه‌ونیان هه‌ر ده‌زگیرانداری، کچۆله‌ی جوان،
 هاوړی چاک و مۆسیقایه . بۆ نمونه من که زۆر هه‌ستیشم
 ناسک نییه، ده‌زانی خولیا‌یه‌کم له‌سه‌ردایه؛ عه‌شقیکی ته‌واو به
 گیان و به‌دل، شه‌و و پۆژ، به‌رده‌وام له‌ ئامیزی به‌کتردا بوون،
 چیژوه‌رگرتن و دیسان تاسه‌باربوون و ماوه‌ی پینچ سالی
 به‌رده‌وام و دواى ئه‌وه‌ش مه‌رگ، ئه‌فسوس!

باشه ئیستا که ده‌زگیرانداری به‌ عه‌شقیکی به‌رده‌وامه‌وه نه‌بی،
 به‌ هاوسه‌ریتییه‌کی پر توندوتیژی ده‌گات، ئه‌ویش به‌ ده‌سه‌لات
 و لی‌دانه‌وه . له‌ بنه‌په‌تدا هه‌ر ئه‌وه‌یه هه‌موو شتیکی بۆ من‌دال
 چۆنه، به‌وجۆره ساده بکریته‌وه و بۆه‌ر کاره‌ی فه‌رمانیکی
 بۆده‌ربکریت و خیر و شه‌ر چوون کۆیلایه‌تی واته‌ پوون و
 به‌لگه‌نه‌ویست بخریته‌ پوو، منیش له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا هاوړام ئیتر
 گرنگ نیه سیسیلی بم یان جاوی، ئه‌گه‌ر مه‌سیحیش نه‌بووما‌یه
 هه‌ر مه‌یلم به‌لای که‌سی به‌که‌میان {خودی مه‌سیح} ده‌چوو،
 به‌لام له‌سه‌ر پرده‌کانی پاریس تیگه‌یشتم منیش له‌ ئازادی

* Girolamo Savonarola ساقونارۆلا: قه‌شه و وتاریتۆر و حاکمیکی تووندی‌ه‌ی فلۆرنسا بووه له
 سه‌ده‌ی چوارده‌دا، پاش ناکۆکی له‌گه‌ل پایادا، له‌سێداره‌ ده‌ری و دواتر بۆ گۆرۆنکردنی لاشه‌که‌ی
 ده‌سووتی‌نرت . و.ک

دەترسم، كەوا بېت ھەر بژى "ئەرباب" جا ھەر كەس بېت بۇ
 ئەو ھى جىيى ياساى ئاسمان بگريته وە: "ئەى باوكى ئىمە، كە
 بۇ كەمپك لىرەيت.... ئەى رپپىشاندەرى ئىمە، ئەى
 سەرۇكەكانى ئىمە كە رووخوش و جوانخاس و توندوتىژن، ئەى
 رپبەرانى خىۆئىنرپىژ و خۆشەويست... " بە كورتى ئەو ھى
 دەبىينى، ئەو ھى؛ ئازاد نەبىن و وپراى پەشيمانى، ملكەچى
 كەسپك بىن لەخۇمان بى شەرەفتى بى. دوستى شىرىنم
 كاتىك ھەمووان تاوانبار بىن، ئەوكات دىمۇكراسى دىتە ئاراو،
 ئەو ھى ئەو تىۆلە كىردنە و ھى كى وەكو مردن لەتەنبايدا
 حىساب بگەين. مەرگ تاكە كەسىيە، بەلام كۆيلايەتى
 دەستەجەمعيە، ئەوانى دىش وەكو ئىمە و ھاوكات لەگەل
 ئىمەدا، كۆمەلە حىسابىكىان ھى ھى دەبى پىيدا پابگەن و خالى
 گىرنگىش ھەر ئەو ھى؛ ھەموو كۆببەنەو، بەلام سەرشۆر و
 بەچۆكدا ھاتوو.

باشە، وا باشتر نىيە وەك خەلكى تر بژىم و بۇ ئەوكارەش
 مەگەر نابى خەلكى تر لە من بچن؟ ھەپەشە، بى ئابروپى،
 پۆلىس، ھۆكارى ئەو لىك چوونەن، سوكاىەتى پىكراو،
 گەمارۆدراو، لىدراو لەو كاتەدا كە دەتوانم ھەموو ھىزى خۇم
 بنوئىم و لەو ھى ھەم چىژ وەرىگرم و بەكورتى سىروشتى بم.
 ھاوپى ئازىز، ھەر بۆيە دواى ئەو ھى بە ئاشكرا سلاوم بۇ
 ئازادى نارد، بە نەئىنى برىارمدا كە دەبى دەستبەجى بىدەمە

دەستی یەکیکی تر، جا ھەرکەس بێت، ئیستاش ھەر جارێک
 بتوانم لە کلێساکە ی خۆم لە مەکسیکووسیتی وتار دەبیژم و
 داوا لە خەڵکە دڵسافەکەم دەکەم؛ مل شوپ بکەن و ھەرچۆنێ
 بێ بە خاکەپایی و ترسی ئاسایی، ئەو ھێمنی و ئاسایشە
 بە دەست بێنن کە لە کۆیلە یەتیدا ھەیە، تەنانەت ئەگەر
 سەرەنجام ئەو کۆیلایەتی بە ئازادی راستەقینەش لەقەڵەم
 بدەم.

بەلام من شیت نیم، باش دەزانم کۆیلایەتی ھەتا سبەینی
 دەستەبەر نابێ، کۆیلە یەتی یەکیکە لە لایەنە باشەکانی
 داھاتوو، ھەر ئەوەندە و تەواو، دەبێ خیرا لەگەڵ ئەو ھە یە
 ھەلکەم و ئەگەر بە شیوەی کاتییش بێت پێگەچارە بدۆزمەوہ.
 کەوا یە پێویست بوو پێیەکی تر بدۆزمەوہ، بۆ ئەو ھە یە حوکمی
 دادگا بەسەر ھەموو خەڵدا بگشتینم و بەو جورە
 قورسایییە کە ی لەسەر شانی خۆم کەم بکەمەوہ، من ئەو
 پێگایەم دۆزیوہ تەوہ. تەکا دەکەم تۆزیک پەنجەرە کە بکەرەوہ،
 ئێرە زۆر زۆر گەرمە، زۆریشی مەکەرەوہ، چونکە سەرمام
 دەبێ. بیریۆکە کە ی من ھەم سادە یە و ھەمیش بە سوودە؛ چۆنە
 ھەمووان بە ئاودا بدەم تا تەنیا من مافم ھەبێ خۆم لە بەر
 ھەتاوہ کە دا ھەلخەم؟ ئاخۆ دەبێ منیش وەک زۆریە ی خەڵکە
 بە ناوبانگە کە ی سەردەمی خۆم، بچمە سەر مینبەر و نەفرەت
 لە مرقایە تی بکەم؟ ئەو کارە زۆر ترسناکە! پۆژی یان شەوی

لەناکاو قاقا بەرز دەبیتهوه، ئەو بریارەى لەسەر خەلکیت داوه، سەرەنجام دەگەریتەوه و پرووی خۆت دەگریتەوه و زیان دەگەینیت .

دەپرسی: ئەى چى بکەين؟ باشە، رینگەچارەى بليمەتانه ئەوهيه؛ من تینگەيشتم که جارئ هەتا ئەو وهختەى ئاغاگانمان بە قامچييه کانيانهوه دەگەن، ئيمە دەبئ وهک کۆپەرنیکۆس* لۆژیک ئەمدیو و ئەودیو بکەين تا سەربکەوين، واتا ئیستا ناکرئ خەلک مەحکوم بکەين، بە بئ ئەوهى خۆمان دەستبەجئ نەکەوينە بەر داوهرى، دەبئ لە پيشدا خۆمان مەحکوم بکەين، بۆ ئەوهى دوايى بتوانين داوهريش لەسەر خەلک بکەين، چونکە سەرەنجام کارى هەموو دادوهرئیک دەگاتە تۆبەکردن، کەواتە دەبئ لە پيشدا رینگەچارەيهکى پيچەوانە بگرينه بەر و لەپيشدا تۆبە بکەين، بۆ ئەوهى دواجار بکرئ بگەينه دادگايى و دادوهرى. تینگەيشتى دەلیم چى؟ بەلام بۆ ئەوهى مەبەستەکەى خۆم پروونتەر دەربيرم، بە تۆ دەلیم چۆن کار دەکەم.

لەپيشدا نووسينگەى پاريزەرييهکەم داخست، پاريسم بەجيهيشت و چووم بۆ سەفەر، لە شوينئیک دەگەرآم، کە بکرئ کارئیک بکەم و لەوئى بەناوئیکى ترهوه دەست پئ بکەم،

* Nikolaus Kopernikus - نیکولای کۆپەرنیکۆس: گەرەووناسئیکى پۆلەندییه و غارەنى بیردۆزى خولانەوهى زهوییه بەدەورى خۆردا و بە دامەزریتەرى زانستی گەرەوونى نوئى مەتەرتیت. بە هۆى ئەم بزچورتەش کئیسای کاسۆلئیکى بوونە دوئەش بە کالەر نازەدەبان کرد، چونکە کئیسما دەبگرت زهوى چەقى هەموو گەردوونە و جئگيرە و تاجوئیت و خۆروش بەدەورى زهوییدا دەخولیتەوه، پاشتر ناچار بوو لە بیردۆزەکەى خۆى پەخیمان بپتەوه. د.ک

له دونیادا زۆر جیگه هه ن بۆ شتی وا، به لام پیکهوت،
 ئاسانکاری، گه مه ی چاره نووس و ههروه ها خودوور گرتن تا
 راده ی خه لوه ت کیشان، وایان لیکردم ئەم پایته ختی ته م و
 ئاوه هه لبرێرم. شاریک که که ناله کان به ده وریدا لیدراون،
 پپرپه له خه لک و بونیام له هه موو دونیاوه دین بۆ سه یری.
 من نووسینگه ی کاره که مم له بارپیکه مه یخانه ی گه ره کی
 ده ریاوانه کان هه لبرژارد، کپیاره کانی به نده ره که جو راوجۆرن،
 هه ژاران هه رگی ز ناچنه گه ره که رازاوه کان، به لام
 ده وله مه نده کان خۆت به چاوی خۆت بینوووته، ئەگه ر بۆ
 جاریکیش بیت ریگه یان ده که ویته جیگا به دناوه کان. من ته نها
 چاوه پروانی بورژواکانم ده کرد، به تایبته ئه وانه ی سه ریان لی
 شواوه، چونکه ته نیا له گه ل ئه واندا باشترین ئەنجامم ده ست
 ده که وت، هه ر وه ک هونه ره مه ندیکه لی هاتوو که که مانچه یه ک
 ده ژهنی ده متوانی باشترین ئاوازیان لی ده ره یتم.

به وجۆره ماوه یه که من له مه کسیکۆسیتی خه ریکی پیشه
 به سووده که م بووم، پیشه که م وه ک خۆت تا قیت کرده وه له
 پیشدا ئه وه یه له به رچاوی خه لک ده ست بکه م به ددانپیدانان و
 به راست وچه پدا خۆم تاوانبار بکه م، ئەوه کاریکی ئەسته م
 نییه، چونکه ئیستا ئیتر زه ینم باشه، هه لبه ت ئاگاداریه من
 زۆر توند و خه راپ خۆم تاوانبار ناکه م، مست له سنگی خۆم
 دانا هیتمه وه، نا من نزم و له سه رخۆ که شتییه که م ده ئاژووم،

دهچمه نئو ورده كاربييه كانه وه، خووم دهر باز ده كه م و ته نانه ت
 لاش ددهم و وای لی ده كه م بلئی پاست ده كه يت و له بيري شي
 بميتي. نه وهی په يوه ندي به منه وه يه، له گه ل نه وهی تاييه ت
 به خه لکه كه يه تيکه ليان ده كه م، خاله هاوبه شه كانمان، نه و
 نه زمونانه ی پيکه وه هه مان بووه، نه و لايه نه لاوازانه ی وهك
 يهك هه مانن، دهنگی له بار و به كورتي كه سايه تي باو، پيک
 به وشيويه ی له من و نه وانی تريشدا زاله، له به رچاومي
 ده گرم. له هه موو نه و شتانه پوخساريك دروست ده كه م، كه
 پوخساری هه مووانه و هاوكات پوخساری كه سيش نييه.
 به كورتي؛ ماسكيكي وهك نه وهی له فيستيخاله كاندا به كاری
 ده هينن، نه و ده مامكانه له ده موچاوی مروف ده چين، به لام
 هيله كانی نه م پوخسارانه ساده و كراوه ترن، كه يه كيک له
 به رانبه ريان راده وه ستيت، به خووی ده لي: "سه يره، من نه مه م
 له شوينيک ديووه!". كه وهك نه مشه و ويينه سازييه كه م ته واو
 بوو، به دهر بريني داخ و كه سه ره وه نيشانی ددهم و ده لييم:
 "نه فسوس!، سه ير بکه من چوئم" و ئيتر بانگه شه كه ته واو
 ده بي، به لام پيک له وكاته دا نه و ويينه يه ی نيشانی خه لكي
 سه رده می خوومی ددهم، وهك ناويينه يه کی لی ديت.

له كاتيکدا خو له كه وه م به سه رخودا كردووه، به هيتوري قزم
 دهرنمه وه و ده موچاوم به نينو كه كانم دهرنم، به لام به نيگايه کی
 پته وه وه به رانبه ر هه موو به نی ناده م راده وه ستم و چيروکی

شهرمه زاریه کانی خووم ده گئی پر مه وه، بی ئه وه ی له و
 کاریگه ریا نه ی جییان دئیلت خافل بېم، کاتیکیش که ده لیم:
 "من سووکتین هیچوو پووچ بووم"، ئیتر کاتی ئه وه دئی ورده
 ورده و بی ئه وه ی ههستی پی بکریت له وتاره که مدا وشه ی
 (من) بکه م به (ئیمه)، که ده گه مه ئه و دپره ی: "ئیمه ئه و
 بوونه وه ره ی" ئیتر یاریه که گه یشتوته کوتایی و ده توانم
 پییان بلیم ئیوه چین، دیاره منیش وه ک ئه وانم، ئیمه هه موو
 له قورپکین، به لام من له لایه نی که وه له وان باشترم، هه
 ئه وه ی که خووم ده یزانم، ئه وه ش مافی قسه کردنم پی دهدات.
 دلنیام تو ئه و لایه نه باشه مت بو ده رکه وتوو، چه ند زیاتر
 خووم تا وانبار بکه م هینده زیاتر مافی داوه ریکردنی تووم ده بی،
 له وه ش زیاتر، توش هانده ده م خوت هه لسه نگینی، ئه و کاره ش
 ریک توخرتم ده کات، ئاخ هاوپی ئازیزم.. ئیمه بوونه وریکی
 سهیر و سه مه ره و داماوین و ئه گه ر تووزیک به ژیا نی رابردووی
 خو ماندا بچینه وه، زور شت ده دو زینه وه که لیی توره بین،
 تاقی بکه ره وه، دلنیابه من به ههستیکی ته واو بریا نه وه گوئی
 له ددانپیدانانه کانی تو ده گرم.

پی مه که نه! به لئی تو بریگرت هیه کی سه ختگیری و
 سه ربه گو به ندی، من هه ریه که مجار که بینیمی زانیم، به لام
 ئاخریه که ی رادیی، چار نییه، خه لک زیاتر له وه ی زیره ک بن،
 به ههستن، ده سته جی ده کریت بیانخه له تی نی. به لام بو

خەلکی زیرەک دەبی کات تەرخان بکەیت، ھەر ئەو ھەندە بەسە
 پێشویینی کارەکیان بە قوولێ بۆ پوون بکەیتەو، ئیتر لە
 بیریان ناچیتەو و بیری لێ دەکەنەو، دواجار پۆژیک بریک
 بە گالتە و بریکیش بە شلەژاوی دەست دەکەن بە ددانپیانان.
 بەلام تۆ جگە لەو ھە ی زیرەکیت، جەستە یەکی لەباریشت ھە ی
 بۆ کار، لەگەڵ ھەموو ئەو شتانەشدا دانی پێدا دەنئی، کە
 ئەمڕۆ لە چاوی پێنج پۆژ لە مەو پێش کەمتر لە خۆت پازیت؟
 ئیستا من چاوەروان دەبم نامە یەکم بۆ بنووسی، یان بە پێی
 خۆت بییتەو، چونکە دلنیام دئییتەو! تۆ ھەر بەو شیو ھە ی
 ھەیت دەمبیینتەو، لە بنی پرا بۆچی بگۆریم؟ لە کاتی کدا بەو
 بەختە و ھەری ھە ی شایانە گە یشتووم بە جیی ئەو ھە ی بۆی بە داخیم،
 بە دوورویی قبوولم کردووە، تەنانەت لە ناویشیدا سەقامگیر
 بووم و ئەو ئارامی و ھیمنییەم بۆ دەستە بەر بوو کە لە
 ھەموو ژیاندا لێی دەگە پام. پیمگوتیت گرنگ ئەو ھە ی خۆت لە
 دادو ھەریکردن بیویرین، بەلام لە پاستیدا ھەلەم کرد، گرنگ
 ئەو ھە ی پیاو بتوانی ھەمووشتی بە خۆی پەوا ببینئی، ئەگەرچی
 ناچاریش بێ جار بە جار بێ توانایی خۆی بە دەنگی بەرز بلئیت.
 من سەرلەنوئی و ئەمجارە بێ پیکەنین؛ ھەمووشتی بۆخۆم
 بە پەوا دەبینم. من ژیانم نەگۆریووە: ھەروا عاشقانە خۆم
 خۆش دەوئیت و سود لە خەلکیش و ھەردەگرم، سەرەنجام
 ددانان بە ھەلەکاندا پێگە ی ئەو ھەم پێ دەدات؛ شان سووکتەر

له جاران دیسان دەست پئی بکەمهوه و دوو هیندە چیژ
وەرگرم: له پیشدا له سروشتی خۆم و دواییش لههستی
خۆشی پەشیمانی.

له و کاتەوهی ئەو ریگەچارەیه م دۆزیووتهوه، خۆم دەدەمه
دەست هەمووشتیک؛ دەست ژن، لوتبەرزیی، غەم، رق و
تەنانەت ئەو تسایەیی لەم ساتەدا هەست دەکەم لەمندا بە
تەرژم دەبئی، من دواجار و دیارە بۆ هەمیشە حوکمرانی
دەکەم، دیسان بەرزاییەکم دۆزیووتهوه، لوتکەیهک که بەتەنیا
پیایدا سەردەکەوم و دەتوانم لەوێوه داوهری لەسەر هەموو
مندالەکانی ئادەم بکەم، جارجار له مەودایەکهوه که ورده
ورده درێژ دەبیتهوه، ئەو وهختەیی که شهو بەراستی جوان
بییت، له دوورهوه دەنگی پیکەنینیکم دیتە گوئی، که دیسان
دلەپراوکیم پێدەخات، بەلام هەر خیرا مەخلوقات و خەلیقەت
له بن باری قورسی بی دەسەلاتی خۆمدا دەهاریم و سەرلەنوئی
دەبوژیمهوه.

کهوا بوو من له مەکسیکووسیتی چەندیش بخایەنییت هەر
چاوهریت دەبم، تا بییتەوه و ملکهچی و کۆیلەبوونی خۆت
نیشان بەدیت. باشه، ئەو بەتانییه لابه، دەمهوی هەناسەیهک
هەلکیشم. تۆ دیت، وا نییه؟ من شیوازی کارەکهمت بە
تیروتهسەلی بۆ باس دەکەم، چونکه زۆر لهبەر دلمی، تۆ
دەمبینی که چۆن و چەندەها شهو ئەوان له سووکی کارە

چه په له کانیان ئاگادار ده که مه وه، ئیتر هر له م شه وه وه
 دیسان ده ست پی ده که مه وه، ناتوانم واز له وکاره بینم و خۆم
 له چیژی ئه و ساته بی به ش بکه م، که بینیم یه کیک له وان
 به یارمه تی ئه لکهول له کاتی کدا به مست له سنگی خۆی ده دا،
 به لادا دیت. هاوړیی شیرین من له و کاته دا گه وره ده بم،
 گه وره ده بم و به ئازادی هه ناسه هه لده کیشم، له سه ر لوتکه ی
 شاخه که م داده نیشم و ده شته که م له به رچاوی خۆم پراخستووه،
 ئای چهند سه رخۆشکه ره پی ت وابی تو خودای و پروانامه ی
 هه میشه یی گه نده لئی ئه خلاقی و خه راپه کاری، بو خه لک
 ده ریکه یت.

من له نیو ده سته ی فریشته خه راپه کانی خۆمدا له سه ر
 ئاسمانی هۆلنداوه له سه ر ته خت داده نیشم و ئاپوړای خه لک
 له پوژی مه حشه ردا له نیو ئاو و ته مومژدا ده بینم که به ره و من
 دینه ده ری و هه لده کشین، له سه رخۆ هه لده کشین و من
 ده بینم یه که مین که سیان ئاوا زوو گه یشتووه، له پوخساره
 شیواوه که یدا - که به ده ست نیوه ی داپۆشیووه چرچی و
 په ژاره و نائومی دی ده خـ وینمه وه، به ژاره یه ک که له
 چاره نووسی هاوبه شی بونیا مه کانه وه سه رچاوه ده گری و
 نائومی ده له وه ی ریگه یه ک نییه بو ده ربازبوون، منیش به زه بیم
 پینیدا دیته وه و به بی ئه وه ی بیبه خشم، ده زانم به بی ئه وه ی
 بیبورم و ئاخ، سه ره نجام هه ست ده که م من ده په رستیت!

به لئی، زور ههول ددهم، چۆن دهتوانم به ئارامی له
 جیگا که مدا بنووم؟ من دهبی له ئیوه بهرتر بم، ئایدیاکانم
 به رهو بهرزاییم دهبن، لهو شهوانه دا یان باشتر بلیم لهو
 به یانیانه دا - چونکه که وتن له به ره به یاندا دهرده که ویت من
 له ماله وه ده چمه ده ری، به هه لپه، به ته نیشته کاناله کاند
 ده که ومه ری، له ئاسمانه تازه که دا، په روپۆ ناسکتر ده بنه وه،
 کوتره کان بریک بهرتر ده فرین، تیشکیکی گولپهنگ به سه ر
 گوئسه وانه کاند خوی ده خشیئی، پوژیکی تر له خولقه تی من
 راده که یه نی، یه که م شه مه نده فهری کاره بایی له نیو هه وا
 شیداره که دا زایه له ی هورینه که ی له وسه ری ئه وروپا وه کو
 که پرنای له خه ون هه ستان دهنگ ده داته وه، ئه و ئه وروپایه ی
 هه ر ئیستا له وی سهدان میلیۆن مرۆف؛ شوینکه وتوو ده کانی
 من، به ده میکی تاله وه به زه حمه ت له پیخه فه کانیا ن
 دینه دهره وه، تا بچنه سه ر کاره ناخۆش و وشکه کانیا ن،
 له وکاته دایه به بالی هزر به سه ر ئه م کیشوه ره دا که بی ئه وه ی
 خوی بزانی ملکه چی فه رمانه، من بهرز ده فرم و پووناکی
 بوئخۆشی پوژیک هه لده مرژم، که خه ریکه هه لدی و به کورتی به
 وشه ی ناساز مه ست ده بم و هه ست به به خته وه ری ده که م.
 به لئی من به خته وه رم، پیت ده لیم که به خته وه رم، تو مافی
 ئه وه ت نییه باوه ر به به خته وه ری من نه که یته، من تا راده ی
 مه رگ به خته وه رم! ئاخ ئه ی خۆره تاو، ئه ی که نار ده ریاکان،

ئەي دوورگەكانى بەر با گەرمە وەرزيه كان، ئەي سەر دەمى
لاوتى، كە بىرە وەریت كزە لە دلم هەلدەستىنى!

بمبوورن ديسان رادەكشيّمەو. دەترسىم زۆر هەژايىتم،
سەرەپاي ئەووش من ناگریم، جارى وا هەيه كە بونيام سەرى
لى دەشيوى، گومان لە شتە بەلگەنەويستەكانيش دەكات،
تەنانت ئەوكاتەي پەي بە نهيى ژيانىكى چيژبەخشيش
بردىي. رینگە چارهي من هەلبەت تەواو كامل نيه، بەلام كە
مروفا ژيانى خوى خوشنەوي، وەختيك دەزانى دەبي بيگورئ
و رینگەيهكى ديكە نيه، ئەري وانيه؟ ئەري دەكرئ يەكيك
بيتە كەسيكى تر؟ مەحاله! دەكرئ ئيتەر هيچ كەسيك نەبي؟
لايهنى كەم بو جارئكيش بيت خوت لەپيناو كەسيكى ديكەدا
لەبىر بكەي؟ بەلام چۆن؟ زۆرم لى مەكە، من وەك ئەو
دەرۆزەكارە پيرە وام كە پوژيكيان لە كافىيەك لە پاریس
دەستى گرتبوو، بەري نەدەدا و دەيگوت: "ئاخ قوربان،
ئيمە ئينسانى خەراب وناشايستە نين، تەنيا پووناكيان ون
كردوو" بەلى ئيمە پوناكى و بەرەبەيان و بي گوناھى پيروزي
ئەو كەسەمان ونکردوو كە لە خوى خوش دەبيت.

تەماشابكە بەفر دەبارئ! ئاخ، دەبي بچمە دەرەو!
ئەمستردام لە شەويكى سپيدا خەوى لى دەكەويت، كانالە
ئاوريشميه پەشەكان لە ژير پليكانە چكۆلەي لە بەفر
داپوشراودا، كۆلانە چۆلەكان، دەنگى كپى هەنگاوى من، پاكى

و بئى گەردىيەكى تىزىپپەرە، چوون بەيانى ھەمدىس دەبىتتەۋە قور و لىتە. برۆى كالاۋەى* بەفر بېينى كەچۆن بەسەر شووشەكاندا پەرش دەبى؟ برۆىت كۆترەكان دەبىنى، ھەلبەت ھەمان ئەو كۆترانەن، ئەو ئازىزانە سەرەنجام برىارىاندائەۋە بىشەنەۋە، پروى ئاۋەكە و گويسوانەكان بە تىۋىزائىكى ئەستورى توكوپەر دادەپۆشن، خۆيان بەپەنجەرەكاندا دەكىشن، ئاى لەو ھوروزمە! با ھىوادارىبن ھەۋالى خوشيان ھىنسابى، ھەمووان پزگار دەبن، ئاگادارىبە نەك ھەر ھەلبىزىردراۋەكان، سەرەۋەت و سامان و ئازارەكان دابەش دەكرىن، بۆ نمونە تۆ لەمپۆ بەدواۋە ھەموو شەۋى لەبەر خاترى من لەسەر عەردەكە دەنوۋىت و ئىتر لەوجۆرە كارانە! دەى باشە بىزانم پىلى لى بىنى، ئەگەر لە ئاسمانەۋە گەردوونگەرىك بىتە خوارەۋە بۆ ئەۋەى من لەگەل خۆى بەرىت، يان ئەگەر بەفر لەناكاۋ گر بگرى، تۆ سەرسام دەبىت؟ بروات بەو شتانە نىيە؟ منىش نىمە، بەلام ھەرچۆنى بى، دەبى لەمال بچمە دەرى.

باشە، باشە، ئاسودە دەنووم، بى خەم بىن! ھەرچۆنىك بى نۆرىش متمانە بە دەرىپىنى پەژارە و ورىنەكانى من مەكە، مەبەستىكىان تىدايە، بۆ نمونە ھەر ئىستا كە تۆ باسى خۆتم بۆ دەكەيت، من بۆم پروون دەبىتتەۋە كە ددانپىدانانە

* كالاۋە: كۆرى نرىشت و گەۋدەى بەفر. وك

وروژئنه ره کانم ئامانجی خوڤان پیکاره یان نا؟ له راستیدا من
 هه میسه هیوادارم گوڤگره که ی به رانبهرم پۆلیسیک بی و
 له سه ر دزینی "دادوه ره عاديله کان" بمگریت، که س ناتوانی
 له سه ر شتی تر بمگری، وانیه؟ به لام ئەم دزیه یاسا
 ده یگریته وه و من کاره کانم وا ریک خستوه، به هاوبه شی
 تاوانه که دانریم، من ئەم نیگاره دزراوهم شار دۆته وه و
 هه رکه سینکیش بیه ویت بیبینی نیشانی ددهم، که واته تو
 ده مگریت و ئەوهش بو ده ستپیکاری کاره که باشه، پاشتر په نگه
 خه ریکی کاره کانی تریش بیت، بو نمونه سه ری من بپه رینی و
 من ئیتر له مهرگ نه ترسم و پزگارم بی. ئەو کاته تو سه ری
 من که هیشتا خوینی لی ده چۆریت، بو ئەو خه لکه ی که
 کۆبوونه ته وه به رز ده که یته وه تا خوینی تیدا بناسنه وه و من
 وه ک سه رمه شقیکی به په نگ کراو دیسان به سه ریاندا زال
 ببمه وه. له کاتیکی وادا، ئیتر هه موو شتیکی کامل ده بی منیش
 هه روه کو نه بو بیتم، ژبانی خووم؛ پیشه ی په یامبه ریکی درۆین
 که له بیابانه وه هاوار ده کات و ئامادهش نییه له وی بجیته
 ده ری، ته واو ده کرد.

به لام خو تو پۆلیس نیت، ئەم جو ره کاره زۆر ئاسان ده کری،
 چۆن؟ ئاخ! ده بینی، من خووم وای بو چووم. که واته له خوڤا
 نه بوو ئاوا سه رسامانه خووشم ده ویستی، تو له پاریس سه قالی
 پیشه ی به ریزی پارێزه ریت! من باش ده مزانی ئیمه له به ک

بن وبنه چهین، ئه ریی هه موومان له یه کتر ناچین؟ به بیئ ئه وهی
 پرووی قسه مان له یه کییک بیئت، به رده وام قسه ده کهین و
 هه میسه تووشی بابه تی وه کو یه ک ده بین، هه ر ده لئی
 له وه پیش وه لامه کانیش ده زانین، که وابوو ته ماننا ده که م، بۆم
 بگێریته وه شه ویکیان له که نار پرووباری سین، چیت به سه رهات
 و چۆن توانیت ژبانی خۆت بخه یته مه ترسییه وه، هه رخۆت
 ریک ئه و قسانه بکه که وا له چه ندین ساڵ له وه به ره وه له
 شه وه کانی مندا زایه له یان دئی و دوا جار من له زمانی تووه
 ده یان لیمه وه: "ئه ی خانمه قه شه نگه که، دیسان خۆت بخه ره وه
 ئاوه که، با من ده رفه تم هه بیئت جاریکی تر هه ر دوو کمان پرگار
 بکه م!" یه ک جاری تر،

چ یه ده ک خستنیکی به جییه، ها! ئوستازی ئازیز، وای دانئ
 بانگه میشته که ی من وه ک خۆی قبوول بکه ی، ئه و کات ده بیئ
 ئه و کاره بکه ی، وه ی ی ی...! ئاوه که چه ند سارده! به لام با
 بی خه م بین! ئیستا ئیتر زۆر دره نگه .. هه میسه زۆر دره نگه،
 به خته وه رانه! .

-کوۆتایی-

له باره‌ی ئەلبیر کامۆوه...

كامۆ، نووسەر، رۆژنامه‌نووس و فەیلەسوفی فەرەنسی لە ۷ی تۆقئیمبەری ۱۹۱۳ لە (مۆندۆفی - Mondovi) جەزایر لەدایک بوو. باوکی کامۆ بەناوی (لوسیەن - Lucien) هەتیویک بوو و خۆی خۆی فییری خۆیندن و نووسین کردوو و لە ئەنباریکی شەرابدا لە نزیکی ماله‌که‌یدا کاری کردوو. دایکی، (کاترین هیلین سینتیس - Catherine Hélène Sintès) نەخۆیندەوار بوو و کیشە‌ی قسەکردن و بیستنیشی هەبوو. دایک و باوکی کامۆ، هەردووکیان منداڵانی ئەوروپایی هەزاربوون کە بە هیوای بەدەستەینانی دەرفەتیکی باشتربۆ ژیان لە ئەوروپاوە بەرەو جەزایر کۆچ دەکەن. بێنەماله‌ی باوکی کامۆ فەرەنسی و بێنەماله‌ی دایکیشی خەلکی ئیسپانیا و نیشته‌جێی دوورگه‌ی (مینۆرکا - Minorca)

هه شت مانگ دواى له دايكبوونى كامۆ، باوكى بانگهئىشت
 دهكرىت بۆ سهريازى له شهري يه كه مى جيهانيدا. بابى كامۆ
 له سيپتيمبهري ۱۹۱۴ له شهري مارين به هۆى پارچهى
 خۆمپارهوه بريندار دهبيت و دواى چهند ههفته يه ك دهمرىت.
 هه موو ئه و شتهى كه كامۆ له باوكى دهيزانى؛ ئه وه يه كه وهك
 چيرۆك بۆيان گيرابووه وه. قۆناغى مندالى كامۆ له جه زير
 تيكه لاويك بوو له هه ژاربيه كى سهخت و خۆشيبه ساكاره كان.
 له گه ل دايك، برا، نهك و دوو خالى له ئاپارتمانىك به سى
 ژورى بچوو كه وه ده ژيان. ئاپارتمان هه كان نه كاره باى هه بووه
 و نه ئاو. له خواره وه ئاوده ستىكى توركى لىبووه كه هه ميشه
 كوونه كهى بۆگه نى لىهاتووه. دايكى كارى پاكخوايىنى
 كردووه. دايه گه وره ي بنه ماله كه يانى به رپوه بردووه كه ئه و يش
 نه خوئينده وار بووه و بۆ په روه رده و باره يئانى منداله كان
 هه ميشه تيبه لداون. سه ره پاي هه موو ئه وانه هه ميشه كامۆ
 دايكى ستايش ده كرد و له دهردى دلكردن له گه ل برا و دوو
 خاله كهى چيژى ده برد. كامۆ عاشقى قه راغ ده ربا و هه تاو
 بوو. له گه مه كردن له گه ل هاو رپى كانى خۆى له كووچه كانى
 گه ره كى بلكور كه له هاوسى يه تى گه ره كىكى عه ره ب بووه
 چيژى ده برد، كه دواتر ئه م قۆناغه ي مندالى له پۆمانى
 نامۆيدا په نگدانه وهى به رچاوى هه يه.

کامۆ له دوا کتیبیدا، پۆمانی ناتاواوی (مروۆسی یه که م - LePremierHomme) باس له نیگای سه ره سه ره کیی (بی بناغه) بنه ماله که ی له سه ره دین ده کات. بنه ماله ی کامۆ نه گه رچی به ناو کاسۆلیک بوون، به لام هامووشۆی قه شه یان نه کردوو و نه چوونه ته کلێسا و باسیکیشیان له خودا نه هیناوه ته ئاراوه. کاسۆلیک بوون به لام ههروه کو فه ره نسی بوونیان کاسۆلیکبوونیان له دیاریده گه لیکی وه ک سه رانشۆکردن (ته عمید)، عیشای په بیانی، زهماوه ند، و ... ناشتنی مردوو، کورت کردبووه وه.

که سیک که له ژیا نی کامۆدا پۆلیکی سه ره کی هه بووه، یه کییک له مامۆستاکانی ده وره ی سه ره تایی کامۆ بووه به ناوی (لووی ژیرمه ن - Louis Germain) ژیرمه ن هه ست به تواناکانی کامۆ ده کات و نه نکی کامۆ پازی ده کات که به نیلت وانه ی تایبه تی به کامۆ بلیته وه تا بتوانیت که تا قیکاریی بورسی خویندندا به شدار ی بکات. دایه گه وره ی ئیزنی دا و کامۆ له تا قیکارییه که سه رده که ویت و بورسی خویندنی وه رده گریت و ده توانیت به جیی نه وه ی که وه ک برا که ی بچیته سه رکار، بچیته دواناوه ندی. کامۆ له ده وره ی دواناوه ندی قووشی به مامۆستایه کی دیکه هات. مامۆستایه کی له سه ردلان به ناوی (ژان گرونیه - Grenier Jean) له وه هه موو کتیبانه ی که کامۆ له ده وره ی دواناوه ندیدا خویندبوونی وه، له

دوو کتیب زیاتر له ههموان خوښیده هات؛ (دوورگه کان) ی ژان
گرونیه و (چاره نووسی مرؤف) ی ئاندری مالرؤ.
کامؤ له ۱۹۵۹ دا دهنووسی: (دوورگه کان) به وه بیرهیڼانه وهی
"پازه کان... شته پیروژه کان... و سروشتی مرؤف" حه قی
که موکوورپی په روه رده ی ئایینی منیان ده کرده وه. کامؤ
هه روه ها له (دوورگه کان) ه وه فیرده بیټ که چؤن ده توانریت
به وه سفی شتیک و پووداوه واقعیه کان، بیر و پامانی
فلسه فی بهیڼریتته ئاراهه .

له سالی یه که می دواناوه ننیدا بوو که زانی نه خوښی سیلیه تی
و نه وه خوښییه ش به دريژایي هه موو ژيانیدا ئازاریدا. نه مه
کاتییک بوو که هیشتا نه نتي بیوتیک نه دؤزرا بووه وه، به لام
دهرمانه ئاساییه کان کامؤی له هیرشه کوشه نده کانی نه و
نه خوښییه پزگار کرد. کامؤ له ۱۹۳۳ ده چیتته زانکوی جه زایر
و به تیزیک به ناو نیشانی: 'میتافیزیکی مه سیحی و فلسه فه ی
نوی - نه فلاتوونی' له فلسه فه دا به کالؤریوس وه رده گریټ ..

گه رچی نمره کانی کامؤ به رز نه بوون، به لام توانی که له خولی
دوکتورای (ئاگری گاسیون) دريژه به خویندن بدات و
بروانامه ی مامؤستای فلسه فه وه ریگریټ. له ۱۹۳۸ دا
داواکاری کامؤ بؤ کاری مامؤستایی له رشته ی فلسه فه له
جه زایر رت کرایه وه. ویده چیت ده ولت نه یوستبیت که
خه رچی پزیشکی نه خوښیک له نه ستوی خوی بگریټ.

تیڤکه لآویک له باوه رپه خوبوون، جلو به رگی خاوین و پروخساری له سه ردلانی نهوی له لای ژنان خو شه ویست کردبوو. ته و اوی نه م تایبه تمه ندیانه له سه ر زوبانی ژان کلیمانسی پال ه وانی نه م پۆمانه یه وه (که وتن)؛ به وردی بیرده هیئیتته وه، سه ره پای هه موو نه وانه له ته مه نی ۲۰ سالی دا به په له له گه ل ژنیکی بی خه م و خیال و ژیکه له به ناوی (سیمونه هایه - Simone Hié) ده چیتته هاوسه ریبه وه. دایکی سیمونه که پزشکی چاوی سه رکه وتوو بوو به و هیوا یه که کامۆ یارمه تی سیمونه بدات بۆ ده سته لگرتن له ماده هۆش به ره کان به ده ست و دلکی ناواله وه هه موو پید او یستییه کانی نه و بووک و زاویه ی دابین کرد، به لام کامۆ نه ی توانی. کامۆ کاتیک که زانی سیمونه ی ژنی له گه ل دوکتوریک له به رام به ر دابین کردنی ماده هۆش به ره کاند ا ده خه ویت، له سیمونه جیا ده بیته وه. کامۆ جاریکی دیکه زه ما وه ند ده کات. ژنی دووه می، (فرانسین فور - Franciue Faure) مامۆستای بیرکاری و خه لکی (ئوران - Oran) بوو. فرانسین هه م جوان بوو هه م ده روونگه را و به تاقه ت بوو.

له سالی ۱۹۴۵ فرانسین دووانه یه ک دینیتته سه ردنیا به ناوه کانی کاترین و ژان. فرانسین نه گه رچی هیچکات له کامۆ جیا نه بووه، به لام له خیانه ته هه میشه یی و ئاشکراکانی کامۆ په نجی ده برد. له نیوه ی ده یه ی ۱۹۳۰ دا کامۆ پر بوو له هیژ.

سەرقالى پۇرنامەگەرى بۇ (ئالجىر رېپۇبلىكەن - Alger Republicain) دەپت و پۇمانىك و چەندىن وتار و شانۇ دەنوسىت و گروپىكى شانۇى دروست دەكات و دەچىتە نىو حىزبى كۆمۇنىست. ماوهى ئەندامىتى كامۇ لە حىزبى كۆمۇنىستدا زۇر ناخايەنىت. لە سالى ۱۹۳۷دا كامۇ لەلايەن حىزبەو بەھۆى پشتىوانى لە عەرەبە رادىكالەكان كە بۇ وەدەستەھىنانى مافە كۆمەلايەتى و شارستانىيەكانىان خەباتىان دەكرد، دەردەكرىت. بەلام لە كارى نووسىدا تازە لە سەرەتاي رېگادا بوو. يەكەم پۇمانى كامۇ، مەرگىكى بەختەوەر، ئەوئەندە رېكوپىك نەبوو كە شىاوى چاپكردن بىت. بەلام چەند وتارىكى لە سالى ۱۹۳۷ لە ژىر ناوى "پاش و پىش" و چەند وتارىكى دىكەشى لە سالى ۱۹۳۹ لە ژىر ناوى "ژىن" بلاوكردەو.

سالى ۱۹۳۹ سالى دەستپىكردىنى شەرى دووهمى جىھانى بوو. كامۇ ھەولېدا لە سوپادا خۆى ناونووس بكات، بەلام بەھۆى نەخۇشىيەكەى داواكارىيەكەى رەتكرايەو. لە بەھارى ۱۹۴۰دا سوپاي ئەلمانى فەرەنسا داگردهكات و كەمىك دواتر ئالجىر رېپوبلىكەن رادەوہستىندرىت و كامۇيش بىكار دەمىنىتەو. دۇستىكى بە ناوى (پاسكال پيا - Pascal Pia) كارىكى لە پارىس بۇ جىبەجى دەكات؛ كارىك لەسەر لاپەرەكانى پۇرنامەى (پارى-سوار - Paris-Soir) كامۇ لە سالى

۱۹۴۲ پۆمانیکی گرنگ به ناوی نامۆ بלאوده کاته وه . له دواى
 ئه ویش له سالی ۱۹۴۳ چه نديک له وتاره کانی به پتوه ندى و
 نزيکایه تی له گه ل پۆمانه که ی، (ئه فسانه ی سیزیف - Le
 Mythe de Sisphe) کاتيک که وهک نووسه ريک
 ناویانگی ده رکرد توانی له لای خاوه نی ده زگای چاپه مه نی
 نووسراوه کانی، گالیمار، کاری ئیدیتۆری وه ربگریت و هه تا
 کۆتایی ژيانیشی له هاوکاریکردن له گه ل گالیمار به رده وام بوو.
 کامۆ رقی له هه موو شتیکی نازییه کان بوو. له
 په گه زپه ره سستییه کانیا، له دژایه تیکردنیا به رامبه ر به
 جووله که کان، له توتالیتاریبوونیا و له سه ره پۆیی و
 مرۆفکوشتنیا. له سالی ۱۹۴۳ چوو ناو ریزی بزوتنه وه ی
 به رگری له فه رانسا و له م پۆمانه شیدا (که وتن) ئاماژه به م
 جموجوله سیاسی خۆی له گه ل بزوتنه وه ی به رگری ده دات،
 هه نديک دواتریش بوو به سه رنووسه ری پۆژنامه ی (کومبا -
 Combat) له ساله کانی ۱۹۴۴-۱۹۴۵ دوو شانۆنامه ی به هیز
 ده نووسیت و ده یانبساته سه ر سه که کۆی شانۆ:
 (The Misunderstanding - به دح - الیبون) و
 (کالیگولا Caligula) له و کاتانه دا له گه ل ژان پۆل سارتر و
 سیمۆن دۆبۆفوار و ئەندامانی دیکه ی ئەو گروپه ئاشنا ده بییت.
 بۆ که سیکی وهک کامۆ که له که شوهه وایه کی پر له هه ژاری و
 نه خوینده واریدا گه وره ببوو ئەزموونکردنی پایه یه کی ئەوتۆ و

له گه ل پووناكبيرانىكى ئاوا به ناوبانگى پاريسى گه ليك ناخوش
و هه نديكيش ترسناك بوو.

له سه رده مى داگيركه رى نازييه كاندا بوو كه ناوى كامو بو
يه كه م جار به ئيگزيستانسياليزمه وه لكا. نه گه رچى به پوآلهت
يه كه م جار فه يله سوفىكى كاسوليك به ناوى (گابريه ل
مارسيل- Gabriel Marcel) وشه ي فه رانسى
ئىگزيستانسياليزمى كۆپى كردووه، به لام له راستيدا پامانىكى
فلسه فى كه له سه ر بناغه ي بابه تگه لى وه ك بوونى مرؤف،
هه لبراردن و په سه نايه تى پىكه اتبىت، ده توانين بيگه پرينه وه
سه ر سورين كيرگىگور، هه مان پروتېستانى تووند و توخى
دانيماركى. كامو هـؤگرييه كى زورى به بسابه تگه لى
ئىگزيستانسيه وه هه بووه و به سه ختى له دوو كه س له
داپىزه رانى ئىگزيستانسياليزم كاريگه ر بووه: فيؤدور
دوستوئوفسكى و فريدريش نيچه. له گه ل هه موو نه وانه شدا
كامو هه ميشه له وه ي كه خوى وه ك ئىگزيستانسياليزم
بناسينىت، خوى پاراستووه.

به كۆتاييه اتنى شه رى دووه مى جيهانى كامو خوينه ريكى زور
له هه موو جيهاندا و چانسىكى باش بو به شداريكردن له
ساغكردنه وه ي فه رهنسادا به ده ست دىنىت. نه و چوار سالى
ته واو به گيان و دل هه ولى دا هه موو نه و وانه نه خلاقى و
سياسيانه ي كه له خه بات به دژى زولم و سته مى نازييه كان

فېربېو، لە پېڭگەي سەرۆتارەکانی: چەند نامە يەك بۆ ھاو پیتی ئالماني، نە قورباني نە جەلاد و لە پۆماني دووهمی: "تاعوون" و لە شانۆنامەي (گەمارۆي شار State of Siege) بليته وه .

لە ساڵی ۱۹۴۸ شەری سارد يە کيتي نيوان ولاته کاني خستە ژير تيشکی خو يه وه . کامۆ لە شانۆنامەي (دادپەرورەکان - The Just Assassins) ساڵی ۱۹۴۹ و لە کتیبی "مروشی ياخی" (۱۹۵۱) کەوتە بەر باسی شۆرش و ستەمکاری و هەستانه وه . کامۆ دەيگوت کە مارکسيزم و يە کيتی سۆڤيهت مەترس ييه کي گەورە ترن لە چا و سەرمايه داریي پۆژئاوایي بۆ ئازادیي، کەسايه تیی و بەخته وه ریی مروڤ . دەتوانين بليين کە لە هەمان کاتدا "سارته ريش بە ئاکامی کي ته واو دژ بە کامۆ گەيشت . دواي ناردنی چەند نامەي تال و ئاشکرا دۆستايه تی ئەو دوانه تیکچوو . پيشتريش لە دۆستايه تی پاسکال پيا بي به ش ببوو، هەمان کەس کە ئيستا لە شاريل دۆگۆل و حيزبه سانترسته کەي ئەو لايه نگري و بەرگري دەکرد .

کامۆ لە ساڵی ۱۹۴۵ هەندیک وتاری لە ژیر ناوی 'ھاوین' دا بلاو کرده وه . ئەگەرچی ئەم وتارانه لە کاتي چۆرا و جۆردا نووسرابوون، بەلام باس لە عەشقی کامۆ بە جەزایر دەکەن . لە ئۆکتۆبەري ۱۹۴۵ پیکراو یکی شۆرشگير، بزوتنه وه ي

ئازادىخوازىي نەتەوايەتى، ھېرشى بىردەسەر جەزايرىيەكانى
 نىشتەجىي ئەوروپا (FLN). لە ۱۹۵۵ فەرەنسىيە
 چەكدارەكان دەستيان بە ھېرشى ھاوچەشن كرد لە بەرامبەر
 كوشتارەكانى FLN و لەسەر بناگەي 'بەرسىيارىتى گىشتى'
 خوئىنى زۆر بىتوانيان رىشت. بەدرىژايى شەرى جەزاير، بۆ
 ترساندن و ۋەرگرتنى زانىارى دەستيان كرد بە ئەشكەنجە و
 ئازارى زىندانىيەكان. سارتەر و بنەمالەكەي لايەنگرى
 شۆرشگىرانى FLN بوون كە دەيانوىست جەزاير لەژىر
 دەسەلاتى فەرەنسا ئازاد بكەن. بەلام كامۆ دوولەت بوو. ئەو
 لە رەگەزىپرستىيەك كە ھەشت مىيۆن جەزائىرى كردبوو بە
 ھاونىشتىمانى پلەدوو بىزار بوو، لەگەل ئەۋەشدا تووندوتىژى
 FLN ايشى مەحكوم دەكرد و بە شتىكى ناحەز و ناپەسندى
 دەزانى و پىيوابوو كە ئازادبوونى جەزاير بەدەست FLN
 كانه و دواتر ۋەدەرنانى زياتر لە يەك مىيۆن غەيرە جەزايرى
 لىدەكەۋىتەۋە، ھەرۋەھا بنەمالەكەي خوئى.

كامۆ دەيگوت: "من باۋەرپم بە داد ھەيە، بەلام بەر لە داد لە
 دايكم پشتىوانى و پارىزگارى دەكەم". ئەو بۆ گەيشتن بە
 شىۋازىكى ھىمنانە بۆ چارسەرى كىشەكان خەباتى كرد،
 دەنگى دەدا بە مافى چارەنووسى جەزاير لەنىو فىدراسىۋنىكى
 فەرەنسيدا، ھەر بۆ ئەم مەبەستەش پۆيشت بەرەو جەزاير بۆ
 خرکردنەۋەي پشتىوانى. كاتىك كە نەيتوانى ھىچ لايەنگر و

هاوبیری پەیدا بکات، دوو سال بیدەنگی هەبژارد. لە ساڵی ۱۹۶۲ جەزایر بە سەر بە خۆی تەواو گەییشت، بەلام زۆر بەی دانیشتوانی ئەوروپایی ئەو ولاتە بەرەو باشووری فەرەنسا هەلاتن.

لە ساڵی ۱۹۵۶ کامۆ سییەم پۆمانی خۆی بە ناوی "کەوتن" بلاوکردهوه. ستایل و شیوهی ئەو پۆمانە لەچاو هەموو ئەو شتانە ی کە پیشتر کامۆ نووسیویونی جیاوازییەکی بەرچاوی هەیه. لە نیوان ئەو پەختانە ی کە لەسەر ئەو پۆمانە نووسران پەختنە ی ئەرینی و ئەرینی تیدابوون، بەلام کتیبە کە فرۆشیک یە کجار زۆر باشی دەبیّت و لە شەش مانگی یە کە مەدا ۱۲۶۵۰۰ نوسخە ی لئ دەفرۆشریّت. ساڵی دوواتر کامۆ چەند کورته چیرۆکیکی زۆر سەنجراکیش و وتاریکیش بە دژی لە سیدارەدان لە ژێر ناوی "پوانینیک لەسەر گیوتین" بلاوکرده کاتەوه.

لە ساڵی ۱۹۷۵ لە ستۆکھۆلمی پایتەختی سوید، خەلاتی نۆبلی ئە دەب بە کامۆ دەدریّت. ئەم خەلاتە بیگومان دەیتوانی سەرکەوتنیک بیّت بۆ کامۆ و شادی کات، بەلام دلەپاوی و نیگەرانییەکی زۆر بال بەسەر ئەم شادییە ی ئەودا دەکیشی. ئەو نیگەرانی ئەوه بوو کە ئەکا بە ناحەق ئەو خەلاتە ی پیدراییّت و چەندین جار گوتوویەتی کە ئەم خەلاتە دەبوا بە ئاندری مالرۆ درابا. ئەو نیگەرانی خەمۆکی و کردهوهی

خۆكوشتنى فرانسىن و ھەروەھا بەرھەو داكشانى ساغى و تەندرووستى خۆيشى بوو. ئەو نىگەرانى ئاژاوه و كىشەكانى نىو جەزىر بوو. لە ۴۳ سالىدا لەو دەترسا كە باشترىن سالىكانى ژيانى تىپەرىپىتەن. بە پۆژنامەنووسىك دەلىت: "خەلاتى نۆبل لەناكاو ھەست بە پىرىبوونى دامى."

يەككە لە خۆشپىيەكانى كامۇ لە ھەموو ژيانىدا ھەلگرتنەو ھە بردنەسەر سەكۆى بەرھەمى نووسەرانى دىكە بوو. لە ھەمان سەرھەتاي كاردا شانۆنامەيەكى لەسەر پۆمانىكى مالپۇ بە ناوى پۆژەكانى تورپىيى نووسى و بردىيە سەر سەكۆى شانۆ. لە كۆتايى كارەكانىشيدا لە سالى ۱۹۵۶ شانۆنامەيەكى لەسەر ئەساسى مىرات بۆ راھىبەيەكى فۆكنەر نووسى و بردىيەسەر شانۆ. لە سالى ۱۹۵۹ شدا لەسەر شەيتانەكانى دىستۆيۆفسكى شانۆنامەيەكى نووسى و بلاوى كردهو ھە. ئەو بىرى لەو ھە كردهو ھە كە ۱۰ سالى تەواو خەرىكى كارى شانۆ بىت. بەلام لەگەل ئەو ھەش ھەموو ھىواى بە پۆمانى ژياننامەكەى خۆى بوو بە ناوى مرۆقى يەكەم.

كامۇ بە پارەى نووسىن و پارەى خەلاتى نۆبل دەولەمەند بوو. ھەربۆيە كەوتە بىرى كرىنى ئاپارتمانىكى گەورە لە پارىس و مالىكى فيلايى بەردىنى جوانىشى بۆ بنەمالەكەى لە پرووانس كرى. (مى Mi) دەستگىرەنە دانىماركى و گەنجەكەى كامۇ، زۆرتەر لە مالى كويستانىيەكەى ھەمان

دەرۆوبەر بوو). کامۆ دوور له ههراوهۆریای پاریس،
 دهرفه تیکی زیاتری هه بوو بۆ نووسینی پۆمانی مرۆشی یه که م؛
 پێیوابوو که ئەمه یان باشتترین پۆمانی ده بیئت و به دایکیشی
 پێشکهش کرد. پێشکهشینامه که یشی به م شیوه یه بوو: "به تۆ
 که هیچکات ناتوانی ئەم کتیبه بخوینیته وه." دهستنووسراوه
 ۱۴۴ لاپه ره که ی هیچ چهشنه ئاماژه یه کی فهلسه فی ئاشکرای
 تیدا نییه، به لام دهرخه ری تیگه یشتنی تازهی کامۆ له
 پهروه رده ی ئاکاری خو یه تی. بۆ وینه له جییه کدا کامۆ
 دهنووسیت: "له مندالیدا زۆرم هه ولدا که له جیاوازی نیوان
 حه ق و ناحه ق تیگه م به لام که سیک پیوانه یه کی نه دامه دهست
 و ئیستاش که هه موو شتیکی له من هه لدیت، ده زانم که
 پیوستیم به که سیکه که ریگه م نیشان بدات، ته میم بکات،
 هانم بدات، نه ک به ده سه لاتیک که هه یه تی به لکو به توانایه ک
 که هه یه تی، من باوکم ده ویت."

ده توانین کاره کانی کامۆ ئاوها پۆلین بکه ین، که بریتین له
 پۆمانه کان، شانۆییه کان، یاداشت و کاره جۆراوجۆره کان:

رۆمانه كانى:

- مه رگى به خته وەر - ۱۹۳۷ La Mort heureuse
- نامۆ - ۱۹۴۲ L'Étranger
- تاعوون - ۱۹۴۷ La Peste
- كه وتن - ۱۹۵۶ La Chute
- مرؤفى يه كه م - ۱۹۵۹ Le premier homme رۆمانىكى ته واو
نه كراوه به هؤى مه رگىيه وه .

شانۆييه كانى:

- كالىگولا - ۱۹۳۸ Caligula
- به دحالىبوون - ۱۹۴۴ Le Malentendu
- حكومه تى نيزامى - ۱۹۴۸ L'Etat de Siege
- دادپه روه ره كان - ۱۹۴۹ Les Justes
- ميراتىيه ك بؤ راهىبه - ۱۹۵۶ Requiem pour une nonne
وه رگىراو له رۆمانىكى فؤكنه ر به هه مان ناو .

- شەيتانەكان Les Possédés - ۱۹۵۹ ۋەرگىراۋ لە پۇمانى
شەيتانەكانى دىستۇيڧسكى .

كارە جۇراۋ جۆرەكانى:

- پاش و پىش - L'envers et l'endroit ۱۹۳۷ كۆمەلە وتار
- ژىن - Noces ۱۹۲۸
- ئەفسانەى سىزىڧ Le Mythe de Sisyphe - ۱۹۴۲
- مرقى ياخى - L'Homme révolté - ۱۹۵۱
- ياداڭتەكان - Carnets ۱۹۳۵-۱۹۴۲
- ياداڭتەكان - Carnets ۱۹۴۳-۱۹۵۱
- ياداڭتەكان - Carnets ۱۹۵۱-۱۹۵۹

كامۇ لە ۳ى ژىنوۋەرى ۱۹۶۰ لە گەل مىشىل گالىمار و
سەگەكەيان و ئان و ژانىن كچى گالىماردا، لە مائە
هەۋارىيەكەيانەۋە بۇ ماۋەى دوو پۇژ بەرەو پارىس ۋەرىدەكەون .
پۇژى دواتر كە مىشىل لە پشت سوكانەكەۋە دانىشتوۋەو
ماشىنەكە دەئازوئى، ماشىن لە پى لادەدات و خۇى بە دارىكدا
دەدات و گرمۇلە دەبىت . كامۇ ھەر ھەمان كات گىانى
دەردەچىت و مىشىلش چەند پۇژ دواتر دەمرىت . ژانىن و ئان

شتیکیان لینایه ت. سه گه کهش بزر ده بییت. کامۆ زۆر جارن به
 هه قالانی خۆی گوتبوو که هیچ شتیکی پيسوا تر له مهرگی
 مندالیک و هیچ شتیکیش گه وجانه تر له مردن به هۆی
 خۆپیکدادانی ماشین نییه. کاتیکی هه والی مردنی کامۆ به دایکی
 ده گات، ناتوانیت بگری و ته نیا ده لیت "زۆر لاو بوو".
 سیمۆن دۆبۆقوار له باره ی مهرگی کامۆوه ئاوها پروداوه که
 ده گێرپهته وه:

پاشنیوه پۆی پۆژیکی مانگی یه ک بوو به ته نها له مالی سارته ر
 بووم که ته له فۆنه که زهنگی لیدا. "لانزمه ن" بوو که هه والی
 دامی "کامۆ" به هۆی پروداوی ئۆتۆمۆبیله وه گیانی له ده ستداوه.
 ئه و کاتیکی له گه ل هاوڕییه کیدا له باشووری فه ره نساوه
 ده گه رایه وه خۆی کیشابوو به دره ختیکی دا و کامۆ هه ره له جیدا
 گیانی سپاردبوو. ته له فۆنه که م داخست. قورپگم گیرا، لیه که انم
 هاته له رزین به خۆم گوت، ناگریم ئه و ئیتر بۆ من نه بوو بوو.

ته واوی کات هه ر له لای په نه ره که وه مامه وه و ته ماشای "سان
 ژیرمه ن" م ده کرد که شه و بالی به سه ردا ده کیشا. له و کاته دا زۆر
 له وه بیهیتربووم که بتوانم خۆم ئارام بکه مه وه، زۆریش له وه
 بیتوانا تر بووم که له خه فه تیکی قولدا خۆم نوقمبکه م..
 سارته ریش خه فه تباربوو ته واوی شه و ئیمه له گه ل "بۆست" دا
 ده رباره ی کامۆ قسه مان کرد. له پیش خه وتندا خه بی

"به لادونال" م خوارد. من له و کساته وهی که سارتهر له ژیر چاره سه ردابوو ئیتر نه و ده رمانه م به کارنه ده هینا. به لام ناچار بووم هه رچونیک بی ده بوایه خهوم لئیکه وتایه، که چی بیسوودبوو هه رچیم ده کرد چاوه کانم له سهریه ک نه ده نیشن. به ناچاری هه ستامه سه ری، خوم گوپی و له مال چوومه ده ری، کات نیوه شه و بوو که وتمه پیاسه کردن. من داخی پیاویکی په نجا سالانه م نه ده خوارد، من داخی یار و هاوه لی سالانی ئومیده واریم ده خوارد که به پروویه کی بی پروپوشه وه نه وه نده دم به خنده و باش پیده که نی. من داخ و په ژاره ی نووسه ریکی لوی کوشش کارم ده خوارد که عاشقی ژیان و خوشیه کانی، سه رکه وتنه کانی، هاورییه تی، خوشه ویستی، عیشق و شادمانی بوو. نه و ئیتر دوینی و پییری له لای وجودی نه مابوو. خوشه ویستیم بو کامۆ به راده یه ک بوو له و نیوه شه وه دا به ئاشکرا پیتمه وه دیار بوو. یاده کانی یه کبه دوا ی یه ک ده هاتنه وه یادم و ده گوپان به نازاریکی سهخت بوم. هه میشه که پیاویک ده مرئی یا مندالیک یا نه وجه وانیک، که سانی نزیکي مردوو که له بهر نه وه ی عه زیزکیان له ده ستداوه بوی ده گرین و وا هه ست ده که ن که ئیتر گه نجیتیان له گه ل نه ودا به خاک ده سپین.

باران نم نم ده باری هه و ساردبوو. له په نا و قوشبنه کاند، خه لکانی بیته و و په ژاره ی سه رشه قامه کان له بهر سه رما

هه لئروشکابوون و خه وبردبوونیه وه . له و شه وه تاره دا بینینی
هه موو شتیگ دلمی شه قار شه قار ده کرد . ئەم بینه وایانه ئەم
نه گبه تیه ئەم شاره دنیا ژیان و مهرگ، به یانییه که ی که
بیدار بوومه وه بیرم له وه ده کرده وه؛ که کامۆ ئیتر ئەم به یانیه
تابینیت .

چەند پۆژیک دواى مردنى کامۆ، سارته ر پرسه نامه یه کی به هیژ و
به ریزه وه ده نووسیت و مردنی کامۆ به کوژانه وه ی ده نگیکى
بلیند له نیوه ی دووه می ژیانیکى پووچ و بی به زه یی ناو ده نیت
و له په سنی کامۆدا ده نووسیت: "ئه و میرانگری ئە و پۆکه ی
میژوویه کی بالا به رزی ئە خلاقه رایى بوو که له وانه یه په سه نترین
شته کان له ویژه و ئە ده بی فه په نسادا هی ئە وان بیت ."

ئاکارگه را گوتن به کامۆ و له ریزی که سانیکى وه ک مونتنیۆ،
پاسکال، قۆلتیر و دانان ته واو شیاو دیته به رچاو . بلیمه تی و
په سه نایه تی کامۆ له وه دا بوو که ده یقوانی سه رکه و تووانه
پامانگه لی فه لسه فی بریژیته نیو چوارچیوه ئە ده بییه کان و به و
شیوه یه هزری ئە خلاقى خوینه رانی وه خه به ر بینیت . ئەم
سه رکه و تنه له سئ پۆمانیدا و به شیک له وتاره کانیدا بو نموونه
له ئە فسانه ی سیزیفدا به پوونی ده که ویت .

به شیک له بیره فه لسه فییه کانی کامۆ له ئیلهام وه رگرتنی ئە و
له و شتانه ی ده وروبه ری یان لیژانی له به یانی ئە ده بی ئە و شتانه

تیده په پښت. کامو زورتر حاشای له وه ده کرد که فه یله سوف بیت و زوربه ی په خنه گرانیش نه و بانگه شه یه ی نه ویان به مانایه ک وهرگرتووه. به لام نکولی کامو ده گه پښته وه سهر جیاوازی له شیوازا نه ک جیاوازی له بابه تدا. بو فرانسین دهنوسیت: "من باوه پیکم به و پامانانه نییه که به دوا ی ده مه قاله و باس و جیاوازی بیروپا دینه ناراه. من فه یله سوف نیم و بو من پامان پروداویکی دهر وونیه که پیده گات و یان مروث نازار ده دات یان سه رخوشی ده کات." کامو پی پی خوش بوو که فه لسه فه که ی له دلی نه زمونی ژیاو بیته دهر و بکه ویته ده ست مه که کی دیتن و ههستیکی ناکاره کی بو نه وه ی که به هیز بیت. نه و به هزری په ها و نازاد و بی باوه پ و په شبین بوو. کامو به شوین فه لسه فاندن له سهر شیوازیک بوو که له گه ل گفتوگوی مروثانه سازگار و به په یامه نایینییه کانه وه گریدرابیت و بتوانریت به بی که لک وهرگرتن له واژه گه لی هونه ر، بهینریتته ناو زمانه وه.

* بو ناماندکردنی هم بابه ته سود له ویکپیپیدیای ښینگلیزی له گه ل بابه تیکی پیچارد کامیتر به وهرگرتانی کاوه نامه نگه ری وهرگیراوه.

سو پاسی زۆر بۆ:

- خاتوونی پۆماننووس (بەیان سەلمان) کە بە بەراوردکردنی ئەم کتێبە کە بە دەقە فەرەنسییە کە وە ماندوو بوو.
- ھاوڕۆی شیرینم (جەبار سابیر) کە نوسخەی فارسی ئەم کتێبە ی بەتایبەت لە تارانە وە بۆ هێنام.
- ھاوڕۆی وەرگێرم (هەزار عوسمان) کە تێبێنییەکانی بەم وەرگێرانە وە دیارە.